

73486 / 50

ZAKONI IN UREDBE

L. ZVEZEK

Uredba **o občinskih uslužbencih**

D o d a t e k :

**Uredba o činu strokovnih šol nasproti
srednji šoli in fakultetam**

Priredil

z uvodom, pojasnili in stvarnim kazalom

Dr. Vladimir Kukman

banovinski sekretar v Ljubljani

V Ljubljani 1936

Založila in natisnila tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani

(Predstavnik tiskarne O. Mihálek)

V založbi tiskarne Merkur v Ljubljani

so izšle naslednje knjige:

Zakoni in uredbe:

1. zv.: Zakon o nelojalni konkurenci, broš. Din 6.—.
2. zv.: Pravilnik o pomožnem osebju drž. prometnih ustanov v resortu ministrstva za promet, broš. Din 8.—.
3. zv.: Zakon o javnih beležnikih (notarjih), broš. Din 12.—.
4. zv.: Zakon o glavni kontroli, broš. Din 10.—.
5. zv.: Zakon o občem upravnem postopku, Druga, pregledana izdaja, Broš. Din 20.—, vez. Din 25.—.
6. zv.: Uredba, s katero se določa tarifa o nagradah javnih notarjev. — Pravilnik za izvršitev zakona o javnih notarjih. — Zakon o izpremembi in dopolnitvi § 244. zakona o javnih notarjih. — Uredba o številu in sedežih javnih notarjev, broš. Din 18.—, vez. Din 25.—.
7. zv.: Zakon o uradnikih, broš. Din 18.—. Razprodano.
8. zv.: Pravilnik o poslovanju krajevnih (mestnih) kontrol in komisarjev za izredne preglede, broš. Din 12.—.
9. zv.: Zakon o državnem prometnem osebju, broš. Din 14.—.
10. zv.: Pravilnik za voditev zemljiških knjig. Razprodano.
11. zv.: Ustava kraljevine Jugoslavije, Druga, pregledana izdaja, Broš. Din 8.—.
12. zv.: Zakon o volilnih imenikih. — Zakon o volitvah narodnih poslancev. Razprodano. Glej 43. zvezek.
13. zv.: Zakon o društvih, shodih in posvetih, Druga, z izpr. in dop. izpopolnjena izdaja, Broš. Din 6.—.
14. zv.: Uredba o lekarnarski zbornici, broš. Din 8.—.
15. zv.: Zakon o izpremembah in dopolnitvah zakona o volitvah narodnih poslancev. — Zakon o volitvi senatorjev, broš. Din 8.—. Glej tudi 43. zvezek.
16. zv.: Zakon o obrtih. Razprodano. Novo izdajo gl. zv. 33.
17. zv.: Zakon o poslovnem redu v narodni skupščini. — Zakon o poslovnem redu v senatu, broš. Din 15.—. Razprodano.
18. zv.: Zakon o meščanskih šolah, broš. Din 5.—.
19. zv.: Zakon o lovu, broš. Din 7.—.
20. zv.: Zakon o zadrukah državnih uslužbencev, broš. Din 5.—.
21. zv.: Uredba o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev, broš. Din 7.—.
22. zv.: Obča univerzitetna uredba, broš. Din 15.—.
23. zv.: Uredba o draginjskih dokladah državnih uslužbencev, — Uredba o draginjskih dokladah državnih upokojencev, broš. Din 6.—. (Novo besedilo uredb gl. zv. 45.)
24. zv.: Gradbeni zakon, broš. Din 8.—. Razprodano.
25. zv.: Zakon o taksah, broš. Din 45.—. Razprodano.
26. zv.: Taksni in pristojb. pravilnik, broš. Din 30.—, vez. Din 35.
27. zv.: Uredba o sodnem poslovniku in Sodni poslovnik za sodišča prve in druge stopnje, z obrazci, broš. Din 30.—, vez. Din 36.—.

Zakoni in uredbe

L. zvezek

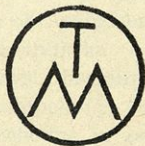
Uredba o občinskih uslužbencih

Dodatek:

**Uredba o činu strokovnih šol nasproti
srednji šoli in fakultetam**

**Priredil
z uvodom, pojasnili in stvarnim kazalom**

**Dr. Vladimir Kukman
banovinski sekretar v Ljubljani**

V Ljubljani 1936

**Založila in natisnila tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani
(Predstavniki tiskarne O. Mihálek)**

73486

9 13. IX. 1946/

386

394600386

Vsebina

Predgovor

Kratice

Uporabljeno slovstvo

Uvod

Uredba o občinskih uslužbencih:

Stran

I. poglavje. Splošne določbe (čl. 1.—6.)	9—15
II. poglavje. Splošni pogoji za sprejem v službo (čl. 7.—9.)	15—19
III. poglavje. Minimalna kvalifikacija za glavna službena mesta (čl. 10.)	19—22
IV. poglavje. Stalnost (čl. 11.)	22—23
V. poglavje. Popolnjevanje glavnih službenih mest (čl. 12.—15.)	23—27
VI. poglavje. Izvrševanje službenih dolžnosti (čl. 16.—36.)	27—38
VII. poglavje. Prestanek službe (čl. 37.—44.)	38—45
VIII. poglavje. Službeni prejemki (čl. 45.—53.)	46—50
IX. poglavje. Pokojnine (čl. 54.—74.)	50—61
X. poglavje. Banovinski pokojninski sklad za obč. uslužbenca (čl. 75.—95.)	61—73
XI. poglavje. Disciplinska odgovornost, sestava disciplinskih sodišč in postopek (čl. 96.—150.)	73—110
XII. poglavje. Prehodne in zaključne določbe (čl. 151.—168.)	110—124

Dodatek: Uredba o činu strokovnih šol nasproti srednji šoli in fakultetam 125—132

Stvarno kazalo 135—147

Predgovor.

Pričujoča izdaja v Dravski banovini veljavne uredbe o občinskih uslužbencih prikazuje odnose te uredbe do ostalih predpisov, ki veljajo za službena razmerja občinskih uslužbencev tako zvanih vaških občin ter pojasnjuje, kolikor je dopuščal razpoložljivi prostor, izčrpno posamezne njene določbe.

Izdaja je namenjena v prvi vrsti občinskim oblastvom in uslužbencem omenjenih občin. S tem se je morala sama po sebi omejiti na razlago uredbe kot take po besedilu, kakor je bilo sklenjeno in objavljeno, ne da bi se spuščala v njeno oceno s političnega ali upravnopravnega vidika. Odpasti je morala tudi obdelava teoretskih in zgolj znanstvenih vprašanj, ki bi bila sicer prav mična in hvaležna naloga, vendar pa za osebe, katerim je ta izdaja predvsem namenjena, le malega haska. Tako hoče biti pričujoče delo zgolj skromen pripomoček za prakso, iz katere je tudi samo izšlo.

V Ljubljani, meseca avgusta 1936.

Dr. V. K.

Kratice

- c. p. p. — zakonik o sodnem postopanju v civilnih pravnih (civilni pravdni postopnik) za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev (»Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 17. februarja 1931, št. 76/12 — »Službene novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca« z dne 3. avg. 1929, št. 179/LXXV/396).
- k. p. — zakonik o sodnem kazenskem postopanju za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev (»Uradni list Dravske banovine« z dne 31. oktobra 1929, št. 432/109 — »Službene novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca« z dne 23. februarja 1929, št. 45/XX/97).
- k. z. — kazenski zakonik za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev (»Uradni list ljubljanske in mariborske oblasti« z dne 18. julija 1929, št. 310/74 — »Službene novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca« z dne 9. februarja 1929, št. 33/XVI/73).
- u. o. u. — uredba o občinskih uslužbencih (prva: »Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 17. marca 1934, št. 184/22; druga: »Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 29. julija 1936, št. 477/61).
- u. z. — zakon o uradnikih (»Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 15. aprila 1931, št. 133/25 — »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 1. aprila 1931, št. 73/XXII/150).
- z. d. — zakon o državljanstvu kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev (»Uradni list ljubljanske in mariborske oblasti« z dne 19. novembra 1928, št. 365/109 — »Službene novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca« z dne 1. novembra 1928, št. 254/LXXXIV/401).

- z. m. o. — zakon o mestnih občinah (»Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 22. avgusta 1934, št. 530/67 — »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 25. julija 1934, št. 169/XLIII/415).
- z. n. u. — zakon o notranji upravi (»Uradni list ljubljanske in mariborske oblasti« z dne 23. julija 1929, št. 313/76 — »Službene novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca« z dne 21. junija 1929, št. 143/LXI/319).
- z. o. — zakon o občinah (»Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 29. aprila 1933, št. 229/35 — »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 15. aprila 1933, št. 85/XXVI/255).
- z. u. p. — zakon o občnem upravnem postopku (»Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 15. januarja 1931, št. 26/4 — »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 25. novembra 1930, št. 271/XCIII/571).

Uporabljeno slostvo

- Dolenc Metod, dr. iur. et hon. c.:** Tolmač h kazenskemu zakonu kraljevine Jugoslavije, 1929 (uporabljen pri pojasnilih XI. poglavja u. o. u.).
- Dolenc Metod, dr. iur. et hon. c.:** Sodni kazenski postopnik kraljevine Jugoslavije, 1932 (uporabljen pri pojasnilih XI. poglavja u. o. u.).
- Goršič Franjo, dr.:** Komentar zakona o opštem upravnem postopku, 1931.
- Herrnritt Rudolf Hermann, dr.:** Grundlehren des Verwaltungsrechtes, 1921.
- Kavaleri Celzije:** Komentar zakona o opštinama, 1933.
- Krbek Ivo, dr.:** Upravno pravo, 1. in 2. knjiga, 1929 in 1932.
- Krbek Ivo, dr.:** Zakon o opštem upravnem postopku (opremljen z opombami), 1931.
- Kukman Vladimir, dr.:** Zbirka obrazcev po uredbi o občinskih uslužbencih in občinskih statutih po § 90. zakona o občinah, 1934.
- Majcen Stanko, dr.:** Komentar zakona o opštinama, 1933.
- Majcen Stanko, dr.:** Komentar zakona o gradskim opštinama, 1935.
- Pirkmajer Otmar, dr.:** Zakon o državljanstvu z razlago, 1929.
- Stefanović J. V.:** Zakon o opštinama (tekst sa komentarom), 1934.
- V. K., dr.:** Uredba o občinskih uslužbencih (razni članki v »Samoupravi«, glasilu Županske zveze v Ljubljani, letnika 1934. in 1935.).
-

Uvod

V kraljevini Jugoslaviji ločimo po veljavnih predpisih dvoje vrst občin: 1. občine, ki spadajo pod zakon o mestnih občinah (v Dravski banovini mestne občine Celje, Ljubljana, Maribor in Ptuj — § 2. z. m. o.) in 2. občine, za katere veljajo predpisi zakona o občinah. Oba zakona vsebujeta v VI. poglavju in v prehodnih odredbah dokaj različne predpise o ureditvi službenih razmerij uslužbencev teh občin. V naslednjem se bodo obravnavala samo službena razmerja uslužbencev tako zvanih vaških občin, t. j. občin, ki spadajo pod zakon o občinah, dočim se bodo službena razmerja uslužbencev mestnih občin omenjala samo, kolikor je to za boljše razumevanje uredbe o občinskih uslužbencih potrebno.

Službena razmerja uslužbencev vaških občin urejajo naslednji abstraktni predpisi javnopravne prirode:

1. zakon o občinah,
2. uredbe o občinskih uslužbencih,
3. občinski statuti po § 90. zakona o občinah in
4. uredba ministra za notranje posle o tečajih za strokovno izobraževanje občinskih uslužbencev.

Ob pravilnem upoštevanju velike diferenciranosti posameznih delov naše kraljevine v kulturnem, socialnem in gospodarskem pogledu je postavil zakon o občinah glede ureditve službenih razmerij občinskih uslužbencev v splošnem le neka osnovna, za vso državo enako obvezna načela, dočim je prepustil podrobnejšo ureditev teh razmerij uredbi o občinskih uslužbencih, ki jo izda vsak banovinski svet za svoje območje (§ 85. z. o.). Ta uredba

pa je zopet okvir za občinski statut, ki ga mora izdati vsaka občina za svoje uslužbence. Z občinskim statutom se ustanovijo in sistemizirajo mesta občinskih uslužbencev ter uredijo ostali službeni odnosi, kolikor niso urejeni že z uredbo o občinskih uslužbencih (§ 90. z. o.).

Glede gori navedenih virov službenega prava bi bilo v splošnem naslednje navesti:

1. **Zakon o občinah** obravnava službena razmerja občinskih uslužbencev v §§ 85. do 91. ter za prehodno dobo v §§ 145. in 146.

§ 85. določa, da mora izdati (vsak) banovinski svet uredbo o občinskih uslužbencih ter predpisuje, hkrati v velikih obrisih vsebino te uredbe; § 86. ureja opravljanje službene prisege; § 87. ustanavlja odgovornost občinskih uslužbencev za škode, povzročene državljanom z nepravilnim in nezakonitim opravljanjem službe; § 88. predvideva ustanovitev banovinskega pokojninskega sklada za občinske uslužbence ter daje splošne smernice za njegovo ureditev in upravljanje; § 89. ureja vprašanja disciplinskih sodišč za občinske uslužbence; § 90. predpisuje, da mora izdati vsaka občina v okviru uredbe o občinskih uslužbencih za svoje uslužbence poseben občinski statut; § 91. predvideva, da more ban v okviru uredbe ministra za notranje posle prirejati tečaje za strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje občinskih uslužbencev; § 145. določa rok, do katerega se morajo izdati uredbe po § 85. in statuti po § 90.; § 146. pa postavlja načelo varovanja pridobljenih pravic občinskih uslužbencev, določa usodo že obstoječih pokojninskih skladov za občinske uslužbence ter dopušča pri uslužbencih na glavnih službenih mestih v okviru uredbe po § 85. možnost vštetja prejšnjih službenih let v pokojnino.

Nekateri izmed navedenih predpisov (§§ 86., 87., 145. in 146., odst. 1. in 2.) so neposredno primenljivi, ostali pa vsebujejo pooblastilo za izdajanje podrobnejših predpisov (t. j. uredbe o občinskih uslužbencih, občinskega statuta in uredbe o tečajih za strokovno izobraževanje

in izpopolnjevanje občinskih uslužbencev), o katerih bo še govor.

2. Uredba o občinskih uslužbencih ima svojo osnovo v § 85. z. o., ki se glasi:

»Banovinski svet* izda uredbo o občinskih uslužbencih, v kateri predpiše splošne pogoje za sprejem v službo, najnižje kvalifikacije za glavna uslužbenska mesta in način izpopolnjevanja teh mest, rok, do katerega se morejo sprejemati v službo kandidati s kvalifikacijami po dosedanjih predpisih, opravljanje službenih dolžnosti, prestanek službe, določitev najnižje plače in drugih prejemkov, kakor tudi pokojnine za glavna uslužbenska mesta in njeno računanje, disciplinsko odgovornost, kakor tudi sestavo disciplinskega sodišča in postopek pred njim.

To uredbo odobri in objavi ban.«

Kakor je razvidno iz navedenega besedila, ne vsebuje § 85. z. o. samo pooblastila oziroma naročila banovinskemu svetu, da izda uredbo o občinskih uslužbencih, marveč predpisuje v velikih obrisih tudi vsebino te uredbe. Uredba mora obsegati vso materijo, naznačeno v § 85., ne sme pa iti preko tega okvira, marveč mora, ustrezno načelu občinske samouprave, prepustiti ureditev ostalih vprašanj občinskemu statutu iz § 90. z. o.

Določbe v **Dravski banovini** veljavne uredbe o občinskih uslužbencih niso enako obvezne za vse vrste občinskih uslužbencev, marveč veljajo v tem pogledu naslednja načela:

a) **uredba o občinskih uslužbencih velja za pomožne uslužbence samo, kolikor to uredba izrečno določa. V ostalem veljajo za pomožne uslužbence ustrezne odredbe občinskih statotov, ki odrejajo hkrati, ali in katera mesta**

* Glede vprašanja, ali so sedanji banski sveti pristojni izdati uredbo o občinskih uslužbencih namesto v ustavi določenih, a ta čas še ne obstoječih banovinskih svetov, v strokovni literaturi ni enotnega naziranja. Primerjaj dr. Stanko Majcen, Komentar zakona o opštinama, str. 103. in 164. in V. J. Stefanović, Zakon o opštinama (tekst sa komentarom), str. 121. in nasl. in 181.

se zasedajo s pragmatičnimi oziroma pogodbenimi pomožnimi uslužbenci (čl. 6., odst. 7., uredbe);

b) **uredba o občinskih uslužbencih ne velja za pogodbene uslužbence na glavnih službenih mestih v celoti, marveč le v obsegu, navedenem v čl. 6., odst. 5., uredbe;***

c) iz načel pod a) in b) izhaja, da **velja uredba o občinskih uslužbencih, kolikor ne določa v posameznem primeru drugače, v prvi vrsti za pragmatične uslužbence na glavnih službenih mestih.**

Po gori navedenih načelih ne bo težko ugotoviti, na katere vrste uslužbencev se nanašajo posamezni člani v Dravski banovini veljavne uredbe o občinskih uslužbencih. Radi odstranitve vsakega dvoma je dodano vsakemu poglavju uredbe, po potrebi tudi posameznim členom, ustrezno pojasnilo.

3. V smislu § 90. z. o. mora izdati vsaka občina v okviru uredbe o občinskih uslužbencih za svoje uslužbence poseben **občinski statut.**

Občinski statut mora vsebovati:

a) predpise glede ustanovitve in sistemiziranja službenih mest;

b) ureditev službenih odnosov vseh vrst občinskih uslužbencev, kolikor niso ti odnosi urejeni že z u. o. u.

Po u. o. u., veljavni v Dravski banovini, spada v statut med drugim: ureditev vseh službenih razmerij pomožnih uslužbencev, kolikor niso urejena že z uredbo (čl. 6., odst. 7.), dokončna določitev kvalifikacije za glavna službena mesta (čl. 10.), podrobnejše določbe glede stalnosti (čl. 11.) in letnega odmora (čl. 31.), določitev višine prejemkov pragmatičnih uslužbencev na glavnih in pomožnih službenih mestih ter določitev načina napredovanja (čl. 50.). V statutu je tudi določiti, da je skleniti s pogodbenimi uslužbenci na glavnih in pomožnih službenih mestih službeno pogodbo, kakor tudi, katere odnose mora pogodba urediti. Občinski statut pa more vsebovati

* Glej tudi pojasnila k temu členu.

tudi predpise, ki niso predvideni v u. o. u., na primer predpise glede pripravljalne dobe, opravljanja strokovnih izpitov, ocenjanja, posebne predpise glede zavarovanja za primer bolezni, pri pomožnih uslužbencih tudi glede zavarovanja za starost in smrt itd.

Če abstrahiramo od vsebine, ki jo mora občinski statut imeti po z. o. in po u. o. u., vidimo, da ima statut v ostalem popolno svobodo v nasprotju z uredbo o občinskih uslužbencih, katere vsebina je po § 85. z. o. vsaj v velikih obrisih predpisana.

Občinski statut odobri ban (§ 90. z. o.).

4. Uredba ministra za notranje posle o tečajih za strokovno izobraževanje občinskih uslužbencev* pooblašča bana, da sme otvoriti v mejah uredbe enega ali več tečajev za strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje občinskih uslužbencev. Uredba določa trajanje tečaja, sprejemne pogoje in obvezne predmete ter predvideva zaključni izpit pred pristojno izpitno komisijo. Ban določi učni program iz obveznih predmetov in načrt ter odloča o sprejemu kandidatov v tečaj.

Strokovni tečaji tačas v Dravski banovini še niso organizirani.

*

Prvo uredbo o občinskih uslužbencih, veljavno za območje Dravske banovine, je sklenil banski svet Dravske banovine na svojem V. rednem zasedanju dne 15. februarja 1934. Ban Dravske banovine jo je odobril dne 12. marca 1934 pod II. No. 5040/2, objavljena pa je bila v »Službenem listu kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 17. marca 1934 pod št. 184/22, katerega dne je v smislu čl. 167. uredbe stopila v veljavo.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 23. novembra 1934, št. 271/LXX/625 in »Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 12. decembra 1934, št. 746/100. Uredba o izpremembi in dopolnitvi te uredbe je objavljena v »Službenih novinah kraljevine Jugoslavije« z dne 28. januarja 1935, št. 21/III/34 in v »Službenem listu kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 20. februarja 1935, št. 108/15.

Uredba je pomenila velik korak naprej v urejevanju službenih razmerij občinskih uslužbencev ter se je začela takoj izvajati. V smislu čl. 166. uredbe je izdal ban vzorni osnutek za občinski statut po § 90. z. o., ki je služil občanom kot osnova za sklepanje statutow. Ko je bila večina občinskih statutow odobrena, so se začele izvajati prehodne odredbe uredbe o prevajanju tistih uslužbencev, ki so bili na dan objave uredbe v službi. Kmalu po prevzemu poslov po novi vladi pa je minister za notranje posle z razpisom z dne 14. avgusta 1935, IV. br. 3042, ustavil prevajanje občinskih uslužbencev, ki je bilo že v teku, z utemeljitvijo, da nekatere določbe uredbe ne ustrezajo predpisom z. o. ter da zlasti prehodne določbe niso v skladu s tem zakonom. Zaradi tega je kraljevska banska uprava pripravila osnutek nove uredbe o občinskih uslužbencih, ki ga je predložila meseca februarja 1936 banškemu svetu Dravske banovine na VII. rednem zasedanju v sklepanje.

Banski svet je sklenil novo uredbo o občinskih uslužbencih dne 22. februarja 1936, ban jo je odobril dne 12. marca 1936 pod II. No. 8407/1, objavljena pa je bila v »Službenem listu kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 29. julija 1936 pod št. 477/61, in je tega dne stopila v smislu čl. 168. uredbe v veljavo.

Razlike med novo in prejšnjo uredbo so v glavnem naslednje:*

1. Nova uredba varuje strogo ustavno zajamčeno načelo samoodločevanja občine. Prejšnja uredba ni bila povsem v skladu s tem načelom, ker je dajala v enem najvažnejših vprašanj občinske samouprave, to je v odrejanju službenega razmerja med občino in občinskim uslužbencem, banu oziroma sreskemu načelniku odločujočo besedo.

Hkrati je nova uredba izpustila tiste določbe prejšnje uredbe, ki v smislu § 85. z. o. ne spadajo v uredbo, marveč po § 90. istega zakona v občinski statut.

* Podatke povzemam deloma iz motivnega poročila k osnutku nove uredbe.

2. Izvršile so se razne izpremembe upravno-tehnične narave, ki so se pokazale kot potrebne. Semkaj spadajo tudi razne dopolnitve.

3. Zvišali so se minimalni prejemki uslužbencev na glavnih službenih mestih ter znižale njih dajatve.

4. Prehodne določbe prejšnje uredbe so se skoraj do-cela izpremenile iz razlogov, ki se spodaj navajajo.

Izvršene izpremembe so v glavnem naslednje:

K t. 1. Izpremenili so se člani 19. (12.),* 30. (23.), 32. (25.), 35., zadnji odst. (28., zadnji odst.), 44. (35.), 96. (98.), 97. (99.), 147. (150.), črtali pa so se, ker ne spadajo v uredbo, člani 12. do 15., 42., 43. in 56., zadnji odst. (ki je odpadel v novem členu 46.).

K t. 2. Popravki so se izvršili v členih 1. (1.), 2. (2.), 3. (3.), 6. (6.), 8. (8.), 16. do 18. (11.), 46. (37.), 47. (38.), 48. (39.), 51. (42.), 52. (je odpadel popolnoma), 53. (43.), 55. (45.), 63. (54.), 67. (58.), 71. (62.), 72. (63.), 85. (76.), 86. (77.), na novo vnesli člani 78. do 88. (nove uredbe), popravili dalje člani 93. (95.), 101. (103.), 104. (106.), 106. (108.), 109. (111.), 113. (115.), 114. (116.), 123. (125.), 126. (128.), 136. (138.), 145. (147.) in dodal nov člen 148. (nove uredbe).

K t. 3. Tu sem spadajo izpremembe v členih 56. (46.), 58. (48.) in 59. (49.); vnesel se je nov člen 53. (nove uredbe) in izpremenili dalje člani 87. (89.), 90. (92.), 91. (93.), 160. (162.) in 162. (164.).

K t. 4. Tako obsežne izpremembe** prehodnih določb prejšnje uredbe so bile potrebne, ker le-ta na eni strani ni dovolj upoštevala predpisa § 146., odst. 1., z. o. glede pridobljenih pravic občinskih uslužbencev, na drugi strani pa, ker je delila uslužbenca v skupine z manj ko pet,

* Številke pred oklepaji pomenijo člene uredbe z dne 12. marca 1934, II. No. 5040/2, številke v oklepajih pa člene uredbe z dne 12. marca 1936, II. No. 8407/1.

** Izpremembe posameznih členov prehodnih določb se tu ne navajajo, ker bi radi svoje obsežnosti, povzročene po docela novi ureditvi materije, primerjanje nove uredbe s staro ne olajšale, marveč le otežkočile.

s petimi do deset in več službenih let in ker je glede prevedbe teh skupin različno postopala ter tudi predpisala obvezni izpit po § 91. z. o., za kar v zakonu ni osnove. Končno se je morala nova uredba ozirati tudi na razmere, ki so nastale z uveljavljanjem in izvajanjem prehodnih določb stare uredbe. Da se uredi iznova vsa materija glede prevajanja uslužbencev, določa nova uredba:

a) da mora izdati vsaka občina v šestih mesecih po uveljavljanju uredbe **nov statut** po § 90. z. o., dotlej pa velja stari statut (čl. 153.),

b) da naj sklepajo **občinski odbori** v treh mesecih po odobritvi novega statuta o prevedbi vseh občinskih uslužbencev (čl. 154.) po načelih čl. 155. do 157.

Po prevedbi občinskih uslužbencev razpiše ban volitve v banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence v Ljubljani. Te prve volitve po novi uredbi vodi odbor treh oseb, ki jih odredi ban (čl. 167.).

Z objavo nove uredbe v »Službenem listu kraljevske banske uprave Dravske banovine« ni stopila ta uredba takoj v celoti v veljavo. VI. poglavje (čl. 19. do 22.) prejšnje uredbe velja namreč še do 31. decembra 1936, tako da dobijo ustrezne določbe V. poglavja (čl. 12. do 15.) nove uredbe obvezno moč šele z dnem 1. januarja 1937 (čl. 168.). Glej tudi podrobnejša pojasnila k čl. 168.

Banski svet Dravske banovine je po pooblastilu iz § 85. zakona o občinah na svojem VII. rednem zasedanju dne 22. februarja 1936 sklenil nastopno

uredbo o občinskih uslužbencih.

I. POGlavJE.

Splošne določbe.

Člen 1.

Občinski uslužbenec je oseba, katero je občina sprejela v svojo službo, da vrši njene posle.

Čl. 1. u. o. u. z dne 12. marca 1934, II. No. 5040/2, je določil, da je občinski uslužbenec oseba, katero je sprejela občina v svojo službo, da vrši posle njene pristojnosti. Novi pojem občinskega uslužbenca je širši od pravkar navedenega, kajti čl. 1. nove uredbe ne označuje kot občinskega uslužbenca osebo, ki vrši posle, za katere je občina pristojna po z. o. in drugih zakonskih predpisih, marveč osebo, ki vobče vrši »njene posle«, ne glede na to, ali so to posli javno- ali zasebnopravne prirode in ali spadajo v običajni krog občinskih poslov ali ne. Odločilno je, da sprejme pristojno občinsko oblastvo (čl. 3.) osebo v občinsko službo na način, predpisan s to uredbo oziroma z občinskim statutom po § 90. z. o., in sicer v namenu, da vrši sprejeta oseba od občine ji preodkazane posle.

Člen 2.

Službeno razmerje med občino in njenim uslužbencem je javnopravnega značaja.

Spore iz tega razmerja rešujejo občna upravna oblastva v rednem upravnem postopku.

To ne velja za občinske uslužbenke, ki so postavljeni s posebno službeno pogodbo.

K odst. 1. z. o. nima posebne odredbe o pravnem značaju službenega razmerja občinskega uslužbenca do občine. Z. o. določa edinole, da so spori o pravicah do pokojnine in o določanju iznosa pokojnine upravni (§ 88., zadnji odst.). Zato je bilo potrebno, da uredi to vprašanje u. o. u., ki določa, da je službeno razmerje med občino in njenim uslužbencem javnopravnega značaja.* To pa velja le za pragmatične uslužbenke.** S tem je odstranjena nejasnost in problematika, ki je prej v tem pogledu obstajala in ki je dovedla zaradi nedostajanja jasnega zakonitega določila do tako različnega in nasprotujočega si postopanja oblastev. Z navedeno določbo se je priznal občinskim uslužbencem značaj, ki jim zbog važnosti njihove funkcije v javni upravi po vsej pravici gre: značaj javnega uslužbenca tudi z vidika službenega prava.

K odst. 2. Logična posledica v odst. 1. navedenega načela je, da rešujejo spore iz službenega razmerja občinskih uslužbencev do občine občna upravna oblastva v rednem upravnem postopku, t. j. po predpisih z. u. p. Občna upravna oblastva so sreski načelnik v prvi ter ban v drugi stopnji (čl. 20. z. n. u.). Občina sama ne more reševati spora v prvi stopnji, ker ni občno upravno oblastvo, marveč oblastvo občne uprave (čl. 19. z. n. u.). Občina nastopa torej pri takih sporih prav tako kakor prizadeti občinski uslužbenec kot stranka.

K odst. 3. Načeli iz 1. in 2. odst. o javnopravnosti službenega razmerja in o reševanju sporov iz tega razmerja po upravni poti ne veljata za pogodbene uslužbenke. Pogodbeni so tisti uslužbenki, ki jih postavi občina s posebno službeno pogodbo, t. j. z dvostranskim pravnim poslom, pri katerem nastopa občina in uslužbenec kot ravnopravna pogodbenika; torej kot stranki, dočim postavlja občina pragmatične uslužbenke z enostransko oblastveno odločbo, izvirajočo iz njene gospodstvene pravice. Službeno razmerje pogodbениh občinskih uslužbencev

* Primerjaj tudi § 112. z. m. o.

** Pojem pragmatičnih uslužbencev je razložen v pojasnilu k čl. 6., odst. 3.

je zasebnopravno, spore iz tega službenega razmerja rešujejo redna sodišča (§ 1. c. p. p.).

Člen 3.

Odločbe o službenih razmerjih vseh občinskih uslužbencev (postavitve, imenovanje v položaje, napredovanje, prestanek službe itd.) izdaja, kolikor ni s to uredbo določeno drugače, občinski odbor.

Dočim z. m. o. (§ 102.) izrečno določa, da imenuje mestne uradnike mestni svet in da predpiše način postavljanja drugih uslužbencev mestni svet s statutom, nima z. o., če abstrahiramo od splošne formulacije v § 90. z. o., ustreznega določila. Predpis čl. 3. uredbe, da izdaja odločbe o službenih razmerjih vseh občinskih uslužbencev občinski odbor, ki je odločujoči organ občine, ustreza ustavno zajamčenemu načelu občinske samouprave. Te odločbe izda občinski odbor na ta način, da napravi v pravilno sklicani seji na način, ki je predpisan z z. o. in z občinskim poslovnim redom, sklep, ki obsega ureditev dotičnega službenega razmerja.

To načelo pozna le malo važnejših izjem, tako n. pr. glede upokojitve občinskih uslužbencev (čl. 62.) ter odmere njih osebnih in rodbinske pokojnine (čl. 69. in 95.), ki je ne izvrši občinski odbor, marveč ban.

Odločbe o službenih razmerjih, ki jih ne izda občinski odbor, marveč kak drug funkcionar ali organ mimo predpisov u. o. u., so neveljavne ter jih mora nadzorno oblastvo ob izvrševanju nadzorstvene pravice proglasiti za nične (§ 135., odst. 1., t. 1., z. u. p.), prizadeti uslužbenec pa ima v danem primeru možnost tožbe na redno sodišče zoper osebo, s katere nepriстойno odločbo mu je nastala škoda.

Člen 4.

O vseh odločbah po čl. 3. se izdajajo uslužbencem dekreti.

Sklep občinskega odbora po čl. 3. še ne ustvarja za uslužbenca nobene pravice oziroma obveznosti napram občini. Le-ta nastane zanj šele, ko se mu sklep občinskega odbora posvedoči s službenim dekretom, oziroma če gre za pogodbenega usluž-

benca, s službeno pogodbo. Dekret (pogodba) velja samo, če jo podpišejo za občino predsednik občine in dva člana uprave, ki ju za to določi občinski odbor (§ 84., odst. 2., t. 2., z. o.). Razen tega mora biti dekret (pogodba) opremljen z občinskim pečatom (čl. 22., odst. 2., z. n. u.).

Pred vročitvijo dekreta mora občinska uprava v smislu § 124. z. o. predložiti nadzornemu oblastvu radi morebitnega postopka po § 125. z. o. prepis zapisnika seje občinskega odbora, v kateri se je o zadevi razpravljalo.

Pri izdaji odločb je upoštevati predpise z. u. p. To velja tudi tedaj, če ne izda odločbe občinski odbor, marveč po svoji pristojnosti kak drug organ, n. pr. ban (glej 2. odst. pojasnil k čl. 3.).

Člen 5.

Službena mesta občinskih uslužbencev so glavna in pomožna.

Na glavna službena mesta se postavljajo uradniki in uradniški pripravniki, na pomožna ostali uslužbenci.

K odst. 1. Razdelitev službenih mest občinskih uslužbencev na glavna in pomožna službena mesta ima svojo osnovo v § 85. z. o., ki omenja sicer samo glavna službena mesta, katerih potrebni korelat pa so pomožna službena mesta.

K odst. 2. Glavna službena mesta zavzemajo uradniki in uradniški pripravniki, t. j. osebe, ki jih našteva čl. 6., odst. 2. Za te osebe je predpisana v čl. 10. minimalna šolska izobrazba. Ostali uslužbenci so pomožni uslužbenci, ki nimajo uradniškega značaja. Sem spadajo zvaničniki (pomožni pisarji, pisarniški pomočniki), občinski redarji, služitelji, poljski in gozdni čuvaji, babice, konjači, mesogledi in drugi (glej čl. 6., odst. 6.).

Člen 6.

Uradniki so upravni in strokovni uslužbenci.

Upravni uslužbenci so: tajnik, blagajnik, knjigovodja, pomožni tajnik, pomožni blagajnik, vojaški referent; strokovni uslužbenci so: zdravnik, živinozdravnik, inženir, tehnik, agronom in drugi.

Načeloma morajo biti vsi upravni uslužbenci na glavnih službenih mestih pragmatični.

Na prošnjo občinskega odbora sme ban iz tehtnih razlogov izjemoma dovoliti, da postavi občina na glavno upravno službeno mesto pogodbenega uslužbenca.

Za pogodbene uslužbence veljajo člani 7., 8. (razen točk 1. in 6. ter zadnjega odstavka), 9., 10., 12., 14., 15., 17. do 29., 30., odst. 1., 31., 33., 34., 35., 96., 98., odst. 2. in 3., 100., 101., 147., 148., 149. in 150.

Položaja uradnika nimajo naslednji strokovni uslužbenci: babice, konjači, cestarji, mesogledi in podobni.

Glede pomožnih uslužbencev veljajo ustrezne odredbe občinskih statutov. Občinski statuti odredjajo hkratu, ali in katera mesta se zasedejo s pragmatičnimi oziroma s pogodbenimi pomožnimi uslužbenci.

K odst. 1. Po čl. 5., odst. 2., se postavljajo na glavna službena mesta uradniki in uradniški pripravniki, po čl. 6., odst. 1., pa se dele uradniki (in vsekakor tudi uradniški pripravniki, ki so na tem mestu očitvidno pomotoma izpuščeni) na upravne in strokovne uslužbence. Pojem upravnih in strokovnih uslužbencev je opredeljen z njih naštevanjem v odst. 2.

K odst. 2. Naštevaje upravnih uslužbencev je izčrpno. Kakor je iz naštevanja razvidno, so to uslužbenci, ki se bavijo pretežno s pisarniškimi in računskimi (blagajniškimi) posli, torej z občinskimi upravnimi posli v ožjem smislu besede, dočim opravljajo strokovni uslužbenci posle svoje posebne stroke (čl. 19., odst. 4.), pisarniške posle pa samo, kolikor je to v zvezi z izvajanjem njihove stroke. Besedi »in drugi« na koncu tega odstavka pomenita, da naštevaje strokovnih uslužbencev ni izčrpno in da morejo občine v občinskem statutu sistemizirati tudi še druga strokovna službena mesta.

K odst. 3. Pragmatični (v nasprotju s pogodbenimi uslužbenci) so tisti z enostransko odločbo občinskega odbora postavljeni občinski uslužbenci javnopravnega značaja, katerih službena razmerja so v celoti in za vse uslužbence te vrste enako urejena v u. o. u. in v občinskih statutih. Za pragmatične uslužbence veljajo torej že vnaprej določeni službeni predpisi, ki so za vse uslužbence te vrste enako obvezni in ki načeloma ne dopuščajo za posamezni primer izjeme. Sklep občinskega odbora, ki se nanaša na pragmatičnega uslužbenca in ki ni v skladu z u. o. u. oziroma z občinskim statutom, je neveljaven.

Načeloma morajo biti pragmatični vsi tajniki, blagajniki, knjigovodje, pomožni tajniki, pomožni blagajniki in vojaški referentje. To načelo velja samo za navedene upravne uslužbence, ne pa tudi za strokovne uslužbence na glavnih službenih mestih, torej ne za zdravnike, živinozdravnike, inženirje, tehnike, agronome itd., kakor tudi ne za pomožne uslužbence vseh vrst, ki so po odredbi občinskih statotov lahko pragmatični ali pogodbeni (glej odst. 7.).

Z načelom iz odst. 3. je hotel uredbodavec poudarjati važnost funkcije, ki jo opravljajo upravni uslužbenci na glavnih službenih mestih ter jim zagotoviti eksistenco, kajti pragmatične uslužbence ščitijo predpisi u. o. u. in občinskih statotov. Oni pridobe n. pr. po poteku določene dobe stalnost (glej čl. 11.), nakar jim more služba prestati samo, če je podan kak primer iz čl. 37. (glej tamošnja pojasnila), ne pa tudi z navadno službeno odpovedjo. Navedeno načelo pa je tudi v eminentnem javnem interesu, ker so ti uslužbenci zaradi svoje stalnosti ob vedno menjajočih se občinskih odborih tisti organi, na katere se morejo naslanjati novi občinski funkcionarji, s čimer je zagotovljena potrebna nepretrganost v notranjem občinskem poslovanju. Glede izjem od tega načela glej odst. 4.

K odst. 4. »Tehetni razlogi«, iz katerih sme ban dovoliti izjemo od načela iz odst. 3., niso navedeni in tudi ne opisani. Ban odloča po prosti presoji, ali so podani taki tehtni razlogi ali ne ter ni pri tem vezan na nobene predpise.

K odst. 5. Ta odstavek je v sklopu določb, ki se nanašajo na uslužbence na glavnih službenih mestih in velja radi tega samo za te, ne pa tudi za pomožne uslužbence, katerih službena razmerja urejajo po odst. 7. občinski statuti. Ta odstavek velja torej le za pogodbene uslužbence na glavnih službenih mestih, bodisi da so to (izjemoma) upravni ali pa strokovni uslužbenci. Je obvezen predpis, preko ali mimo katerega ne morejo občine ne pri izdajanju občinskih statotov po § 90. z. o. u. in ne pri sklepanju individualnih službenih pogodb, ki morajo prevzeti v tem odstavku navedene člene u. o. u. v svoje besedilo ali se vsaj nanje sklicevati. Na drugi strani pa členi u. o. u., ki v tem odstavku niso navedeni, za pogodbene uslužbence na glavnih službenih mestih ne veljajo ter je ureditev ustreznih službenih razmerij pridržana prostemu dogovoru med občino in uslužbencem. Tako n. pr. ne veljajo za te uslužbence predpisi glede stalnosti (čl. 11.), glede prestanka službe (čl. 37. do 44.), glede

službenih prejemkov (čl. 45. do 53.), glede pokojnin in banovinskega pokojninskega sklada (čl. 54. do 95.), pa tudi predpisi o disciplinski odgovornosti veljajo zanje samo v zelo omejenem obsegu. (Glej tudi pojasnila pri posameznih v tem odstavku navedenih členih.)

K odst. 6. Dočim obravnavajo odstavki 1. do 5. tega člena službena razmerja uslužbencev na glavnih službenih mestih, se bavita odstavka 6. in 7. le s pomožnimi uslužbenci. Ker nimajo v tem odstavku navedeni strokovni uslužbenci uradniškega položaja (glej čl. 5., odst. 2.), so pomožni uslužbenci. (Glej tudi naslednji odstavek.)

K odst. 7. Tu izraženo načelo je največje važnosti [glej uvod, str. 3, odst. a)]. U. o. u. velja za pomožne uslužbence, ne glede na to, ali so pragmatični ali pogodbeni samo, kolikor to uredba izrečno določa. Vsa ostala službena razmerja pomožnih uslužbencev pa morajo urediti občinski statuti iz § 90. z. o. Ker je velik del členov u. o. u. uporaben tudi za pomožne uslužbence (n. pr. splošni pogoji za sprejem v službo, stalnost, izvrševanje službenih dolžnosti, prestanek službe, disciplinski predpisi itd.), si morejo občine svojo nalogo pri izdajanju občinskih statutow olajšati s tem, da prevzamejo ustrezne člene uredbe v besedilo statuta, oziroma da se v statutu nanje sklicujejo. V tem primeru veljajo zadevne določbe uredbe (dasi le derivativno) tudi za pomožne uslužbence. Občinski statut odobri ban, ki ima tedaj možnost, da uveljavi načelo čimvečjega izenačenja predpisov za uslužbence na glavnih in pomožnih službenih mestih.

II. POGLAVJE.

Splošni pogoji za sprejem v službo.

Člen 7.

Občinski uslužbenci morejo biti samo državljani kraljevine Jugoslavije po rojstvu, kakor tudi oni naturalizirani državljani, ki so jugoslovanske narodnosti.

Čl. 7. predpisuje kot pogoj za sprejem v občinsko službo jugoslovansko državljanstvo. Jugoslovansko državljanstvo se dokazuje redoma z državljansko izkaznico, ki jo izda v smislu § 4. z. d. na podlagi predložene domovnice pristojno sresko

načelstvo (v Ljubljani uprava policije, v Mariboru in Celju predstojništvo mestne policije).

Od oseb, ki so jugoslovanski državljani po rojstvu, ki so se torej že rodile kot jugoslovanski državljani, se ne zahteva za sprejem v občinsko službo slovenska, hrvatska ali srbska narodnost, marveč so te osebe lahko pripadniki katere koli narodnosti. Od oseb pa, ki niso jugoslovanski državljani po rojstvu, marveč so to postale pozneje (naturalizirani državljani), se zahteva za sprejem v občinsko službo tudi jugoslovanska, t. j. slovenska, hrvatska ali srbska narodnost.

Od sprejema v občinsko službo so torej izključeni tudi slovenski primorski in koroški emigrantje, dokler ne pridobe jugoslovanskega državljanstva.

Ta člen je obvezen za pragmatične uslužbence na glavnih službenih mestih po načelu, navedenem v uvodu str. 4, odst. c), za pogodbene uslužbence na glavnih službenih mestih pa po določbi čl. 6., odst. 5. Ker je hotel uredbodavec uveljaviti ta člen za občinske uslužbence vseh vrst, ga je sprejeti med tiste določbe občinskega statuta, ki urejajo službena razmerja pomožnih uslužbencev (čl. 6., odst. 7.).

Glede učinka izgube državljanstva na občinsko službo glej čl. 37., t. 6.

Člen 8.

V občinsko službo sme biti sprejet samo, kdor izpolnjuje poleg pogoja iz čl. 7. še téle pogoje:

1. da je dovršil 21. leto starosti;
2. da je telesno in duševno zdrav;
3. da je dobrega vedenja;
4. da zna popolnoma službeni jezik;
5. da ima predpisano kvalifikacijo;
6. da ni dovršil 40. leta starosti;

7. da je odslužil obvezni rok v stalnem kadru, razen če je po odredbah zakona o ustroju vojske in mornarice kot edini hranitelj nesposobnih zadrugarjev ali kot stalno ali začasno nesposoben oproščen službe v stalnem kadru, oziroma če je zavezan vojnici, da dokaže, da je plačal vojnico;

8. da ni pod skrbstvom ali v konkurzu ali da ni nad njim podaljšana očetovska oblast;

9. da ni bil s sodno razsodbo obsojen na izgubo častnih pravic, kar je ovira ves čas, dokler ta izguba traja;

10. da mu kot aktivnemu državnemu, banovinskemu ali občinskemu uslužbencu ni prestala služba iz razlogov, navedenih v točkah 1., 2., 7. in 8. čl. 37.;

11. da mu kot državnemu, banovinskemu ali občinskemu upokojencu ni bila s sodno ali disciplinsko razsodbo odvzeta pravica do pokojnine.

Na glavna službena mesta se ne more postaviti oseba, ki uživa kakršno koli pokojnino.

K odst. 1. V tem odstavku navedene pogoje morajo izpolniti vsi pragmatični uslužbenci na glavnih službenih mestih, prav tako pa (zbog določbe čl. 6., odst. 5.) tudi vsi pogodbeni uslužbenci na glavnih službenih mestih, vendar z izjemo, da ne veljata za te uslužbence točki 1. in 6. ter zadnji odstavek tega člena. Za pomožne uslužbence veljajo posebni predpisi občinskih statutov (čl. 6., odst. 7.).

K posameznim točkam se pripominja:

k t. 1. Kakor že gori omenjeno, ne velja ta točka za pogodbene uslužbence na glavnih službenih mestih; za sprejem teh uslužbencev ni postavljena ne spodnja ne zgornja starostna meja.

Predpisana starost se dokaže z rojstnim oziroma krstnim listom;

k t. 2. Se dokaže z zdravniškim izpričevalom javnega zdravnika, ki ne sme biti starejše kot pol leta;

k t. 3. Se dokaže z nravstvenim izpričevalom pristojne občine (državnega krajevnega policijskega oblastva), ki ne sme biti starejše kot pol leta;

k t. 4. Znanje službenega, t. j. slovenskega ali srbskohrvatskega jezika se dokaže s šolskimi izpričevali, po potrebi tudi s praktično poskušnjo;

k t. 5. Minimalna kvalifikacija je predpisana s čl. 10. uredbe. Če zahteva občinski statut višjo kvalifikacijo, mora prosilec dokazati, da ima zahtevano višjo kvalifikacijo.

Zahtevana kvalifikacija se dokaže s šolskimi izpričevali (podrobnejša navodila glej pri čl. 10.), z odločbo pristojnega

oblastva o spregledu kvalifikacije, oziroma z odločbo o izvršeni prevedbi po čl. 155. do 157.

Za prehodno dobo petih let, ki poteče dne 29. julija 1941, glej tudi čl. 152.;

k t. 6. Glej pripombo k t. 1.;

k t. 7. Kot dokazilo o ureditvi vojaške dolžnosti je predložiti v smislu razpisa ministrstva za vojsko in mornarico z dne 9. aprila 1936, Dj. br. 7970, oziroma razpisa kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 25. aprila 1936, I. No. 5097/1, ustrezno potrdilo komande vojaškega okrožja, a ne vojaško izkaznico (vojniško ispravo), katere vojaški obveznik ne sme dati iz rok.

Oseba, ki je bila pri naboru potrjena, kateri pa je bil obvezni rok v stalnem kadru odložen (n. pr. pri dijakih do dovršenih študij oziroma do 27. leta starosti), se ne more sprejeti v občinsko službo, ker ni zadostila vojaški dolžnosti, marveč ji je bila le-ta samo odložena. Stalno in začasno nesposobni se smejo sprejeti v občinsko službo, vendar morajo dokazati, da so plačali zapadlo vojnico;

k t. 8. Potrjujejo sodišča;

k t. 9. Isto kakor t. 8.;

k t. 10. Prosilci, ki so bili prej v državni, banovinski ali drugi občinski službi, morajo predložiti potrdilo teh oblastev, da jim ni prestala služba iz razlogov, navedenih v t. 1., 2., 7. in 8. čl. 37. te uredbe, ali pa morajo to dokazati z drugimi verodostojnimi listinami (n. pr. z odločbo o sprejemu ostavke na državno, banovinsko ali občinsko službo, z upokojitvenim dekretom itd.). Prosilci pa, ki prej niso bili v eni izmed navedenih služb, morajo podati ustrezno pismeno izjavo. Morebitna lažna izjava ima za posledico prestanek službe po čl. 37., t. 9.;

k t. 11. To potrdilo (oziroma drugo verodostojno dokazilo) predložijo samo državni, banovinski ali občinski upokojenici. Ostali prosilci podajo pismeno izjavo, da niso državni, banovinski ali občinski upokojenici.

K odst. 2. Ta omejitev ne velja za pogodbene uslužbence na glavnih službenih mestih (glej pojasnilo k odst. 1.), torej v danem primeru tudi ne za pogodbene uslužbence upravne stroke, katerih postavitev sme ban izjemoma dovoliti (glej čl. 6., odst. 4.).

Ker je smatrati ta odstavek kot izjemno določbo, jo je utesnjujoče razlagati. S pojmom »pokojnine« torej ni istiti slične starostne preskrbe kakor n. pr. starostne in invalidske rente,

starostne podpore, vzdrževalnine, rente iz zavarovalnih pogodb itd., ne glede na to, ali jih prejema prosilec od javnih oblastev in ustanov ali od zasebnih institucij.

Člen 9.

Občinski uslužbenec ne more postati in ne ostati oseba, ki širi načela zoper obstoječo državno obliko ali načelo protipravne izpremembe državnega reda.

Ta člen velja za pragmatične, ter zbog določbe čl. 6., odst. 5., tudi za pogodbene uslužbence na glavnih službenih mestih. Kot splošno pravilo ga je prevzeti tudi v občinske statute, tako da bo veljal tudi za pomožne uslužbence (glej čl. 6., odst. 7.).

Pred sprejemom v občinsko službo se morajo občinska oblastva prepričati, da ne obstoji izključevalni razlog po čl. 9. Ista dolžnost veže tudi nadzorna oblastva, ki morajo v danem primeru na podstavi § 125. z. o. zadržati sklep občinskega odbora o sprejemu take osebe v občinsko službo. Če pa zapazijo te nedostatke med službovanjem, morajo vse potrebno ukreniti, da se uslužbenec odslovi iz službe.

III. POGLAVJE.

Minimalna kvalifikacija za glavna službena mesta.

Člen 10.

V mestnih, trških, zdraviliških in takih občinah, ki imajo 3000 ali več prebivalcev, se smejo postaviti za upravne uslužbence na glavnih službenih mestih le osebe, ki imajo vsaj popolno srednjo ali njej enako strokovno šolo z zaključnim izpitom. V podeželskih občinah, ki imajo do 5.000 prebivalcev in katerih davčna osnova leta 1935. ni presegala din 150.000 —, ter v ostalih spredaj ne navedenih občinah, se smejo postaviti za upravne uslužbence na glavnih službenih mestih osebe, ki imajo vsaj štiri razrede srednje ali njej enake strokovne šole.

Strokovni uslužbenci morajo imeti isto kvalifikacijo, ki je predpisana za dotično stroko v državni službi.

Pó § 85. z. o. predpisuje u. o. u. le najnižjo kvalifikacijo (šolsko izobrazbo), ki jo morajo imeti uslužbenci na glavnih službenih mestih. Občine smejo predpisati v občinskih statutih tudi višjo kvalifikacijo, ki je tedaj obvezna. Prav tako predpiše občina v občinskem statutu tudi kvalifikacijo pomožnih uslužbencev.

K odst. 1. Ta odstavek se nanaša na pragmatične in po določbi čl. 6., odst. 5., tudi na pogodbene upravne uslužbence na glavnih službenih mestih, t. j. na občinske tajnike, blagajnike, knjigovodje, pomožne tajnike, pomožne blagajnike in vojaške referente (čl. 6., odst. 2.).

Po velikosti in važnosti občin, po številu prebivalcev in davčni moči občin morajo imeti omenjeni občinski uslužbenci

A. vsaj popolno srednjo ali njej enako strokovno šolo z zaključnim izpitom, oziroma

B. vsaj štiri razrede srednje ali njej enake strokovne šole.

A. Vsaj popolno srednjo ali njej enako strokovno šolo z zaključnim izpitom morajo imeti občinski tajniki itd. naslednjih občin:

1. mestnih (ne glede na število prebivalcev in na davčno osnovo). Tu niso mišljene mestne občine po zakonu o mestnih občinah (v Dravski banovini: Celje, Ljubljana, Maribor in Ptuj), marveč tiste občine, za katere velja sicer zakon o občinah, ki pa imajo po starih privilegijih naziv, oziroma organizacijo, pravice in dolžnosti »mesta« ali ki so bile proglašene za mesto v smislu tarifne postavke 54. zakona o taksah in pristojbinah;

2. trških (ne glede na število prebivalstva in na davčno osnovo). »Trških« občin ne navaja ne z. o., ne z. m. o. Trške občine v smislu u. o. u. so občine, ki imajo stare trške privilegije ali ki so bile proglašene za trg v smislu tarifne postavke 54. zakona o taksah in pristojbinah;

3. zdraviliških (ne glede na število prebivalstva in na davčno osnovo);

4. takih, ki niso ne mestne, ne trške, ne zdraviliške občine, a imajo 3000 ali več prebivalcev in katerih davčna osnova je znašala leta 1935. dinarjev 150.001 ali več;

5. takih, ki niso ne mestne, ne trške, ne zdraviliške občine, a imajo 5001 ali več prebivalcev, ne glede na davčno osnovo.

Popolna srednja ali njej enaka strokovna šola brez zaključnega izpita ne daje kvalifikacije za glavna službena mesta upravne stroke v občinah, navedenih pod t. 1. do 5.

B. Vsaj štiri razrede srednje ali njej enake strokovne šole morajo imeti občinski tajniki itd. naslednjih občin:

1. takih, ki niso ne mestne, ne trške, ne zdraviliške občine, a imajo največ 2999 prebivalcev, ne glede na davčno osnovo;

2. takih, ki niso ne mestne, ne trške, ne zdraviliške občine, imajo 3000 do največ 5000 prebivalcev in katerih davčna osnova je znašala 1935 največ dinarjev 150.000.—.

Od prosilcev za glavna službena mesta upravne stroke v občinah pod B. se ne zahteva nižji tečajni (zaključni izpit).

Glede čina strokovnih šol glej uredbo o činu strokovnih šol nasproti srednji šoli in fakultetam.*

Opozarja se, da ustrežata prejšnja osemrazredna višja ljudska šola ter do vštetega 31. oktobra 1925 v Dravski in Primorski banovini dovršena trirazredna meščanska šola dovršenim štirim razredom srednje šole (čl. 2., t. 17. in 20., navedene uredbe). Dveletne in osemnajstmesečne podčastniške šole vojske in mornarice vseh vrst orožja ustrezajo po čl. 1., t. 1., te uredbe samo dvema razredoma srednje šole. Absolventi teh šol se torej ne morejo sprejemati na glavna službena mesta upravne stroke, marveč — po odredbah občinskih statutov — le na pomožna službena mesta. Pač pa imajo absolventi strojne podčastniške šole mornarice in raznih drugih vojaških (vendar ne podčastniških) šol po čl. 2. oziroma 3. navedene uredbe kvalifikacijo za glavna službena mesta upravne stroke v občinah, navedenih pod B., oziroma pod A.

Po čl. 5. uredbe o činu strokovnih šol odloča o tem, katere tuje šole ustrezajo popolni ali nepopolni srednješolski izobrazbi, minister za prosveto po predhodnem zaslišanju glavnega prosvetnega sveta.

Po čl. 6. iste uredbe veljajo za določitev, katere tuje šole ustrezajo fakultetni izobrazbi, predpisi zakona o nostrifikaciji diplom s tujih univerz in visokih šol (»Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 20. avgusta 1930, št. 101/19 — »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 11. julija 1930, št. 155/LVIII/339).

* *Besedilo uredbe glej: »Dodatek«.*

Glede spregleda kvalifikacije za prehodno dobo petih let po uveljavljenju u. o. u. glej čl. 152.

K odst. 2. Ta odstavek se nanaša na pragmatične in zbog določbe čl. 6., odst. 5., tudi na pogodbene strokovne uslužbenca na glavnih službenih mestih. Ker so predpisi glede kvalifikacije strokovnih uslužbencev vseh strok zelo obsežni in ker obstoje za te stroke obvezni državni predpisi, se sklicuje u. o. u. na predpise, ki veljajo za dotično stroko v državni službi.

Pri strokovnih uslužbencih tudi za prehodno dobo petih let ni predvidena možnost spregleda kvalifikacije (glej čl. 152.).

IV. POGLAVJE.

Stalnost.

Člen 11.

Pragmatična služba je stalna ali začasna.

Začasna pragmatična služba traja največ tri leta. Začasni uslužbenec se lahko vsak čas odpusti iz službe z enomesečnim odpovednim rokom.

Po preteku začasne pragmatične službe postane uslužbenec stalen.

Glede pojma pragmatičnega uslužbenca glej pojasnila k čl. 6., odst. 3.

Začasna ali stalna pragmatična služba je pojmovno izključena pri pogodbenih uslužbencih. Ta člen velja torej le za pragmatične uslužbenca na glavnih službenih mestih. Občinski statuti morajo ta institut predvideti tudi za pomožne uslužbenca (čl. 6., odst. 7.).

Pragmatična služba je redoma najprej začasna, potem pa stalna. Doba začasnosti določi občinski statut. Ta doba ne sme biti daljša kot tri leta, po odredbi občinskega statuta pa lahko tudi popolnoma odpade. V tem primeru pridobi uslužbenec stalnost že ob nastopu službe.

Doba začasnosti se označuje pri uslužbencih na glavnih službenih mestih navadno kot pripravljalna doba. Občinski statut sme odrediti, da mora uslužbenec med pripravljalno dobo posečati tečaj po § 91. z. o. ter opraviti zaključni izpit.

Dokler je uslužbenec začasen, ga sme občinski odbor vsak čas (torej tudi med mesecem) brez navedbe razlogov odpustiti iz službe. Uredba predpisuje enomesečni odpovedni rok.

Po preteku začasne pragmatične službe postane uslužbenec stalen. Stalnost nastopi po sili uredbe, t. j. avtomatično brez posebnega sklepa občinskega odbora. Stalnost se mora uslužbencu posvedočiti.

Razlika med začasnim in stalnim službenim razmerjem je ta, da se more služba vsak čas brez navedbe razlogov odpovedati le začasnemu, ne pa stalnemu uslužbencu. Poslednjemu prestane služba le tedaj, če je podan kak primer prestanka službe po čl. 37. Večina teh primerov velja sicer tudi za začasnega uslužbenca, le-ta se pa more poleg tega tudi brez navedbe razlogov vsak čas odpustiti iz službe.

U. o. u. pozna primer, da izgubi uslužbenec že pridobljeno stalnost, ne da bi mu prenehala služba. To je disciplinska kazen ukinitve stalnosti po čl. 102., odst. 1., t. 4., ki jo sme izreči disciplinsko sodišče za hujše disciplinske prestopke, in sicer največ za tri leta (čl. 106.). Uslužbenec je v tej dobi zopet začasen ter se more tedaj vsak čas odpustiti iz službe z enomesečnim odpovednim rokom, čeprav je bil prej še toliko let stalen.

V. POGLAVJE.

Popolnjevanje glavnih službenih mest.

Člen 12.

Glavna službena mesta se popolnjujejo na osnovi razpisa.

Razpis se mora objaviti na občinski deski, v »Službenem listu kraljevske banske uprave Dravske banovine« in vsaj v enem dnevniku, izhajajočem v Dravski banovini.

Rok za vlaganje prošenj ne sme biti krajši od 30 dni.

Prošnje za sprejem v službo je vložiti pismo ter podpreti z vsemi potrebnimi listinami (čl. 8.).

Ko poteče rok za vlaganje prošenj, skliče predsednik občine v roku 30 dni sejo občinskega odbora radi postavitve občinskega uslužbenca. Na tej seji pregleda občin-

ski odbor vse došle prošnje ter postavi s sklepom enega izmed prosilcev, ki izpolnjuje pogoje razpisa, za občinskega uslužbenca.

Če ni nobenega prosilca, ali če noben prosilec ne izpolnjuje pogojev razpisa, ali če so proti vsem prosilcem, ki izpolnjujejo pogoje, tehtni pomisleki, je treba razpis mesta nemudoma ponoviti.

Člen 12. se nanaša na vsa pragmatična in pogodbena (čl. 6., odst. 5.) glavna službena mesta. Način popolnjenja pomožnih službenih mest se določi z občinskim statutom (čl. 13.).

K odst. 1. Oddaja glavnega službenega mesta brez razpisa ni veljavna.

K odst. 2. Razpis se mora objaviti na vse tri predpisane načine, sicer ni veljaven.

K odst. 3. Ob nedostajanju določbe, od katerega dne se šteje tridesetdnevni rok za vlaganje prošenj, če se razpis ne objavi istočasno, t. j. isti dan na vse tri predpisane načine, je smatrati, da je prošnja vložena pravočasno, če je dospela v tridesetih dneh, odkar se je izvršil časovno zadnji način objave.

Občina sme določiti v razpisu za vlaganje prošenj tudi daljši (ne pa krajši) rok kot trideset dni. Določeni rok je obvezen za občino in za prosilce. To pomeni, da mora občina sprejemati prošnje, dokler teče rok ter da zakasnelih prošenj ne sme upoštevati.

K odst. 4. Postavitev osebe za občinskega uslužbenca brez njene pismene prošnje je neveljavna. Glede listin, katere je priložiti prošnji, glej pojasnila k čl. 8.

K odst. 5. Rok tridesetih dni za sklicanje seje občinskega odbora se ne more podaljšati. Občinski odbor ne sme upoštevati prosilcev, ki ne izpolnjujejo pogojev razpisa. V nasprotnem primeru mora nadzorno oblastvo po § 125. z. o. zadržati izvršitev sklepa (glej 2. odstavek pojasnil k čl. 4.).

K odst. 6. Če je samo en prosilec, ki izpolnjuje pogoje razpisa in proti kateremu niso tehtni pomisleki, mora občinski odbor postaviti tega prosilca za občinskega uslužbenca. Če je več prosilcev, ki izpolnjujejo pogoje in proti katerim ni tehtnih pomislekov, mora občinski odbor enega izmed njih postaviti na razpisano mesto. Če pa ni nobenega prosilca ali če noben prosilec ne izpolnjuje pogojev ali če so proti vsem

prosilcem tehtni pomisleki, se postavitve ne more oziroma ne sme izvršiti ter se mora razpis mesta nemudoma, t. j. takoj ponoviti. Tako je postopati tudi, če tudi ponovni razpis nima uspeha itd.

Kaj so »tehtni pomisleki«, uredba ne pove. Prosilec, ki je bil zaradi »tehtnih pomislekov« izključen od postavitve, ima pravico pritožbe na nadzorno oblastvo, ki mora odrediti njegov sprejem v službo, če je to edini prosilec, ki izpolnjuje pogoje razpisa in če se izkaže, da proti njemu tehtni pomisleki dejanski ne obstoje. Če pa je več prosilcev in ni občina nobenega izmed njih postavila, češ da obstoje proti vsem tehtni pomisleki, mora nadzorno oblastvo na njih pritožbo odrediti, da mora občina enega izmed njih, o katerem je ugotovljeno, da izpolnjuje vse pogoje razpisa in da proti njemu dejanski ni tehtnih pomislekov, postaviti na razpisano mesto.

Z določbo odstavka 6. je doseženo dvoje: 1. občina ni zavezana, da sprejme prosilca v službo (zlasti, če je edini prosilec), ki izpolnjuje sicer formalne pogoje, proti kateremu pa obstoje tehtni pomisleki; 2. zaščiten pa je tudi interes prosilca do službe s tem, da ga ne more občina brez utemeljenega razloga zavriniti, zlasti če je edini prosilec.

Zaradi določbe čl. 168. stopi čl. 12. te uredbe šele dne 1. januarja 1937 v veljavo, dočim velja do 31. decembra 1936 čl. 19. uredbe o občinskih uslužbencih z dne 12. marca 1934, II. No. 5040/2, ki se glasi:

»Glavna službena mesta se popolnjujejo na osnovi razpisa.

Razpis se mora objaviti v »Službenem listu kraljevske banske uprave Dravske banovine«, na občinski deski ter po potrebi tudi v drugih listih.

Rok za vlaganje prošenj ne sme biti krajši od 30 dni.

Prošnje za sprejem v službo je vložiti pisмено ter podpreti z vsemi potrebnimi listinami (čl. 8.).

Ko poteče rok za vlaganje prošenj, sestavi občinska uprava ternopredlog izmed prosilcev, ki izpolnjujejo pogoje razpisa, ter pošlje ta predlog banu. Ban sme v 30 dneh po prejemu predloga izključiti iz ternopredloga brez navedbe razlogov enega ali več predlaganih prosilcev. V tem primeru se vrnejo spisi občinski upravi, ki dopolni ternopredlog ter ga predloži banu ali pa stavi občinskemu odboru predlog radi postavitve uslužbenca. Občinski odbor more postavitev izvršiti ali pa skleniti, da se ternopredlog dopolni ter vnovič predloži banu. Čim

ni v 30 dneh s strani bana nobenega ugovora več, postavi občinski odbor na redni seji enega prosilca izmed predlagane trojice za občinskega uslužbenca.«

Člen 13.

Način popolnjevanja pomožnih službenih mest se določi s statutom (čl. 6.).

Ta določba izhaja že iz načela čl. 6., odst. 7., da urejajo vsa službena razmerja pomožnih uslužbencev občinski statuti (glej tamkaj navedena pojasnila). Občinski statuti niso pri določevanju načina popolnjevanja pomožnih službenih mest vezani na noben predpis ter smejo stvar urediti po svoje.

Ker je ta člen istoveten s čl. 20. uredbe o občinskih uslužbencih z dne 12. marca 1934, II. No. 5040/2, velja kljub določbi čl. 168. že od dneva objave nove uredbe.

Člen 14.

Uslužbenec, ki se vrača v občinsko službo, mora imeti poleg pogojev iz členov 7. in 8. tudi v čl. 10. predpisano kvalifikacijo.

Za prehodno dobo petih let po objavi te uredbe glej tudi čl. 152.

Ker je ta člen istoveten s čl. 21. uredbe o občinskih uslužbencih z dne 12. marca 1934, II. No. 5040/2, velja kljub določbi čl. 168. že od dneva objave nove uredbe.

Člen 15.

Za prestop uslužbenca iz pomožnega na glavno službeno mesto je pomožna služba enaka pripravljalni službi za glavna službena mesta. Prestop dovoli občinski odbor, če izpolnjuje uslužbenec ostale pogoje iz čl. 10.

Pri prestopu se mu štejejo vsa leta pomožne službe v rok iz členov 55. in 56. proti naknadnemu plačilu prispevkov v banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence (čl. 93.).

K odst. 1. Dasi uredba več ne predpisuje pripravljalne službe, jo ta člen vendar omenja za primer, da jo predvideva kak občinski statut. V gori navedenem primeru se smatra, da je pomožna služba enaka pripravljalni službi za glavna službena mesta. Kjer pa občinski statut ne predpisuje pripravljalne službe, mora urediti vprašanje, ali in v katerem obsegu šteje že prebito pomožno službo za službo na glavnem službenem mestu. Prestop iz pomožnega na glavno službeno mesto je mogoč samo, če ima uslužbenec kvalifikacijo po čl. 10. (oziroma po občinskem statutu, če zahteva statut višjo kvalifikacijo kakor čl. 10.), ali pa — za prehodno dobo petih let — spregled kvalifikacije po čl. 152. Pogoj za prestop je izpraznjeno glavno službeno mesto.

K odst. 2. Dočim obravnava 1. odstavek ureditev položaja pomožnega uslužbenca po prestopu na glavno službeno mesto, ureja 2. odstavek vprašanje štetja let pomožne službe v pokojnino. Pravico do osebne in rodbinske pokojnine po predpisih te uredbe imajo samo uslužbenci na glavnih službenih mestih (čl. 54.), ne pa tudi pomožni uslužbenci. Če pa prestopi pomožni uslužbenec na glavno službeno mesto, se mu štejejo v pokojnino vsa leta pomožne službe kot služba na glavnem službenem mestu, če vplača naknadno za vsa ta leta svoj prispevek v banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence v Ljubljani po predpisu čl. 93. — Glej tudi pojasnilo k čl. 55.

Ker je čl. 15. istoveten s čl. 22. uredbe o občinskih uslužbencih z dne 12. marca 1934, II. No. 5040/2, velja kljub določbi člena 168. že od dneva objave nove uredbe.

VI. POGlavJE.

Izvrševanje službenih dolžnosti.

Splošne pripombe.

Določbe VI. poglavja se nanašajo na pragmatične uslužbence na glavnih službenih mestih. Za pogodbene uslužbence na glavnih službenih mestih veljajo v smislu člena 6., odst. 5., člani 17. do 29., 30., odst. 1., 31., 33., 34. in 35.

Za pomožne uslužbence veljajo ustrezne odredbe občinskih statutov (člena 6., odst. 7.), vendar sta zanje obvezna tudi člena 31. in 33.

Člen 16.

Pri vstopu v službo opravijo občinski uslužbenci na glavnih službenih mestih pred predsednikom občine prisego, predpisano s § 56. zakona o občinah.

S statutom po § 90. zakona o občinah predpiše vsaka občina, kateri uslužbenci na pomožnih mestih opravijo prisego po §§ 56. in 86. istega zakona.

O opravljeni prisegi se sestavi zapisnik, ki ga podpisuje uslužbenec, ki je prisegel, nakar ga overovi predsednik občine.

Prisego po § 56. z. o. morajo opraviti vsi pragmatični uslužbenci na glavnih službenih mestih. Za pogodbene uslužbence na glavnih službenih mestih prisega ni predpisana (glej v čl. 6., odst. 5., navedene člene, med katerimi čl. 16. ni naveden). Za pomožne uslužbence veljajo po splošnem načelu čl. 6., odst. 7., in po 2. odst. čl. 16. ustrezne odredbe občinskega statuta.

Prisega po § 56. z. o. se glasi:

»Jaz N. N. prisegam na edinega Boga, da bom kralju in domovini zvest, da se bom pri poslovanju držal ustave in državnih zakonov, da bom čuval državno in narodno edinstvo, da bom dolžnost svojega zvanja točno opravljal in vestno zastopal in branil samoupravne in državne koristi. Tako mi Bog pomagaj!«

Člen 17.

Uslužbenec se mora pokoriti zakonom in zakonitim nalogom starešin ter opravljati svojo službo vestno, marljivo in nepristransko, uvaževaje edino občne javne koristi in izogibaje se vsemu, kar bi bilo na škodo službi, ki mu je poverjena.

Glede vprašanja, kdo so starešine uslužbenca glej čl. 18.

Člen 18.

Predsednik občine ima starešinsko oblast nad vsemi občinskimi uslužbenci.

Predsednik ima pravico pa tudi dolžnost, da nadzira njihovo delo in vedenje v službi, kakor tudi da pazi, ali je njihovo vedenje zunaj službe v skladu z določilom člena 33.

Starešina je predsednik občine, kadar je zadržan, pa njegov namestnik. Člani občinske uprave ter ostali občinski odborniki nimajo starešinske oblasti. Zaradi tega nimajo pravice, dajati uslužbencu službene naloge. To bi smeli samo izjemoma storiti s posebnim predsednikovim pooblastilom.

Nekateri člani uredbe pa ne govorijo o »starešini«, marveč o »starešinah« (n. pr. čl. 17. in 20.). Tu so mišljeni poleg predsednika občine vsi tisti, katerim je uslužbenec neposredno podrejen, tako v večjih občinah ravnatelj občinskih uradov, šefi oddelkov oziroma odsekov itd. To izhaja zlasti iz določbe čl. 101., t. 10., uredbe, ki označuje slabo opravljanje starešinske oblasti kot težjo prekršitev službene dolžnosti, ki se kaznuje po predpisih XI. poglavja uredbe. Ker se pa kaznujejo po tem poglavju samo občinski uslužbenci, ne pa tudi izvoljeni občinski funkcionarji, je jasno, da je smatrati kot starešine v širšem smislu besede tudi vodilne občinske uradnike, ki odgovarjajo za pravilno izvrševanje starešinske oblasti in ki imajo pravico, dajati podrejenim uslužbencem službene naloge.

Člen 19.

Razdelitev dela vseh občinskih uslužbencev določa predsednik občine.

Občinski tajnik opravlja vse posle svoje stroke kakor tudi one posle, ki mu jih predsednik občine posebej poveri.

Občinski blagajnik opravlja vse blagajniške in računске posle.

Strokovni uslužbenci opravljajo vse posle svojestroke.

Če zahteva službena korist, mora uslužbenec na poziv predsednika občine opravljati tudi take službene posle, ki ne spadajo v obseg njegovega dela, nižje posle pa le začasno.

K odst. 5. Uslužbenec mora po potrebi na poziv predsednika občine začasno opravljati tudi nižje posle, ki sicer ne spadajo v obseg njegovega posla. Iz besedila uredbe izhaja, da morajo to kajpada biti službeni posli. Tega odstavka torej ni tako razumeti, da sme predsednik občine uporabljati občinskega uslužbenca za mala opravila v privatne namene, n. pr. za prinašanje alkoholnih pijač (kar se je tudi že zgodilo). Opravljanje takih neslužbenih poslov sme in celo mora občinski uslužbenec radi varovanja ugleda svojega stanu odkloniti.

Člen 20.

Občinski uslužbenec mora izvrševati naloge svojih starešin, če so izdani v mejah zakona. Če smatra uslužbenec nalog, ki mu je bil dan, za nezakonit ali protiven naročilu nadzornega oblastva, ima pravico staviti zoper njega pripombe.

V takem primeru sme zadržati izvršitev naloga, če ne bi bila stvar nujna. Na ponovljen nalog mora uslužbenec dobljeni pismeni nalog izvršiti brez odlaganja. Samo tega, kar je po zakonih kot kaznivo dejanje prepovedano in se kaznuje, ne sme uslužbenec nikoli izvršiti na zapoved nadrejenega.

O vsakem prejetem nalogu, ki nasprotuje zakonu oz. naročilu nadzornega oblastva, mora uslužbenec obvestiti nadzorno oblastvo preko svojega starešine.

K odst. 1. Neizvrševanje službenih nalogov, ki so izdani v mejah zakona, se kaznuje kot disciplinski prekršek oziroma v hujših primerih kot disciplinski prestopek. Kadar uslužbenec odkrito odreče poslušnost, ga sme predsednik občine, občinska uprava ali občinski odbor predhodno odstraniti (suspendirati) od službe (čl. 137., odst. 2.). Pripombe, ki jih sme staviti uslužbenec, so lahko ustne ali pismene na spisu, ki vsebuje nezakoniti ali naročilu nadzornega oblastva protivni nalog.

K odst. 2. Prepovedano ni samo izvrševanje nalogov, ki so kaznivi po kazenskem, marveč tudi takih, ki so kaznivi po drugih zakonih, zakonitih uredbah, pravilnikih itd., ne glede na to, ali izrekajo kazen sodišča, upravna, finančna ali vojaška

oblastva. Uslužbenec, ki izvrši na zapoved nadrejenega kazniv nalog, je osebno odgovoren ter se ne more sklicevati na prejeti nalog.

K odst. 3. Ker mora uslužbenec poročati nadzornemu oblastvu o prejetem nalogu preko svojega starešine, ima le-ta še enkrat priliko, da revidira svoje stališče ter da prekliče dani nalog.

Člen 21.

Občinski uslužbenec mora čuvati uradno tajnost, ne glede na to, ali je v aktivni službi ali ne. V občnem interesu ga sme nadzorno oblastvo odvezati čuvanja uradne tajnosti.

U. o. u. nima predpisa, kaj je smatrati za uradno tajnost. Po § 71. u. z. je uradna tajnost »vse, kar je zvedel uslužbenec v službi in pri svojem službenem poslu in kar bi utegnilo, ko bi se razkrilo, izpodnesti uspeh državne službe ali bi bilo drugače škodljivo za državo ali za poedince.«

Izdajanje uradne tajnosti je disciplinski prestopok po čl. 101., t. 7., uredbe.

Člen 22.

Občinski uslužbenec sme občeovati uradno z drugimi oblastvi samo po predsedniku občine, razen če določa zakon drugače.

Člen 23.

Občinski odbor dovoli na predlog občinske uprave v vsakem posameznem primeru, s katerimi postranskimi posli pridobitnega značaja se smejo baviti občinski uslužbenci. Ti posli jih pa ne smejo ovirati v izvrševanju njihovih uradnih dolžnosti in ne smejo biti protivni ugledu njihove službe.

Dokler so občinski uslužbenci v aktivni službi, ne smejo izvrševati kakega obrta po zakonu o obrtih ter tudi ne smejo biti pogodbeni stranka pri pogodbah o občinskih nabavah in delih.

Člen 24.

Za kazniva dejanja, ki jih je storil občinski uslužbenec ob izvrševanju službene dolžnosti, odgovarja kazensko in disciplinsko.

Disciplinske predpise vsebuje XI. poglavje te uredbe.

Člen 25.

Občinski odbor odredi v vsakem posameznem primeru, ali mora občinski blagajnik položiti varščino, v kakvi višini in na kakšen način.

Varščina se ne določi v občinskem statutu, marveč v vsakem posameznem primeru s sklepom občinskega odbora. Občinski odbor pa tudi lahko sklene, da občinskemu blagajniku ni treba položiti varščine. Če ni posebnega občinskega blagajnika (čl. 6., odst. 2.), mora položiti varščino v danem primeru občinski tajnik, če upravlja on blagajno.

Člen 26.

Sorodniki v premi vrsti ali v postranski vrsti do vštetelega tretjega kolena, mož in žena in osebe, ki so si v svaštvu, do vštetelega drugega kolena, ne morejo biti aktivni uslužbenci iste občine.

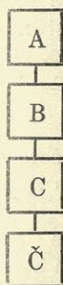
Prav tako ne smejo biti uslužbenci ob postavitvi v takem sorodstvu ali svaštvu s predsednikom občine.

Za pravilno presojo gornjih določb je treba v danem primeru najprej ugotoviti, ali obstoji med prizadetimi osebami sorodstvo ali svaštvo in v katerem kolenu so si v sorodstvu ali v svaštvu.

1. **Sorodstvo** je razmerje med osebami, ki izvirajo neposredno ali posredno iz skupne tretje osebe. To razmerje je krvno sorodstvo.

Razlikujemo sorodstvo v premi vrsti in sorodstvo v stranski vrsti. V premi vrsti so si sorodni vsi predniki s potomci (praded, ded, oče, sin, vnuk, pravnuk itd.). V stranski vrsti so si sorodni potomci skupnega prednika med sabo (bratje in

sestre] med sabo, bratranci [in sestrične] med sabo, strici [tete] in nečaki [nečakinje] itd.).

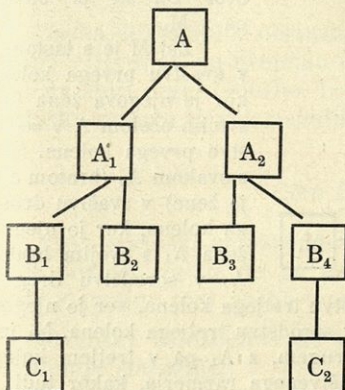

2. Določitev kolena sorodstva.

A. V prvi vrsti seštejemo število rojstev, ki ločijo prednika od potomca.

A je skupni prednik, B je njegov sin, C njegov vnuk, Č pa njegov pravnuk. Med A in B je eno koleno, med A in C dve, med A in Č pa tri. A in B sta si sorodna v prvem, A in C v drugem, A in Č pa v tretjem kolenu. B in C kakor tudi C in Č sta si sorodna v prvem, B in Č pa v drugem kolenu.

B. Pri sorodnikih stranske vrste določimo koleno sorodstva tako, da seštejemo število rojstev od enega sorodnika navzgor do skupnega prednika in od tega skupnega prednika navzdol do drugega sorodnika.

A je skupni prednik. A_1 in A_2 sta A-jeva sinova (med seboj brata), B_1 , B_2 , B_3 in B_4 A-jevi vnuki (med seboj bratranci), C_1 in C_2 A-jeva pravnuka (med seboj tako zvana mala bratranci).

V katerem kolenu sta v sorodstvu brata A_1 in A_2 ? Štejemo: od A_1 do A = eno rojstvo, od A do A_2 = drugo rojstvo. Brata A_1 in A_2 sta si sorodna v drugem kolenu.

V katerem kolenu sta v sorodstvu stric A_1 in nečak B_4 ? Štejemo: od A_1 do A = eno rojstvo, od A do A_2 = drugo rojstvo, od A_2 do B_4 = tretje rojstvo. Stric A_1 in nečak B_4 sta si sorodna v tretjem kolenu.

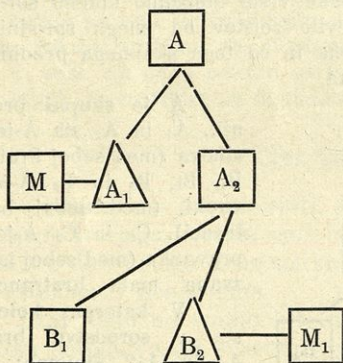
V katerem kolenu sta v sorodstvu bratranca B_2 in B_3 ? Štejemo: od B_2 do A_1 = eno rojstvo, od A_1 do A = drugo

rojstvo, od A do A_2 = tretje rojstvo in od A_2 do B_3 = četrto rojstvo. Bratranca B_2 in B_3 sta si sorodna v četrtem kolenu.

V katerem kolenu sta v sorodstvu C_1 in C_2 (tako zvana mala bratranca)? Štejemo: Od C_1 do B_1 = eno rojstvo, od B_1 do A_1 = drugo rojstvo, od A_1 do A = tretje rojstvo, od A do A_2 = četrto rojstvo, od A_2 do B_4 = peto rojstvo in od B_4 do C_2 = šesto rojstvo. C_1 in C_2 sta si sorodna v šestem kolenu.

3. Svaštvo je razmerje enega zakonca do krvnih sorodnikov drugega zakonca. Ni pa svaštva med sorodniki obeh zakoncev, niti med zakonskimi drugimi sorodniki.

4. Določitev kolena svaštva. Vsak zakonec je proti določenemu sorodniku svojega zakonskega druga v istem kolenu svaštva, v katerem je njegov zakonski drug z določeno osebo v sorodstvu.

A ima hčer A_1 , ki je omožena z M, in sina A_2 . Ta ima sina B_1 in hčer B_2 , ki je omožena z M_1 .

Zet M je s tantom A v svaštvu prvega kolena, ker je njegova žena A_1 s svojim očetom A v sorodstvu prvega kolena. M je s svakom A_2 (bratom svoje žene) v svaštvu drugega kolena, ker je njegova žena A_1 s svojim bratom A_2 v sorodstvu drugega

kolena. M je z B_1 in B_2 v svaštvu tretjega kolena, ker je njegova žena A_1 z B_1 in B_2 kot teta v sorodstvu tretjega kolena. M_1 je z A_2 v prvem, z A in B_1 v drugem, z A_1 pa v tretjem kolenu svaštva. Med M in M_1 ni svaštvenega razmerja, kakor tudi ne med njunimi morebitnimi sorodniki.

K odst. 1. Obstoje v tem odstavku navedenega sorodstvenega, zakonskega ali svaštvenega razmerja med dvema osebama je izključevalni razlog za sprejem ene teh oseb v občinsko službo, če je druga že v službi iste občine. Prav tako je nastanek takega razmerja med dvema osebama, ki sta že v službi iste občine, ovira za nadaljevanje službovanja ene od njih. Če

ne pride do sporazuma med prizadetima uslužbencema, odloči občinski odbor (čl. 3.), katera mora zapustiti službo.

K odst. 2. V občinsko službo se ne more sprejeti oseba, ki je s predsednikom občine v sorodstvu v prvi ali v stranski vrsti do vštetega tretjega kolena ali v svaštvu do vštetega drugega kolena. Nastanek svaštva **po** vstopu v službo ni ovira za nadaljnje službovanje uslužbenca. Sorodstvo ali svaštvo katerega koli kolena s članom uprave ali z občinskim odbornikom ni ovira za nastanek, oziroma za nadaljevanje službenega razmerja.

Posvojitev (adopcija) kot razmerje med posvojiteljem in posvojencem ter **duhovno sorodstvo** kot po cerkvenih predpisih obstoječe razmerje med botrom in krščencem ali birmancem itd. nista zapreka ne po prvem in ne po drugem odstavku tega člena, ker nista oziroma ne ustvarjata krvnega sorodstva.

Člen 27.

Oseba, ki vstopi v občinsko službo, se mora javiti na službo v 15 dneh po prejemu odločbe o imenovanju. Ako tega ne stori, izgubi službo. Iz opravičljivega razloga sme občinska uprava ta rok podaljšati.

Člen 28.

Vsak občinski uslužbenec mora biti v službi ves čas, ki je odrejen za to, če pa to korist službe zahteva, na poziv starešine tudi preko tega časa.

Občinski uslužbenec ne sme zapustiti službe brez dovoljenja starešine.

Uradne ure določi občinski odbor najkasneje do meseca decembra za naslednje leto. Razvidne morajo biti na uradni deski. Predsednik občine jih mora sporočiti nadzornemu oblastvu.

K odst. 1. Za delo izven ali preko uradnih ur sme občinski statut predvideti nagrade.

Člen 29.

Če je občinski uslužbenec iz kakršnega koli razloga zadržan priti v službo, mora to nemudoma sporočiti predsedniku občine ali osebi, katero je le-tá odredil, ter opravičiti svojo odsotnost.

Glej čl. 37., t. 7.

Člen 30.

Če občinski uslužbenec zbog obolelosti ne more priti v službo, mora na zahtevo predsednika občine predložiti zdravniško izpričevalo.

Občinski uslužbenec, ki je na bolovanju, ne more prejemati svojih prejemkov dalj ko eno leto.

K odst. 1. Predsednik občine ni zavezan zahtevati zdravniškega izpričevala, če ne smatra to za potrebno, pač pa ga mora uslužbenec predložiti, če ga predsednik zahteva. Uredba ne predpisuje, da mora spričevalo izstaviti javen zdravnik.

K odst. 2. Ta odstavek je v zvezi z določbo čl. 37., t. 4.

Člen 31.

Vsak občinski uslužbenec ima pravico do letnega odmora s polnimi prejemki.

Vsaka občina izda v statutu določbe o letnem odmoru svojih uslužbencev.

Podrobnosti glede letnega odmora odredjajo občinski statuti oziroma službene pogodbe.

Člen 32.

Občinska uprava izda potrebne odredbe glede nadomeščanja uslužbenca, ki je na bolovanju, na odsotstvu ali na letnem odmoru, kakor tudi o vrstnem redu ukoriščanja letnega odmora.

Člen 33.

Vsak uslužbenec se mora v službi in zunaj službe vesti tako, da s svojim vedenjem ne daje povoda javne-

mu zgražanju in da ne izgubi ugleda med ljudstvom. Tudi upokojeni uslužbenec mora svoje vedenje uravnavať po položaju, ki ga je zavzemal.

V uradnem občevanju s strankami mora biti uslužbenec uslužen in vljuden.

Prekrški se kaznujejo po predpisih XI. poglavja te uredbe.

Člen 34.

Uslužbenec mora brez odloga pismeno prijaviti predsedniku občine vse izpremembe v svojih osebnih in rodbinskih razmerah, ki vplivajo na njegovo službeno razmerje.

Prijava sprememb v osebnih in rodbinskih razmerah je zlasti potrebna radi morebitnega priznanja, zvišanja, znižanja ali ustavitve rodbinskih doklad ter radi upoštevanja pri odmeri osebne in rodbinske pokojnine.

Člen 35.

Občinskim uslužbencem pripada povračilo stroškov za službena potovanja po pravilniku, ki ga sklene občinski odbor.

Pravilnik, ki ga sklene občinski odbor, ni podvržen odobritvi višjih oblastev. S tem pravilnikom se more urediti samo povračilo stroškov za službena potovanja občinskih uslužbencev, ne pa tudi za službena potovanja izvoljenih občinskih funkcionarjev, katerim sme odbor določiti povračilo po odredbi § 67. z. o.

Člen 36.

Občinski uslužbenec na glavnem službenem mestu, ki gre na vojaške vežbe, obdrži ves čas vežbe svoje polne prejemke.

Uslužbenec na glavnem službenem mestu, ki odide na odsluženje kadrskega roka, obdrži svoje službeno mesto, vendar ne prejema za čas kadrskega roka svojih prejemkov ter se mu ta čas tudi ne šteje za napredovanje.

Uslužbenec na glavnem službenem mestu, ki je mobiliziran, obdrži svoje službeno mesto ves čas, dokler je mobiliziran, ter prejema od občine vse svoje redne prejemke. Če pa prejema v času, ko je mobiliziran, kot vojaška oseba častniške ali podčastniške mesečne prejemke, se mu ustavijo za ta čas prejemki iz občinske blagajne. Če so pa ti prejemki manjši od njegovih občinskih službenih prejemkov, se mu nakazuje iz občinske blagajne razlika.

VII. POGLAVJE.

Prestanek službe.

Splošne pripombe.

Določbe VII. poglavja veljajo le za pragmatične uslužbence na glavnih službenih mestih, ne glede na to, ali so začasni ali stalni. Ne veljajo pa za pogodbene uslužbence na glavnih službenih mestih, kar izhajajo iz čl. 6., odst. 5., ki našteva določbe, katere veljajo za pogodbene uslužbence. Členi 37. do 44. (poglavje o prestanku službe) v omenjenem členu niso navedeni; zaradi tega se te določbe ne morejo uporabljati na pogodbene uslužbence na glavnih službenih mestih.

Prestanek službe pomožnih uslužbencev urejajo občinski statuti (čl. 6., odst. 7.).

Člen 37.

Občinskemu uslužbencu prestane služba:

1. če se s sodno razsodbo obsodi na izgubo službe ali na izgubo častnih pravic;
2. če se z disciplinsko razsodbo obsodi na kazen upokojitve ali odpusta iz službe;
3. če postane telesno ali duševno nesposoben za službo;
4. če po 12 mesecih nepretrganega bolovanja oziroma po 15 mesecih skupnega bolovanja v dveh zaporednih letih še vedno ni sposoben za opravljanje svoje službe;
5. če pride pod skrbstvo ali v konkurz ali če se nad njim podaljša očetovska oblast;

6. če izstopi iz državljanstva kraljevine Jugoslavije ali ga izgubi;

7. če se brez vednosti in odobritve starešine po lastni krivdi ne javi na službo v 10 dneh, ko poteče odmor ali odsotstvo, ko se odredi na delo zunaj kraja službovanja ali ko zapusti službo;

8. če se obsodi s sodno razsodbo na zapor, daljši od enega leta, za kaznivo dejanje, na katero se ne nanaša točka 1.;

9. če se ugotovi, da je ob vstopu v službo zatajil, da je bil že prej v državni, banovinski ali občinski službi, ki mu je prestala po določbah točk 1., 2., 7. ali 8. tega člena;

10. če poda ostavko;

11. če se mora upokojiti na lastno zahtevo;

12. če se službeno mesto ukine;

13. če občinski odbor odloči, da mu prestani služba po čl. 42., odst. 2.

Pomen tega člena je v tem, da določa tiste primere, ko prestane pragmatičnemu uslužbencu služba, dasi je morebiti že stalen (gl. čl. 11.) in dasi normalno (z izjemo t. 11. in 13.) še ni dovršil popolne službene dobe. Ta člen je regulator, ki skrbi, da uslužbenec vkljub morebitni stalnosti ne more ostati dalje v službi, ali zdravstvenih razlogov (t. 3. in 4.), ali zaradi malomarnosti (t. 7.), ali ker se je moralno diskvalificiral (t. 1., 2. in 8.), ali ker se je proti predpisom v službo vtihotapil (t. 9.) ali iz drugih važnih razlogov, ki ne dopuščajo nadaljnjega službovanja (če pride pod skrbstvo ali v konkurz ali če se nad njim podaljša očetovska oblast — t. 5.; če izstopi ali če izgubi naše državljanstvo — t. 6.; če poda ostavko — t. 10. in če se službeno mesto ukine — t. 12.). Če bi ne bilo tega člena, bi stalni pragmatični uslužbenci doslužili polno službeno dobo, tudi če bi obstajali proti njih nadaljnjemu službovanju še tako utemeljeni pomisleki.

K posameznim točkam se pripominja naslednje:

K t. 1. Tu pridejo v poštev §§ 47., 48. in 49. k. z., ki se glase:

§ 47. »Izguba častnih pravic sestoji iz izgube pravic: 1. do državne ali kakršne koli druge javne službe ali do javnih pokli-

cev; 2. do akademskih dostojanstev, odlikovanj in drugih javnih počastil; 3. glasovati v javnih stvareh, voliti ali biti izvoljen, kakor tudi izvrševati vse ostale politične pravice.«

§ 48. »Kdor je obsojen na izgubo častnih pravic, izgubi pravice, omenjene v § 47., od dne, ko postane sodba pravno-močna; čas, za katerega izgubi te pravice, če ni ta izguba trajna, pa se šteje od dne, ko je kazen prestana, zastarana ali odpuščena.«

§ 49. »Pri vsaki obsodbi najmanj na šest mesecev strogega zopora ali na leto dni zopora izreče sodišče izgubo državne ali druge javne službe.

Tudi pri krajšem strogem zoporu sme izreči sodišče izgubo državne ali druge javne službe, če se je pokazal obsojenec s storjenim kaznivim dejanjem za nevrednega službe.«

K t. 2. Glej čl. 102., t. 3. in 5., v zvezi s čl. 105. in 107.

K t. 3. Podrobnejše odredbe, kdo oziroma kako se ugotovi telesna ali duševna nesposobnost za službo, spadajo v občinski statut. Ta nesposobnost nastopi tudi lahko hipno. Za prestanek službe po tej točki ni potrebno, da je uslužbenec predhodno določeno dobo болоval.

K t. 4. Podrobnejše odredbe, kdo oziroma kako se ugotovi nesposobnost za nadaljnje opravljanje službe, spadajo v občinski statut.

K t. 5. Ker odgovarja občinski uslužbenec po § 87. z. o. za škode, ki jih povzroči državljanom z nepravilnim in nezakonitim opravljanjem službe, ne more ostati dalje v službi, če pride pod skrbstvo ali v konkurz ali če se nad njim podaljša očetovska oblast, ker se zmanjša s tem njegova opravilna sposobnost.

K t. 6. Ker morajo biti občinski uslužbenci jugoslovanski državljani (čl. 7.), izgube službo, če izstopijo ali izgubijo jugoslovansko državljanstvo.

K t. 7. Uslužbenec, ki izostane deset dni iz službe, ne da bi v tem času kljub določbi čl. 29. opravičil svojo odsotnost, ravna skrajno malomarno in ni več službe vreden.

K t. 9. Ta določba je potrebna, da se onemogoči nadaljnje slušbovanje uslužbenca, ki je pri sprejemu v službo kljub določbi čl. 8., t. 10., zatajil okolnost, navedeno v tej točki.

K t. 10. Noben uslužbenec se ne more siliti, da ostane proti svoji volji v službi. Glej čl. 40. in 41.

K t. 11. Glej čl. 42., odst. 1.

K t. 12. Glej čl. 38., odst. 5.

K t. 13. Glej čl. 42., odst. 2.

S tem so za stalne pragmatične uslužbence na glavnih službenih mestih izčrpno navedeni vsi primeri prestanka službe. Pri začasni pragmatični uslužbencah na glavnih službenih mestih je možen prestanek službe tudi še z odpustom iz službe po čl. 11. (glej tam. pojasnila). Kot izreden primer je smatrati prestanek službe po čl. 26., odst. 1. (glej tam. pojasnila). Prestanek službe zaradi smrti uslužbenca ni naveden, ker smrt že sama po sebi onemogoča nadaljevanje službenega razmerja.

Člen 38.

V primerih prestanka službe po točkah 1., 6., 7. in 9. čl. 37. se uslužbenec odpusti in, če je izpolnil pogoje za pridobitev osebne pokojnine, izgubi pravico do pokojnine.

Prav tako se odpusti in izgubi pravico do pokojnine uslužbenec, ki mu je prestala služba po točki 2. čl. 37., če je z razsodbo disciplinskega sodišča obsojen na kazen odpusta iz službe.

V primeru točke 10. čl. 37. izgubi uslužbenec pravico do pokojnine, če jo je že pridobil.

V primerih prestanka službe po točkah 3., 4., 5. in 12. čl. 37. se uslužbenec odpusti, če ni že pridobil pravice do pokojnine, drugače se upokoji.

V primeru, da uslužbenec še ni pridobil pravice do pokojnine in da se odpusti po čl. 37., t. 12., in se ne sprejme v enem letu po odpustu v drugo javno službo, dobi od občine odpravnino v naslednji izmeri: za efektivno službo od dveh do petih let štiri mesečne celotne službene prejemke v gotovini, za efektivno službo od šestih do desetih let pa osem mesečnih celotnih službenih prejemkov v gotovini.

V primeru točke 8. čl. 37. se uslužbenec odpusti, če ni že pridobil pravice do pokojnine, drugače se upokoji, razen če je disciplinsko sodišče izreklo, da mora izgubiti pokojnino.

V primeru točk 11. in 13. člena 37. se uslužbenec upokoji.

Ker so razlogi prestanka službe različni, so različne tudi njegove pravne posledice. Kjer ne zadene uslužbenca nobena ali vsaj nobena bistvena krivda na prestanku službe (zaradi bolezni, če pride pod skrbstvo ali v konkurz ali če se nad njim podaljša očetovska oblast in če se službeno mesto ukine), mu pripada pokojnina, če ima že deset službenih let, sicer se odpusti, in sicer pri ukinitvi službenega mesta s primerno odpravnino. Če se je moralno diskvalificiral (sodna obsodba na izgubo službe ali na izgubo častnih pravic, disciplinska obsodba na odpust iz službe, sodna obsodba na zapor, daljši od enega leta v zvezi z disciplinsko obsodbo na izgubo pokojnine), se odpusti iz službe brez pravice do pokojnine, tudi če je že deset ali več let v službi. Prav tako mu prestane služba brez pravice do pokojnine, ki si jo je morebiti že pridobil, če izstopi ali izgubi naše državljanstvo, če izostane brez vednosti in odobritve starešine iz službe več ko deset dni, če se je vtihotapil v službo kljub določbi čl. 8., t. 10., in če poda ostavko na občinsko službo. Pokojnina mu seveda pripada, če je dovršil polno službeno dobo, oziroma 65 let starosti ter vsaj 10 let službe.

Člen 39.

V primerih točk 1., 2. in 8. čl. 37. prestane služba z dnevom pravnomočnosti razsodbe.

V primeru točke 6. čl. 37. prestane služba na dan izstopa iz državljanstva, v primeru točke 7. pa onega dne, ko je uslužbenec zapustil službo, oziroma ko bi se bil moral javiti v službo.

V primerih točk 10., 12. in 13. čl. 37. prestane služba na dan razrešitve.

V ostalih primerih prestanka službe izda občinski odbor odločbo o prestanku službe najkasneje v treh mesecih. Služba prestane na dan, ko se ta odločba izda. Če občinski odbor ne izda odločbe v tem roku, se smatra za dan prestanka službe zadnji dan trimesečnega roka.

Čl. 39. določa podrobneje, katerega dne prestane uslužbencu služba. O vseh primerih prestanka službe sklepa občinski

odbor (čl. 3.), vendar je sklep zgolj posvedujočega značaja, ker ne prestane služba zbog sklepa občinskega odbora, marveč po sili uredbe, t. j. avtomatično. Le dan prestanka je v nekaterih primerih (odst. 4.) do neke meje vezan na dan izdaje odločbe o prestanku, v drugih primerih pa na dan razrešitve (odst. 3.), za katero pa ni pristojen občinski odbor, marveč predsednik občine (čl. 43., odst. 1.).

O prestanku službe je izdati uslužbencu poseben dekret (čl. 4.), ali pa je prestanek službe posvedočiti v dekretu o razrešitvi od službene dolžnosti.

Člen 40.

Ostavka na službo se poda pismeno občinskemu odboru in se mora sprejeti najkasneje v enem mesecu od dne, ko je prispela na občinski odbor. Ostavke ni treba sprejeti, če je uslužbenec v disciplinski preiskavi ali če ima denarno obveznost proti občini iz službenega razmerja. Če se ostavka sprejme, se disciplinsko postopanje ustavi.

Ob sprejetju ostavke se mora postaviti pogoj, da se izvrši redna predaja dolžnosti.

Kakor za prošnjo za sprejem v službo (čl. 12., odst. 4.), tako je tudi za ostavko na službo predpisana pismena oblika. Ustna ostavka ne velja. Občinski odbor mora sprejeti ostavko najkasneje v enem mesecu, če ni uslužbenec v disciplinski preiskavi ali če nima proti občini iz službenega razmerja denarne obveznosti. Denarna obveznost iz drugega kakor službenega razmerja ne more biti ovira za sprejem ostavke. Občinski odbor pa sme sprejeti ostavko tudi ne glede na to, ali je uslužbenec v disciplinski preiskavi, ali ima denarno obveznost do občine in ali je redno predal dolžnost ali ne. — Glej tudi pojasnila k čl. 125., odst. 2.

Člen 41.

S sprejetjem ostavke izgubi uslužbenec vse pravice občinskega uslužbenca.

Uslužbenec izgubi pravico do službenega položaja, do prejemkov, do pokojninskega zavarovanja, do osebne in rodbinske pokojnine itd., in sicer ne glede na službeno dobo. — Glej tudi čl. 57. in 164.

Člen 42.

Če je uslužbenec, ki je na glavnem službenem mestu, dovršil 35 let efektivne občinske ali druge efektivne vštevne službe ali če je dovršil 65 let starosti, se mora na prošnjo upokojiti. Prošnji se mora ugoditi v enem mesecu od dne, ko je bila predložena občinskemu odboru.

Po dovršeni polni službeni dobi ali če je uslužbenec dovršil 65 let starosti, sme občinski odbor odločiti, da mu prestani služba.

Iz tega člena izhaja, da znaša polna službena doba 35 let. Če izpolni uslužbenec pogoje 1. odstavka, ima pravico, zahtevati **upokojitev**. Upokojitev izvrši ban (čl. 62.). V primeru pa, da uslužbenec kljub dovršitvi polne službene dobe ali starosti 65 let noče prositi za upokojitev, ima občinski odbor možnost, da izda na podstavi 2. odstavka tega člena odločbo o prestopu njegove službe.

Ker je po čl. 8., t. 6., gornja starostna meja za sprejem v službo 40 let, ima uslužbenec, ki pojde s 65 leti v pokoj, vsaj 25 let službene dobe ter izpolnjuje s tem tudi pogoj čl. 55. — Glej tudi ta člen.

Upokojitev je seveda možna samo, če izpolnjuje uslužbenec splošne pogoje za priznanje pokojnine, t. j. če je zavarovan pri banovinskem pokojninskem skladu za občinske uslužbence v Ljubljani in če je vplačeval v ta sklad za določeno dobo predpisane prispevke.

Uslužbenec, ki ni zavarovan pri tem skladu (čl. 160.), se ne upokoji, marveč se zgolj izreče prestop njegove službe.

Člen 43.

Po prestopu službe ne sme uslužbenec sam zapustiti službe, temveč ga mora predhodno razrešiti predsednik občine.

Če se uslužbenec odpusti po sodni ali disciplinski razsodbi, ga mora predsednik občine razrešiti takoj, ko prispe obvestilo o pravnomočnosti razsodbe, po kateri je služba prestala; v ostalih primerih iz čl. 37., razen točk 6. in 7., pa najkasneje v enem mesecu od dne, ko je občinski odbor izdal odločbo o prestanku službe.

V primerih točk 6. in 7. čl. 37. se smatra za dan razrešitve dan izstopa oziroma izgube državljanstva, oziroma dan, katerega je uslužbenec zapustil službo ali dan, katerega bi se bil moral javiti na službo.

Če uslužbenec ni v službi in ga ni mogoče razrešiti po redni poti, se vzame dan, ko izda občinski odbor odločbo o prestanku službe, za dan razrešitve.

Če občinski odbor v primeru poslednjega odstavka čl. 39. ne izda v odrejenem roku treh mesecev odločbe o prestanku službe, se smatra za dan razrešitve zadnji dan tega trimesečnega roka.

Ko prejme uslužbenec odločbo o prestanku službe, ne sme samovoljno zapustiti službe, marveč ga mora predhodno predsednik občine razrešiti službene dolžnosti. S tem je začasno varovan javni interes do nemotenega nadaljevanja poslov. Podrobnejše določbe, kdaj je razrešiti uslužbenca, oziroma s katerim dnem se smatra, da je razrešen, vsebuje čl. 43. Dan razrešitve je važen radi določitve, do katerega dne ima uslužbenec pravico do službenih prejemkov (glej čl. 44.).

Člen 44.

Pravico do prejemkov aktivnega uslužbenca ima uslužbenec do konca meseca, v katerem je razrešen ali v katerem se smatra za razrešenega ali v katerem je umrl.

Uslužbencu pripadajo prejemki za ves mesec, v katerem je razrešen ali v katerem ga je smatrati za razrešenega ali v katerem umre. Če je bil razrešen n. pr. prvega v mesecu, mu pripadajo aktivni prejemki za ves mesec, morebitna osebna pokojnina pa mu pritiče s prvim dnem prihodnjega meseca.

VIII. POGLAVJE.

Službeni prejemki.

Splošna pripomba.

Določbe tega poglavja (čl. 45. do 53.) veljajo samo za **pragmatične** uslužbence na glavnih službenih mestih. — Glede prejemkov pomožnih uslužbencev glej čl. 50.

Pragmatičen uradnik ne more imeti drugih prejemkov v gotovini kakor osnovno plačo (čl. 46.) in osebno doklado (čl. 47.), pragmatičen uradniški pripravnik pa le plačo (čl. 48.). Drugi prejemki v gotovini so izključeni. Izključene so torej posebne draginjske, aktivitetne, starostne in druge doklade, stanarine itd. Pač pa se smejo navedenim uslužbencem poleg prejemkov v gotovini priznati tudi še razni prejemki v naravi (čl. 51.).

Člen 45.

Prejemki občinskih uradnikov se dele na osnovno plačo in na osebno doklado.

Člen 46.

Najnižje mesečne začetne osnove plače uradnikov so:

a) uradnikov z nepopolno srednješolsko ali pa njej enako izobrazbo:

din 500.— v prvem krajevnem razredu;

din 450.— v drugem krajevnem razredu;

b) uradnikov s popolno srednješolsko ali pa njej enako izobrazbo:

din 850.— v prvem krajevnem razredu;

din 800.— v drugem krajevnem razredu;

c) uradnikov s fakultetno ali pa njej enako izobrazbo:

din 1050.— v prvem krajevnem razredu;

din 1000.— v drugem krajevnem razredu.

Občina sme s statutom določiti, da občinski odbor službene prejemke lahko periodično poviša.

Osnovna plača, navedena v tem členu, je le **minimalna** začetna osnovna plača, ki jo mora dobiti pragmatičen uradnik.

Manj uradnik ne sme dobiti, pač pa lahko več. Dokončno višino osnovne plače določi vsaka občina v občinskem statutu (čl. 50.). Statuta z nižjo osnovno plačo kakor jo določa čl. 46., ban ne sme odobriti.

Minimalna osnovna plača je različna po šolski izobrazbi in po krajevnih razredih. Glede krajevnih razredov glej čl. 49.

Statut ne določi samo dokončne višine osnovne plače, marveč sme določiti tudi njeno občasno zvišanje.

Člen 47.

Osebne doklade znašajo za vse uradnike ne glede na šolsko kvalifikacijo in število službenih let v prvem krajevnem razredu najmanj din 200.—, v drugem krajevnem razredu pa najmanj din 100.—.

Glede osebne doklade velja smiselno isto, kar je povedano v prvem odstavku pojasnil k čl. 46. glede osnovne plače.

Člen 48.

Uradniški pripravniki imajo za prejemke minimalno mesečno plačo, in sicer:

a) uradniški pripravniki z nepopolno srednješolsko ali pa njej enako izobrazbo:

din 500.— v prvem krajevnem razredu;

din 450.— v drugem krajevnem razredu;

b) uradniški pripravniki s popolno srednješolsko ali pa njej enako izobrazbo:

din 750.— v prvem krajevnem razredu;

din 700.— v drugem krajevnem razredu;

c) uradniški pripravniki s fakultetno ali pa njej enako izobrazbo:

din 950.— v prvem krajevnem razredu;

din 850.— v drugem krajevnem razredu.

Uradniški pripravniki nimajo osebne doklade.

Dasi uredba ne predpisuje pripravljalne službe, določa ta člen vendar minimalne prejemke za primer, da jo predpisuje

kak občinski statut. Uradniški pripravnik ima za prejemke v gotovini samo mesečno plačo. Torej nima osnovne plače in osebne doklade, kakor jo imajo pragmatični uradniki. Glede plače uradniškega pripravnika velja smiselno to, kar je povedano v prvih dveh odstavkih pojasnil k čl. 46. glede osnovne plače.

Člen 49.

V prvem krajevnem razredu so vse občine, kjer je sedež sreskega načelstva ali sodišča, zdraviliške občine in občine, ki imajo 3000 ali več prebivalcev.

V drugem krajevnem razredu so vse ostale občine.

Višina minimalne osnovne plače in osebne doklade uradnikov ter minimalne plače uradniških pripravnikov se ravna po krajevnih razredih (glej čl. 46., 47. in 48.). Določbe čl. 49. glede krajevnih razredov so obvezne ter se ne morejo izpremeniti z občinskim statutom.

Člen 50.

Višino službenih prejemkov vseh občinskih uslužbencev, način napredovanja (čl. 46.) itd. določi vsaka občina s statutom. Prejemki uslužbencev na glavnih službenih mestih ne smejo biti nižji od prejemkov, navedenih v členih 46. do 48. te uredbe.

Statut mora m. dr. obsegati dokončno višino osnovne plače in osebne doklade pragmatičnih uradnikov, plače uradniških pripravnikov ter prejemke pomožnih uslužbencev. Glede prejemkov uradnikov in uradniških pripravnikov je postavljena v čl. 46., 47. in 48. spodnja meja, pod katero občinski statut ne sme iti. Glede prejemkov pomožnih uslužbencev nima uredba nobenih predpisov, marveč prepušča njih ureditev v smislu čl. 6., odst. 7., občinskim statutom, ki morejo torej določiti poljuben sistem in višino teh prejemkov.

Člen 51.

Poleg prejemkov v gotovini sme določiti občina s statutom tudi še prejemke v naravi, kakor n. pr. stanovanje, ukoriščanje zemljišč, kurjavo, razsvetljavo itd.

Vrednost teh dajatev se ne sme odbiti od službenih prejemkov v gotovini v takem obsegu, da prejme uradnik v gotovini manj nego je določeno v čl. 46., uradniški pripravnik pa manj nego je določeno v čl. 48.

Glej pojasnilo k čl. 45. Prejemki v naravi se smejo priznati tudi pomožnim uslužbencem. V statutu določeni prejemki pripadajo vsakemu uslužbencu, ki zavzema mesto, s katerim so ti prejemki zvezani. Za njihovo morebitno spremembo ali ukinitve ne zadošča sklep občinskega odbora, marveč je potrebna izprememba statuta, ki je podvržena odobritvi bana.

Da ne bi občine plačevale svojih uslužbencev samo v naturalijah, določa 2. odstavek tega člena, da morajo dobiti uradniki v gotovini vsaj toliko, kolikor znaša ustrezna minimalna osnovna plača po čl. 46. (po čl. 47. predpisano minimalno osebno doklado smejo nadomeščati prejemki v naravi), uradniški pripravniki pa vsaj toliko, kolikor znaša ustrezna minimalna plača po členu 48.

Člen 52.

Ob sprejemu v občinsko službo bodisi prvič bodisi ob vrnitvi v občinsko službo, začno teči prejemki z dnem nastopa službe.

Ob napredovanju oziroma prejemanju višjih prejemkov ter imenovanju pripravnika za uradnika začno teči prejemki s prvim dnem prihodnjega meseca.

K odst. 1. Dan nastopa službe je dan, katerega se uslužbenec javi predsedniku občine radi prevzema poslov, a ne dan, katerega začne dejanski delati. Dan nastopa je v spisih posvedočiti.

K odst. 2. Če napreduje uslužbenec n. pr. 1. aprila, mu pripadajo ustrezni višji prejemki šele s 1. majem.

Člen 53.

Po smrti aktivnega ali upokojenega občinskega uslužbenca se izplačajo iz občinskih sredstev kot pogrebnina enomesečni celotni prejemki umrlega uslužbenca. Poleg

tega se dajo ženi ali otrokom kot podpora dvomesečni celotni prejemki, če nimajo drugih dohodkov.

Glej tudi čl. 44.

Ker uredba ne določa, komu je izplačati pogrebno, jo je izplačati tisti osebi, ki je oskrbela pogreb, ne glede na to, ali je sorodnik umrlega uslužbenca ali ne. Kot pogrebna se izplačajo iz občinskih sredstev ne glede na višino pogrebnih stroškov enomesečni celotni prejemki umrlega uslužbenca v gotovini in naravi brez običajnih odbitkov. Pogrebna se izplača samo za umrlega uslužbenca, ne pa tudi za njegove rodbinske člane.

Dvomesečna podpora se izplača samo ženi in če te ni, otrokom, če pa tudi teh ni, se vobče ne izplača. Pogoj izplačila je, da nimajo imenovani poleg dvomesečne podpore drugih dohodkov, t. j. glavnice, ki se obrestuje ali katerega koli drugega premoženja, ki prinaša dohodke, službe, štipendije itd. Z »drugimi dohodki« pa ni razumeti morebitne rodbinske pokojnine, ki pripada ženi oziroma otrokom po umrlem uslužbencu.

IX. POGlavJE.

Pokojnine.

Splošna pripomba.

To poglavje (čl. 54. do 74.) velja samo za pragmatične uslužbence na glavnih službenih mestih in za njih rodbine. Zanje je obvezno pokojninsko zavarovanje pri banovinskem pokojninskem skladu za občinske uslužbence v Ljubljani (čl. 75.). Glede pokojninskega zavarovanja uslužbencev, ki jih je u. o. u. zatekla v službi, glej čl. 160.

Clen 54.

Uslužbenci na glavnih službenih mestih imajo pravico do osebne in rodbinske pokojnine po predpisih te uredbe.

Za pokojnino se priznava samo ona doba, za katero je plačan prispevek v banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence v Ljubljani.

K odst. 1. Osebna in rodbinska pokojnina po tej uredbi ne pripada pogodbenim uslužbencem na glavnih službenih mestih

in pomožnim uslužbencem. Prvi morajo biti zavarovani pri Pokojninskemu zavodu za nameščence v Ljubljani, prav tako pa tudi pomožni uslužbenci, kolikor vršijo pretežno duševne posle. Za ostale pomožne uslužbence ne obstoji po sedanjih zakonskih predpisih dolžnost starostnega zavarovanja, vendar ni ovire, da se jim prizna z občinskim statutom starostna preskrba iz občinskih sredstev.

K odst. 2. Izjemi od tega načela sta v čl. 58. in 67.

Clen 55.

Uslužbenec na glavnem službenem mestu pridobi pravico do osebne pokojnine, ko dovrši deset let, ki jih je dejanski prebil v aktivni občinski službi na glavnem službenem mestu. Pripravljalna občinska služba se šteje kot aktivna občinska služba po prednjem odstavku, če pripravnik neposredno dobi službo, ki se priznava po tem odstavku.

Dočim obravnava čl. 42. pravico uslužbenca do upokojitve, torej pravico, da se prestavi iz aktivnega stanja v stanje pokoja, ureja čl. 55. pravico do (osebne) **pokojnine**. — Uslužbenec, ki izpolni pogoj čl. 55., ima pravico do priznanja in odmere ustrezne osebne pokojnine, če mu prestane služba po katerem izmed onih v čl. 37. navedenih razlogov, ki ima po čl. 38. za posledico uslužbenčevo upokojitev. Z drugimi besedami: ko dovrši uslužbenec deset let efektivne občinske službe, nima pravice zahtevati, da ga upokojé, marveč ima to pravico šele, ko dovrši v smislu čl. 42. 35 let efektivne ali vštevne službe ali 65 let starosti. Če pa postane še pred to dobo, vendar po dovršenih desetih letih efektivne občinske službe za službo n. pr. telesno ali duševno nesposoben (čl. 37., t. 3.), mu prestane služba po sili uredbe, on pa ima v smislu čl. 38., odst. 4., pravico do priznanja in odmere osebne pokojnine.

Pogoj za priznanje osebne pokojnine je, da je dovršil uslužbenec vsaj deset let dejanske občinske službe na glavnem službenem mestu. Ker so tudi uradniški pripravniki uslužbenci na glavnih službenih mestih (čl. 5., odst. 2.), se šteje v to dobo tudi pripravljala občinska služba, če dobi neposredno nato uradniško mesto. V desetletno dobo pa se šteje v smislu čl. 15., odst. 2., tudi pomožna služba, če prestopi pomožni uslužbenec na

glavno službeno mesto ter če plača naknadno za leta pomožne službe ustrezne prispevke v banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence po predpisu čl. 93., odst. 2. Dalje je vštevna tudi beneficirana službena doba po čl. 58. Ne računa se pa v to desetletno dobo morebitna državna, banovinska ali druga javna ali zasebna služba. — Glej tudi čl. 56.

Nadaljnji pogoj za priznanje osebne pokojnine je, da je uslužbenec vplačal predpisane prispevke v banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence v Ljubljani.

Glede količine osebne pokojnine glej čl. 61., glede pravice do rodbinske pokojnine čl. 65., glede njene odmere pa čl. 66.

Člen 56.

Uslužbencu, ki izpolni pogoj iz čl. 55., se priznava za odmero količine pokojnine po dejanskem trajanju:

1. efektivna občinska služba;
2. državna civilna in banovinska služba, kolikor se šteje po ustreznih predpisih za pokojnino.

Služba, ki ni navedena v tem členu, se ne šteje za pokojnino.

K odst. 1. Uslužbencu, ki dovrši deset let občinske službe, vštevne po čl. 55. (glej tam. pojasnila), se priznava za količino (procent) osebne pokojnine poleg teh desetih let še ostala službena doba, prebita pri občini, ter morebitna državna civilna (ne pa vojaška) in banovinska služba, kolikor se šteje ta služba po državnih oziroma banovinskih predpisih za državno oziroma banovinsko pokojnino. Državna ali banovinska dnevničarska ali honorarna služba n. pr. bi se tudi v občinsko pokojnino ne mogla šteti. Pa tudi vštevna državna ali banovinska služba se računa po čl. 93. za količino občinske pokojnine le tedaj in v tem obsegu, če in kolikor vplača uslužbenec za vštevno dobo ustrezni prispevek po čl. 89., t. 3., v banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence.

Uredba ne predpisuje, da se mora občinska služba odslužiti pri eni in isti občini, temveč šteje v pokojnino vso občinsko službo, prebito tudi pri dveh ali več občinah, za katere velja ta uredba.

K odst. 2. Služba, ki ni navedena v čl. 56., se ne šteje v pokojnino. Ne šteje se torej katera koli vojaška, morebiti v občinsko službo všteta privatna ali druga služba.

Člen 57.

Občinskemu uslužbencu, ki mu služba prestane z ostavko (čl. 37., t. 10.), pa se pozneje vrne v občinsko službo, se šteje ves čas, prebit pred ostavko, v rok iz čl. 55. kakor tudi za odmero količine osebne pokojnine.

Če so se uslužbencu ob sprejetju ostavke vrnili v pokojninski sklad vplačani prispevki (čl. 91., drugi stavek), se mu čas, prebit pred ostavko, šteje le v primeru, če vrne pokojninskemu skladu v roku treh mesecev po ponovnem vstopu v službo ob ostavki vrnjene mu prispevke z obrestmi, po obrestni meri, s katero so se pokojninskemu skladu obrestovali v tem razdobju vloži.

Ta člen velja za uslužbenca, ki ga zateče uredba v službi ali ki stopi v službo po objavi uredbe, poda ostavko in se pozneje zopet vrne v službo. Glej tudi čl. 41. in 164.

Člen 58.

Če se občinski uslužbenec na glavnem službenem mestu brez svoje krivde pri kakem občinskem poslu ali zavoljo takega posla tako poškoduje, da postane zaradi dobljenih ran ali poškodb nesposoben za nadaljnjo službo, za katero bi se mogel uporabljati po svoji kvalifikaciji in dotedanem položaju, mu sme ban po zaslišanju uprave pokojninskega sklada priznati za pokojnino preko časa, ki ga je dotlej prebil v službi, še 10 let. Tako priznanih deset let se šteje v rok iz čl. 55. Za to dobo ni plačati prispevkov v pokojninski sklad.

Ban ni vezan na mnenje uprave pokojninskega sklada, pač pa jo mora zaslišati, preden v zadevi odloči. Uslužbenec nima pravice do priznanja v tem členu navedenih desetih let. Če se mu pa ta doba prizna, se mu šteje v rok iz čl. 55. To

pomeni, da mu je odmeriti pokojnino, ki ustreza njegovi dotlej odsluženi dobi s prištetjem desetih beneficiranih let. Glede odmere pokojnine gl. čl. 60. in 61.

Glej tudi čl. 67.

Člen 59.

Od dobe, ki bi bila sicer po čl. 56. vštevna za pokojnino, se za pokojnino ne priznava:

1. čas pred dovršenim 21. letom starosti;
2. čas, prebit v stanju odstranitve od službe, če obso-
di disciplinsko sodišče uslužbenca na kazen upokojitve;
3. čas preko roka, po čigar preteku prestane služba
(čl. 39.);
4. čas, prebit v pokoju;
5. čas, ki ga je uslužbenec izgubil za pokojnino po
čl. 138., odst. 4.

K t. 1. Ta določba je v zvezi s čl. 8., t. 1.

K t. 2. Glej čl. 136. in 137.

K t. 3. Glede prestanka službe glej pojasnila k členu 39.

K t. 4. Ta določba se uporablja samo pri reaktiviranih uslužbencih. Čas od dneva upokojitve do dneva ponovnega nastopa službe se torej ne priznava za pokojnino.

Člen 60.

Osnova za odmero količine osebne pokojnine je plača oziroma osnovna plača, ki je uslužbencu pripadala ob času upokojitve.

Osebna pokojnina se računa pri uradnikih samo od osnovne plače (čl. 46.), ne pa tudi od osebne doklade (čl. 47.).

Izjemoma je treba priznati osebno pokojnino tudi uradniškemu pripravniku, n. pr. če se mu beneficira deset let službe po čl. 58. V tem primeru je osnova osebne pokojnine plača, ki je uradniškemu pripravniku pripadala ob času upokojitve.

V pokojninsko osnovo se ne štejejo morebitne rodbinske doklade ali prejemki v naravi.

Člen 61.

Uslužbencu, ki izpolnjuje pogoje čl. 55., pripada od plače oziroma osnovne plače kot pokojninske osnove za prvih deset let 40 odstotkov. Za vsako nadaljnje leto, ki se šteje po čl. 56. za odmero količine osebne pokojnine, mu pripadata po 2 odstotka.

Začeta druga polovica leta se šteje za celo leto.

Osebna pokojnina ne sme biti večja od 90 odstotkov pokojninske osnove.

K odst. 1. Glede pokojninske osnove glej čl. 60. — Da doseže uslužbenec najvišjo pokojnino v iznosu 90% pokojninske osnove (odst. 3.), mora služiti 35 let, ker prejme za prvih 10 let 40%, za nadaljnjih polnih 25 let pa 25 krat 2%, skupaj torej 90% pokojninske osnove.

K odst. 2. Del službenega leta, ki znaša šest mesecev ali manj, se pri odmeri pokojnine ne šteje.

K odst. 3. Kakor je že gori (odst. 1.) omenjeno, se doseže najvišja pokojnina, ki znaša 90% odmerne osnove, po 35 službenih letih. Ta pokojnina se ne zvišuje, tudi če uslužbenec še nadalje ostane v službi. Zaradi tega mu daje čl. 42. pravico, da zahteva upokojitev, čim dovrši 35 službenih let.

Člen 62.

Odločbe o upokojitvi občinskih uslužbencev izdaja ban.

Upokojitev uslužbenca izvrši ban. Ban prizna in odmeri osebno pokojnino ter odredi hkrati njeno izplačilo iz banovinskega pokojninskega sklada za občinske uslužbence (čl. 95.). Isto velja tudi za rodbinsko pokojnino (čl. 69.).

Občinskemu uslužbencu se prizna in odmeri osebna pokojnina ne glede na njegove premoženjske, pridobitne in rodbinske razmere. Uživa jo do svoje smrti, če ne nastopi prej kak primer iz čl. 64.

Člen 63.

Čas za odmero količine osebne pokojnine se šteje do dne prestanka službe.

Čas za odmero količine osebne pokojnine se šteje do dne prestopa službe (čl. 39.), in ne do dneva razrešitve od službene dolžnosti (čl. 43.). Pač pa tečejo uslužbencu aktivni prejemki do konca meseca, v katerem je razrešen (čl. 44.).

Člen 64.

Upokojenec izgubi pravico do osebne pokojnine:

1. z izgubo državljanstva;
2. s sodno razsodbo;
3. z disciplinsko razsodbo;
4. z vstopom v državno, banovinsko, občinsko ali drugo službo v zvanja ali položaje, ki dajejo pravico do pokojnine.

K t. 4. Ali oživi ponovno pravica do osebne pokojnine iz banovinskega pokojninskega sklada za občinske uslužbence, če bivši upokojenec zapusti ali izgubi državno, banovinsko, občinsko ali drugo službo, ki daje pravico do pokojnine, ne da bi jo bil dosegel? Uredba nima določbe o tem, vendar bo na vprašanje pozitivno odgovoriti, ker izgubi upokojenec z izstopom iz ene omenjenih služb svojo preskrbo, ki naj bi po volji uredbo-davca nadomeščala svojčas priznana pokojnino.

Člen 65.

Uslužbenec pridobi pravico do rodbinske pokojnine iz pokojninskega sklada, če je vplačeval najmanj pet let in umrl kot vplačevalec sklada.

Od osebne pokojnine (čl. 55.) je ločiti rodbinsko pokojnino. Dočim si pridobi uslužbenec pravico do osebne pokojnine z desetimi službenimi leti, mu pripada pravica do rodbinske pokojnine iz banovinskega pokojninskega sklada za občinske uslužbence, če je vplačeval v ta sklad najmanj pet let in če je umrl kot vplačevalec tega sklada. Uslužbenec pridobi torej to pravico samo, če umre ali med aktivno občinsko službo ali kot upokojenec, kajti v obeh primerih umre kot vplačevalec sklada. Če pa poda n. pr. ostavko na službo, ne pridobi v primeru smrti rodbinske pokojnine, tudi če je vplačeval v sklad pet ali več let, ker ni umrl kot vplačevalec sklada. Pravico do rodbinske pokoj-

nine si pridobi uslužbenec, izplačuje se pa njegovi rodbini. Katerim rodbinskim članom se izplačuje, določa čl. 68.

Uredba ne predpisuje za priznanje rodbinske pokojnine, da mora zakonska zveza obstajati določeno dobo. Rodbinsko pokojnino je priznati tudi, če sklene uslužbenec zakon v stanju pokoja.

Člen 66.

Rodbinska pokojnina se odmerja po odstotkih od plače oziroma osnovne plače, ki jo je uslužbenec imel ob času smrti oziroma na dan upokojitve, in sicer s temile odstotki:

po dovršenih petih letih vplačevanja za enega uživalca rodbinske pokojnine 25%, za dva 35%, za tri 40%, za štiri in več 50%. Po dovršenih desetih letih vplačevanja se ti odstotki zvišajo za 5%, za vsako nadaljnje dovršeno leto preko desetih let se pa zvišajo za 1%, toda rodbinska pokojnina ne sme biti večja ko: za enega uživalca 50%, za dva 60%, za tri 70%, za štiri in več pa 80%.

Če je več uživalcev rodbinske pokojnine, pa nastopi za koga od njih primer, da mu prestane pravica do rodbinske pokojnine, zmanjša ban ostalim pokojnino po stopnjah, določenih v prednjem odstavku.

K odst. 1. Odmerna osnova rodbinske pokojnine je osnovna plača, ki jo je imel občinski uradnik na dan smrti, če je umrl v aktivni službi, oziroma ki jo je imel na dan upokojitve, če je umrl kot upokojenec. Če pa je bil umrli uslužbenec uradniški pripravnik (glej pojasnila k čl. 60.), se odmerja rodbinska pokojnina od njegove plače. Rodbinska pokojnina se torej ne odmerja od osebne pokojnine uslužbenčeve, temveč od poslednje plače oziroma osnovne plače, ki jo je imel uslužbenec v aktivni službi.

K odst. 2. Višina rodbinske pokojnine se ravna po letih vplačevanja v pokojninski sklad in po številu upravičenih rodbinskih članov, vendar z omejitvijo, da se plačuje pokojnina največ štirim rodbinskim članom.

Kako se računa rodbinska pokojnina, naj pojasni naslednji primer. Če je imel uslužbenec na dan smrti polnih 30 službenih

let in je zapustil ženo ter dva otroka, dobi njegova tročlanska rodbina za prvih pet let 40%, po dovršenih desetih letih za 5% več, za nadaljnjih dvajset let še 20% več, skupaj torej 65% zadnje osnovne plače umrlega uslužbenca kot rodbinsko pokojnino. Pripominja se, da ostane rodbinska pokojnina od dovršenega petega do še nedovršenega desetega službenega leta umrlega uslužbenca nespremenjena.

K odst. 3. Če odpade v primeru, navedenem v predhodnem odstavku, naknadno en užívalec rodbinske pokojnine, mora znižati ban svojčas priznano rodbinsko pokojnino za 5%, kajti dvočlanski rodbini pripada za prvih pet let 35%, po dovršenih desetih letih 5% več, za nadaljnjih dvajset let še 20% več, skupaj torej 60% zadnje osnovne plače umrlega uslužbenca. Dasi je odpadla ena tretjina užívalcev, se ne zniža rodbinska pokojnina za eno tretjino, marveč v tem primeru samo za 5%. Primerjaj čl. 70.

Navedeni primer je zanimiv tudi radi tega, ker izhaja iz odst. 1., da ne bi dosegla dvočlanska rodbina tudi po več ko tridesetletnem službovanju umrlega uslužbenca višjo rodbinsko pokojnino, ker je le-ta za dvočlansko rodbino maksimirana na 60%.

Glede prestanka pravice do rodbinske pokojnine glej člena 71. in 72.

Člen 67.

Če uslužbenec brez svoje krivde pri kakem občinskem poslu ali zavoljo takega posla umre ali se poškoduje in zbog tega umre, sme ban po zaslišanju uprave pokojninskega sklada priznati njegovi rodbini pokojnino, kakor da je imel deset let vplačevanja več.

Glej pojasnila k čl. 58., katera je smiselno uporabljati tudi pri tem členu.

Člen 68.

Rodbinska pokojnina pripada vplačevalčevi zakoniti ženi in otrokom, rojenim v zakonitem zakonu ali pozakonjenim.

Ženi, sodno ločeni od moža po izključno njeni krivdi, ne pripada rodbinska pokojnina.

K odst. 1. Rodbinska pokojnina ne pripada posvojenim (adoptiranim) otrokom, kakor tudi ne bratom in sestram ali staršem umrlega uslužbenca.

K odst. 2. Ženi, ki ni od moža sodno ločena, marveč ki živi samo dejanski ločeno od njega, kakor tudi ženi, ki je ločena od moža po cerkvenih, ne pa po predpisih državljan-skega zakonika, pripada rodbinska pokojnina. Če je zakon ločen po obojestranski krivdi ali po edini krivdi uslužbenca, je ženi rodbinsko pokojnino priznati. Isto velja, če je zakon sporazumno ločen.

Člen 69.

Odločbo o odmeri količine rodbinske pokojnine izda ban (§ 88., odst. 5., zakona o občinah).

Primerjaj člen 62.

Člen 70.

Ban more na zahtevo vsakega uživalca rodbinske pokojnine odločiti, da se rodbinska pokojnina razdeli med uživalce tako, da sme vsak uživalec prejemati ločeno svoj del pokojnine. V takem primeru se deli pokojnina na enake dele po številu uživalcev. Če je kak uživalec pokojnine mladoleten, se ne sme izvršiti delitev pokojnine brez predhodnega pristanka varuštvenega oblastva. Ko nastopi primer, da izgubi uživalec tako deljene pokojnine pravico do pokojnine, se postopa glede ostalih uživalcev pokojnine po določbi zadnjega odstavka čl. 66.

Določbe tega člena se morejo uporabljati zlasti tedaj, če ne živijo uživalci rodbinske pokojnine v skupnem gospodinjstvu. Pokojnina se deli na enake dele po številu uživalcev, torej na drug način kakor v primeru čl. 66., odst. 3.

Člen 71.

Vdova izgubi pravico do rodbinske pokojnine:

1. z izgubo državljanstva;
2. z obsodbo zaradi kaznivega dejanja, za katero bi tudi uslužbenec izgubil osebno pokojnino;

3. z vstopom v državno, banovinsko ali občinsko službo, dokler služba traja;

4. z vstopom v drugo ko pod točko 3. navedeno službo, če presegajo službeni prejemki trikratni znesek na njo odpadajoče rodbinske pokojnine, dokler služba traja;

5. z omožitvijo.

Člen 72.

Otroci izgube pravico do rodbinske pokojnine:

1. z izgubo državljanstva;

2. z obsodbo zaradi kaznivega dejanja, za katero bi tudi uslužbenec izgubil osebno pokojnino;

3. z vstopom v katero koli službo ali s sprejemom mesta štipendista države ali katere koli javne ustanove, dokler služba ali štipendija traja;

4. hčere s polnoletnostjo ali s poprejšnjo omožitvijo;

5. sinovi s polnoletnostjo. Izjemoma se jim plačuje, če so na rednem šolanju, ali če služijo obvezni rok v stalnem kadru, in sicer ob dokazu uspešnega šolanja ali vojaške službe, rodbinska pokojnina do dovršenega 23. leta starosti.

Ban more odrediti, da se otrokom umrlega občinskega uslužbenca na glavnem službenem mestu izplačuje tudi po polnoletnosti mesečno din 250— vzdrževalnine, če se komisijsko ugotovi, da je otrok duševno ali telesno nesposoben za pridobivanje in če nima lastnih sredstev za vzdrževanje. Tako vzdrževanje preneha takoj, ko odpade kateri izmed navedenih pogojev.

K odst. 2. Vzdrževalnina se plačuje iz banovinskega pokojninskega sklada za občinske uslužbence (čl. 76.). Komisijo za ugotovitev otrokove duševne ali telesne nesposobnosti za pridobivanje določi ban (čl. 166.).

Člen 73.

Osebni pokojninski prejemki teko od prvega dne prihodnjega meseca po onem mesecu, v katerem je bil

uslužbenec razrešen, rodbinski pa od prvega dne prihodnjega meseca po uslužbenčevi smrti.

Glej pojasnila k čl. 44. in 63.

Člen 74.

Nihče ne sme brez odobritve bana uživati pokojnine v inozemstvu.

Ban sme odkloniti odobritev uživanja osebne ali rodbinske pokojnine v inozemstvu brez navedbe razlogov, ne more pa vezati odobritve na znižanje pokojnine za dobo, dokler se uživa v inozemstvu.

X. POGLAVJE.

Banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence.

Splošna pripomba.

Banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence v Ljubljani je ustanovljen samo za pragmatične uslužbence na glavnih službenih mestih in za njih rodbine (glej tudi čl. 54.). Glede pokojninskega zavarovanja teh uslužbencev, ki jih je zatekla u. o. u. v službi, glej čl. 160.

Člen 75.

Za Dravsko banovino se ustanovi banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence s sedežem v Ljubljani.

Banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence v Ljubljani je samostojna pravna oseba.

Dohodki tega sklada se smejo uporabljati edinole za namene, določene z zakonom o občinah in s to uredbo.

K odst. 1. Glej tudi pojasnilo k čl. 54.

K odst. 2. Ker je banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence samostojna pravna oseba, more samostojno pridobivati pravice ter prevzemati obveznosti, tožiti in biti tožen.

K odst. 3. Glede namenov, za katere je določen banovinski pokojninski sklad, glej čl. 76.

Člen 76.

Osebne in rodbinske pokojnine občinskih uslužbencev na glavnih službenih mestih, kakor tudi vzdrževalnice po čl. 72., odst. 2., in čl. 107., odst. 2., se plačujejo iz banovinskega pokojninskega sklada za občinske uslužbence.

Iz sklada je poravnati seveda tudi stroške za upravljanje sklada. Podrobnejši predpisi spadajo v pravilnik, ki ga predpiše ban po zadnjem odstavku čl. 84. Glej tudi čl. 167., zadnji odstavek.

Člen 77.

Pokojninski sklad se nalaga pri Hranilnici Dravske banovine v Ljubljani, upravlja ga pa uprava pokojninskega sklada.

Uprava tega sklada sestoji iz predsednika, ki ga odredi ban izmed državnih uradnikov, dveh banovinskih uradnikov, ki ju prav tako odredi ban, dveh predsednikov občin, ki ju volijo predsedniki občin iz svoje srede, ter dveh občinskih uslužbencev na glavnih službenih mestih, ki ju volijo občinski uslužbenci na glavnih službenih mestih.

Pravico voliti in biti izvoljeni v upravo pokojninskega sklada imajo le predsedniki občin, ki so plačale prispevek po čl. 89., točki 1., ter aktivni ali upokojeni občinski uslužbenci, ki so zavarovani pri tem skladu.

Predsednik in člani uprave imajo vsak po enega namestnika, ki se odreja oziroma izvolijo hkratu na isti način iz istega kroga oseb, kakor sam predsednik in člani uprave.

Namestniki poslujejo, kadar so predsednik ali pa člani zadržani.

K odst. 1. Glej tudi čl. 90., odst. 1.

K odst. 2. Uprava sestoji iz sedmih članov, ki so deloma imenovani, deloma izvoljeni. Predsedstvo je pridržano državnemu uradniku, prispevniki sklada (banovina, občine in usluž-

benci) pa so v upravi zastopani po dveh članih. Kako se vršijo volitve članov, je odrejeno v čl. 78. in nasl.

K odst. 3. Ta določba je potrebna, ker niso vsi pragmatični uslužbenci na glavnih službenih mestih in vse občine zavezane, plačevati v banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence (glej čl. 160. in 165.).

Clen 78.

Volitve zastopnikov občinskih uslužbencev in predsednikov občin (čl. 77., odst. 2.) se vrše po naslednjih določbah.

Volitve razpiše ban.

Volitve se morajo razpisati najkasneje dva meseca pred potekom poslovne dobe oziroma v dveh mesecih po postavitvi začasnega komisarja (čl. 84.).

Za prve volitve po uveljavljenju te uredbe glej čl. 167.

Clen 79.

Volitve vodi volilni odbor, ki ga tvorijo predsednik in dva člana uprave pokojninskega sklada, in sicer eden iz vrst občinskih uslužbencev, drugi iz vrst predsednikov občin.

Člane volilnega odbora voli uprava iz svoje srede.

Če upravlja pokojninski sklad komisar, vrši on sam posle volilnega odbora.

Glej pojasnilo k čl. 78.

Clen 80.

Volilni odbor sestavi za volitve na podstavi podatkov, ki jih prejme od banske uprave, seznam volilnih upravičencev, in sicer ločeno za volilne upravičence iz skupine občinskih uslužbencev na glavnih službenih mestih in ločeno za volilne upravičence iz skupine predsednikov občin.

Volilni odbor mora razgrniti volilni seznam v pisarni banovinskega pokojninskega sklada za občinske usluž-

bence skozi 8 dni na vpogled volilnim upravičencem, in sicer najkasneje v 15 dneh po razpisu volitev.

Volilni upravičenci smejo v času, ko je volilni seznam razgrnjen, vložiti reklamacije glede nepravilnosti ali nepopolnosti volilnega seznama skupine, kateri pripadajo.

O reklamacijah odloča po preteku osemdnevnega roka ban, in sicer dokončno.

Člen 81.

Volitve se vrše po kandidatnih listah.

Kandidatne liste morajo vsebovati v vsaki skupini po dva kandidata z navedbo rodbinskega in rojstnega imena, poklica, bivališča in imena občine, pri kateri službuje ali v kateri je predsednik, in po dva namestnika z istimi podatki.

Kandidatje in njih namestniki morajo biti vpisani v volilne sezname.

Kandidatno listo mora podpisati najmanj 30 volilnih upravičencev ustrezne skupine, ki so vpisani v volilnem seznamu.

Kandidatne liste se predajo predsedniku volilnega odbora najmanj 20 dni pred volitvami.

Volilni odbor potrdi pravilno opremljene in pravočasno vložene kandidatne liste, nepravilne ali prepozno vložene kandidatne liste pa zavrne.

Proti zavrnitvi kandidatne liste je dopustna pritožba na bana, ki jo je vložiti pri banu v petih dneh po zavrnitvi liste. Ban odloča dokončno.

Člen 82.

Volitve se vrše pismeno.

Vsak volilni upravičenec sme glasovati samo enkrat in samo za eno oziroma edino potrjeno kandidatno listo svoje skupine.

Volilni odbor dostavi vsakemu volilnemu upravičencu priporočeno po pošti po en prepis vsake potrjene

kandidatne liste ustrezne skupine, opremljen z okroglim pečatom uprave sklada ter pisemski ovoj za volitve.

Pisemski ovoj mora biti prav tako opremljen z okroglim pečatom uprave sklada ter imeti napis:

»Glasovnica za volitve v upravo banovinskega pokojninskega sklada za občinske uslužbenec v Ljubljani.«

Dostava volilnih listin se mora izvršiti tako, da prejmejo volilni upravičenci te listine najmanj tri dni pred volitvami.

Volilec vloži prepis one kandidatne liste, za katero hoče glasovati, neprečrtan in brez katerih koli dodatkov v omenjeni pisemski ovoj ter ga pošlje na dan volitev priporočeno po pošti volilnemu odboru; ostale kandidatne liste pa uniči.

K odst. 1. Volitve so torej tajne.

K odst. 7. Za glasovnico služi od volilnega odbora doposlani prepis one kandidatne liste, za katero hoče uslužbenec glasovati. Glej tudi čl. 83., odst. 1. Glasovnica, ki se ne pošlje na dan volitev v doposlanem pisemskem ovoju priporočeno po pošti volilnemu odboru, je neveljavna. Poštne stroške nosi uslužbenec.

Člen 83.

Volilni odbor prevzame od pošte vse ovoje s kandidatnimi listinami (glasovnicami), ugotovi število prejetih ovojev ter sestavi o tem zapisnik.

Nato odpre volilni odbor posamezne ovoje in ugotovi število glasov, oddanih za vsako posamezno kandidatno listo v vsaki skupini ter sestavi o tem zapisnik.

Izvoljeni so kandidati oziroma namestniki na tistih kandidatnih listah, ki imata vsaka v svoji skupini relativno večino glasov. V primeru enakega števila glasov med dvema ali več relativno najmočnejšimi kandidatnimi listami odloči žreb. Žrebanje izvrši volilni odbor.

Volilni odbor ugotovi v zapisniku, kateri kandidati in namestniki in iz katere skupine so izvoljeni ter sklene nato zapisnik, ki ga podpišejo vsi trije člani volilnega odbora.

Izvoljenim kandidatom in njih namestnikom dostavi volilni odbor poverilnice.

Izid volitev se objavi v službenem listu.

Proti volitvam je dopustna pritožba na bana, ki jo je vložiti pri banu v 8 dneh po objavi volilnega izida v službenem listu.

Člen 84.

Uprava sklada izvoli na svoji prvi seji iz svoje srede tajnika in blagajnika ter njuna namestnika.

Uprava sklepa v sejah.

Funkcijska doba predsednika in članov uprave oziroma njih namestnikov traja tri leta.

Če uprava pokojninskega sklada zaradi katerega koli razloga ni delozmožna, poveri ban upravo začasno komisarju, ki skrbi v prvi vrsti za razpis volitev (čl. 78.) ter opravlja vse posle uprave sklada.

Poslovanje uprave pokojninskega sklada predpiše ban s pravilnikom.

Člen 85.

Ce so skladu potrebni uslužbenci, jih postavlja upravni odbor.

Člen 86.

Najkasneje v treh mesecih po koncu vsakega računskega leta mora izdelati uprava pokojninskega sklada zaključni račun, ki ga mora z letnim poročilom in statističnimi podatki o stanju pokojninskega zavarovanja predložiti banu v odobritev.

Zaključni račun se objavi po odobritvi v službenem listu.

Podrobnejše predpise glede zaključnega računa kakor tudi glede upravljanja imovine itd. izda ban v pravilniku po čl. 84., zadnji odstavek.

Člen 87.

Nadzor nad poslovanjem uprave pokojninskega sklada vrši ban.

Člen 88.

Vsaj vsako peto leto mora preizkusiti stanje glavnice pokojninskega sklada zavarovalni matematik, ki poda svoje poročilo upravi sklada, le-tá pa s svojimi morebitnimi predlogi banu.

Če nastanejo za sklad nepričakovano veliki izdatki, je preizkus stanja glavnice potreben tudi v krajših ko petletnih razdobjih.

Člen 89.

V banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbenice se stekajo:

1. prispevek, ki ga je vsaka občina dolžna vplačati v sklad enkrat za vselej za vsako sistemizirano mesto, vezano s pravico do pokojnine, in sicer v izmeri 50% celotnih rednih letnih prejemkov v gotovini, spojenih s tem mestom, ki bi jih dobival dotični uslužbenec pri rednem napredovanju po 20 letih občinske službe.

Na utemeljeno prošnjo ter po zaslišanju uprave pokojninskega sklada more ban dovoliti občini, da plača ta prispevek v petih letnih obrokih;

2. prispevek, ki ga je vsak uslužbenec na glavnem službenem mestu dolžan plačati v prvem letu po sprejemu v občinsko službo, in sicer v izmeri 10% njegove plače oziroma osnovne plače. Prav tako plača vsak občinski uslužbenec ob vsakem napredovanju 10% razlike med novo in dotedanjo letno osnovno plačo.

Uslužbenec, ki plačuje v prvem letu po sprejemu v službo določeni 10% prispevek, ne plačuje v tem letu mesečnih prispevkov po točki 3. tega člena;

3. mesečni prispevki uslužbencev v znesku 5% plače oziroma vsakokratne osnovne plače. Te prispevke morajo plačevati vsi aktivni uslužbenci na glavnih službenih mestih ne glede na to, ali so poročeni ali ne; upokojeni občinski uslužbenci pa plačajo prispevek v znesku 5% zadnje plače oziroma osnovne plače;

4. obresti od glavnice tega sklada;

5. vsakoletni v banovinskem proračunu določeni prispevek banovine, ki se vplačuje, dokler ne postane sklad aktiven;

6. denarne kazni po čl. 97., odst. 1., t. 2., in čl. 147. ter zmanjšbe prejemkov po čl. 102., odst. 1., t. 1., in čl. 149., t. 2.;

7. darila, volila, subvencije in druge prostovoljne dajatve.

Prispevki po točkah 1., 2. in 5. ter prejemki po točki 7. tvorijo glavnico pokojninskega sklada. Tej glavnici se pripišejo tudi vsakoletni viški ostalih prejemkov, ki preostanejo po poravnavi tekočih obveznosti pokojninskega sklada.

K odst. 1., t. 1. Občina plača prispevek samo za vsako v občinskem statutu sistemizirano pragmatično glavno službeno mesto, ne pa tudi za pogodbeno glavna službena mesta in za pomožna mesta, ker uslužbenci na poslednjih dveh vrstah mest ne prejemajo pokojnine iz tega pokojninskega sklada. Prispevek je enkratno, se pa lahko plača v obrokih. Občina plača prispevek za sistemizirano službeno mesto ne glede na to, ali je zasedeno ali ne, ne pa za uslužbenca, ki je na tem mestu. Radi tega nima menjavanje uslužbencev nobenega vpliva na prispevek.

K rednim letnim prejemkom v gotovini, od katerih je plačati prispevek, spadata osnovna plača in osebna doklada, ne pa tudi morebitne rodbinske doklade in prejemki v naravi. Prispevek znaša polovico celotnih rednih letnih prejemkov v gotovini, ki jih dobiva ali bi jih dobival uslužbenec pri rednem napredovanju po dvajsetih letih občinske službe na ustreznem mestu, ne glede na to, ali bo kdaj kak uslužbenec na tem mestu res skozi dvajset let redno napredoval in dosegel ustrezne prejemke ali ne. Če po občinskem statutu ni napredovanja in s tem zvezanega zvišanja prejemkov, plača občina v gotovini polovico rednih letnih prejemkov, ki so določeni v statutu. Kako je postopati, če se statut spremeni in navedeni prejemki naknadno zvišajo ali znižajo, določi ban (čl. 166.).

Kljub določbi, da je prispevek enkratno, se morajo občine pritegniti h kritju primanjkljaja, če nastopi primer iz čl. 90., odst. 2. (glej tamošnja pojasnila).

V katerih primerih je občini odgodeno plačilo navedenega enkratnega prispevka, glej čl. 160., odst. 4.

K t. 2. Če je uslužbenec uradniški pripravnik, plača 10%ni prispevek od plače, če je uradnik, pa od osnovne plače.

Glede uslužbencev, ki se prevedejo po prehodnih določbah te uredbe, glej čl. 163.

K t. 3. V prvem službenem letu se plačuje 10%ni prispevek po t. 2., v vseh nadaljnjih službenih letih pa 5% prispevek po t. 3. Če je uslužbenec uradniški pripravnik, plača prispevek od plače, če je uradnik, pa od osnovne plače. Z zvišanjem osnovne plače (čl. 46., odst. 2.) se zviša tudi 5% prispevek. Uslužbenec, ki se upokoji kot uradniški pripravnik (glej pojasnila k čl. 60.), plača kot prispevek 5% zadnje plače, če pa se upokoji kot uradnik, 5% zadnje osnovne plače. Glej tudi čl. 93. in 164.

V katerih primerih uslužbenec ni zavezan plačati prispevkov po tem členu, glej čl. 160., odst. 3. in 5.

K t. 5. Višina prispevka banovine ni določena v uredbi, marveč se določi v vsakoletnem banovinskem proračunu. Banovina je dolžna prispevati, dokler ne postane sklad aktiven. Ker se je ustanovil v Dravski banovini nov pokojninski sklad, ki ni prevzel nobenih pasiv, je bil od vsega pričetka aktiven ter banovina ni bila zavezana prispevati. Če bi postal sklad naknadno pasiven, banovina po besedilu t. 5., ki je smiselno povzeto iz § 88. z. o., ni dolžna prispevati, marveč je postopati po čl. 90., odst. 2.

K odst. 2. Glavnico pokojninskega sklada tvorijo prispevki po točkah 1., 2. in 5. ter prejemki po točki 7., kakor tudi neporabljeni viški ostalih prispevkov. Glavnica sklada se ne sme uporabljati za izplačevanje pokojnin, pač pa njene obresti (čl. 90., odst. 1.).

Člen 90.

Pokojnine se izplačujejo samo iz dohodkov sklada po točkah 3., 4. in 6. čl. 89. Glavnica mora biti naložena s pupilarno varnostjo, predvsem v nepremičninah.

Kolikor gornji dohodki sklada ne bi zadoščali, krijejo primanjkljaj po odredbi bana, ki predhodno zasliši upravo pokojninskega sklada, občine, za katere velja ta uredba, in sicer sorazmerno po višini neposrednih državnih davkov, ki so predpisani v teh občinah.

K odst. 1. Za izplačevanje osebnih in rodbinskih pokojnin (ter upravnih stroškov in vzdrževalnin po čl. 72., odst. 2., in čl. 107., odst. 2., ki sicer v tem odstavku niso izrečno navedene), se smejo uporabljati samo dohodki pokojninskega sklada, ki ne tvorijo glavnice. Uporabljati se smejo torej za te namene samo dohodki po točkah 3., 4. in 6. čl. 89. Viški teh dohodkov, ki preostanejo po poravnavi tekočih obveznosti pokojninskega sklada, se pripišejo glavnici (čl. 89., odst. 2.). Glavnica sama mora biti pupilarno varno naložena, in sicer prvenstveno v nepremičninah, v ostalem pa v Hranilnici Dravske banovine v Ljubljani (čl. 77., odst. 1.).

K odst. 2. V primeru, da ne zadostujejo dohodki po točkah 3., 4. in 6. čl. 89. za poravnavo tekočih obveznosti pokojninskega sklada, t. j. za izplačevanje osebnih in rodbinskih pokojnin, vzdrževalnin in za upravne stroške, ni kriti primanjkljaja iz glavnice, marveč iz sredstev občin, ki so zavezane plačati prispevek po čl. 89., odst. 1., t. 1. Porazdelitev primanjkljaja se izvrši po višini neposrednih državnih davkov, ki so v teh občinah predpisani, odredi jo pa ban po predhodnem zaslišanju uprave pokojninskega sklada. H pokritju primanjkljaja se ne morejo pritegniti ne zavarovani uslužbenci, ne banovina.

Člen 91.

Uslužbenec, kateremu prestane služba, izgubi pravico do nadaljnega vplačevanja v pokojninski sklad. Na njegovo zahtevo mu mora sklad vrniti dotlej po čl. 89., t. 2. in 3., vplačane prispevke. V tem primeru izgubi pravico, da se mu čas, za katerega so se mu prispevki vrnili, šteje za osebno in rodbinsko pokojnino ob ponovnem vstopu v občinsko službo. To pravico pa si pridobi iznova, če vrne pokojninskemu skladu v roku treh mesecev po ponovnem vstopu v občinsko službo te prispevke.

Pravice do povračila vplačanih prispevkov nima uslužbenec, ki mu je služba prestala z upokojitvijo.

Uslužbenec ima pravico do povračila vplačanih prispevkov ne glede na to, zbog katerega razloga mu je služba prestala, torej tudi če jo izgubi po sodni kazenski ali disciplinski razsodbi (glej tudi pojasnilo k čl. 107.). Le tedaj, če sledi prestanku

službe uslužbenčeva upokojitev, nima pravice do povračila prispevkov, ker jih je vprav radi tega vplačeval, da prejme nekoč pokojnino. Glede ostavke glej čl. 57.

Uslužbenec ne more zahtevati, da se mu izplačajo tudi obresti od vplačanih prispevkov.

Kdaj ima uslužbenčeva rodbina pravico do povračila vplačanih prispevkov, glej čl. 92.

Člen 92.

Če umre uslužbenec pred dovršenimi petimi leti vplačevanja, kakor tudi če umre pred tem časom uslužbenec, ki je izgubil po čl. 91. pravico do nadaljnjega vplačevanja, ima njegova rodbina pravico do povračila vseh od uslužbenca po čl. 89., t. 2. in 3., vplačanih prispevkov, razen če so se uslužbencu, ki je izgubil pravico do vplačevanja, vrnil prispevki po prvem odstavku čl. 91. že za njegovega življenja.

Uslužbenec, ki umre po dovršenih petih letih službovanja oziroma vplačevanja, si pridobi za rodbino pravico do rodbinske pokojnine (čl. 65.). Če pa umre pred dovršenimi petimi leti vplačevanja, ima njegova rodbina pravico do povračila vseh od uslužbenca vplačanih prispevkov, ne pa tudi do obresti od teh prispevkov. Prav tako ima po besedilu uredbe pravico do omenjenega povračila rodbina bivšega občinskega uslužbenca, kateremu je prestala služba in ki je umrl pred potekom petih let službovanja, če ni dvignil prispevkov že za svojega življenja. Nima pa te pravice po poteku navedene dobe.

Kaj je smatrati kot rodbino glej čl. 68.

Člen 93.

Čas, ki ga je občinski uslužbenec prebil v državni, banovinski ali drugi vštrevni službi, se računi za količino pokojnine po predpisih čl. 56. le tedaj in v tem obsegu, če in kolikor je uslužbenec za vštrevno službeno dobo naknadno dejanski vplačal v pokojninski sklad prispevke po predpisu čl. 89., t. 3. Osnova vplačevanja je plača oziroma osnovna plača, ki jo je imel ob (ponovnem) vstopu v občinsko službo. Te prispevke je vplačati tekom

enega leta po vstopu v službo. Če tak uslužbenec umre, se šteje za odmero rodbinske pokojnine od službene dobe, prebite v državi, banovinski ali drugi vštrevni službi le toliko, kolikor je naknadno vplačal prispevke.

Ob prestopu uslužbenca iz pomožnega na glavno službeno mesto (čl. 15.) se mu štejejo vsa leta pomožne službe kot služba na glavnem službenem mestu, če naknadno vplača za vsa ta leta prispevek v pokojninski sklad po predpisu čl. 89., t. 3. Osnova vplačevanja je prva plača oziroma osnovna plača na glavnem službenem mestu.

Ban more po zaslišanju uprave pokojninskega sklada dovoliti v prednjih dveh odstavkih navedenim uslužbenecem plačevanje teh prispevkov tudi v obrokih.

Ta člen velja za uslužbenca, ki stopijo v občinsko službo po objavi te uredbe. Glede štetja let v pokojnino uslužbenecem, ki jih je uredba zatekla v službi, glej čl. 162.

K odst. 1. Glej pojasnila k čl. 56.

K odst. 2. Glej pojasnila k čl. 15., odst. 2., in k čl. 55.

K odst. 3. Doba plačevanja in višina obrokov ni določena, marveč je pridržana odločitvi bana.

Člen 94.

Prispevki se pobirajo po službeni dolžnosti ob izplačevanju prejemkov, ki so osnova vplačevanja.

Če računodajniki ne pošljejo v 30 dneh od dne, ko so se prejemki izplačali, odtegnjenih prispevkov Hranilnici Dravske banovine v Ljubljani, morajo plačati od njih po preteku tega roka 6 % obresti v korist sklada.

Nakazovalec prejemkov občinskih uslužbenecv je predsednik občine, računodajnik pa občinski blagajnik, oziroma če nima občina posebnega blagajnika, občinski tajnik. Dolžnost občinskega blagajnika oziroma tajnika je torej, da odtegne ob vsakem izplačilu službenih prejemkov prispevke po čl. 89., t. 2. oziroma 3., ter da jih pošlje najkasneje v tridesetih dneh po izplačilu prejemkov Hranilnici Dravske banovine v Ljubljani. 6%ne zamudne obresti je plačati od dobe, ki poteče po preteku navedenega tridesetdnevnega roka.

Člen 95.

Vsak primer prestanka službe predloži občinska uprava z zadevnimi spisi nemudoma banu, ki odloči najkasneje v enem mesecu o pravici do pokojnine, odmeri pokojnino in odredi izplačilo iz pokojninskega sklada.

Nakazovalec pokojninskega sklada je ban (§ 88., odst. 5., z. o.). On odloča o tem, ali je uslužbenca po prestanku službe upokojiti (čl. 62.). On mu prizna in odmeri osebno pokojnino (čl. 95.), izda odločbo o odmeri količine rodbinske pokojnine (čl. 69.) ter odredi izplačilo iz pokojninskega sklada.

XI. POGlavJE.

Disciplinska odgovornost, sestava disciplinskih sodišč ter postopek.

Splošne pripombe.

Določbe XI. poglavja veljajo le za uslužbenca na glavnih službenih mestih, in sicer člani 96. do 142. za aktivne pragmatične, člani 96., 98., odst. 2. in 3., 100., 101., 147., 148., 149. in 150. za aktivne pogodbene, člani 143. do 146. pa za upokojene (bivše pragmatične) uslužbenca na glavnih službenih mestih.

Disciplinske predpise za pomožne uslužbenca urejajo občinski statuti (čl. 6., odst. 7.).

Člen 96.

Občinski uslužbenec, ki prekrši v službi ali izven nje predpise dolžnosti svoje službe ali ugled poklica, se kaznuje, ne glede na odgovornost po kazenskem zakonu, s kaznijo za nerednost ali z disciplinsko kaznijo, kakor je pač prekršitev dolžnosti samo navadna nerednost (disciplinski prekršek) ali pa se mora smatrati glede na škodo in nevarnost za službene koristi ali za ugled poklica zbog svoje velikosti, ponavljanja ali drugih obtežujočih okoliščin za disciplinski prestop.

Občinski uslužbenec je — kolikor ni zaposlen pri občinskih pridobitnih podjetjih — uslužbenec, ki vrši posle javne

uprave. Javnost ima tedaj interes na tem, kako vrši te posle, kakor tudi, kakšno je njegovo zadržanje v času, ko ni v službi, kajti neprimerno ponašanje zunaj službe (n. pr. lahkomišno zadolževanje, kretanje v sumljivi družbi, pijančevanje itd.) utegne tudi na samo službovanje uslužbenčevu kvarno vplivati. Oseba, ki je v javni službi, se mora zavedati, da je tudi zunaj službe javni organ, ki mora vedno in vsekdar uživati zaupanje javnosti in po tem tudi uravnavati svoje zasebno življenje.

Prekršitev službene dolžnosti ali ugleda poklica je lahko dvojna: ali navadna nerednost, imenovana tudi disciplinski prekršek, ali pa disciplinski prestopok. Uredba ne določa, kaj je navadna nerednost. Beseda sama pa že pove, da so to tiste navadne, lažje prekršitve službenih dolžnosti ali ugleda poklica, ki nimajo za posledico kake posebne škode ali nevarnosti za službeni interes ali za ugled poklica, ki pa tudi niso tako lahke narave, da jih uradni starešina lahko popolnoma prezre ali graja z navadnim opozorilom. Navadna nerednost pa postane lahko glede na škodo in nevarnost za službene koristi ali za ugled poklica zaradi svoje velikosti, ponavljanja ali drugih obtežujočih okoliščin disciplinski prestopok. Na primer: Če se kak občinski uslužbenec enkrat po naključju zakasni, tako da pride par trenutkov prepozno v urad, je to strogo vzeto sicer prekršitev službene dolžnosti iz čl. 28., odst. 1., vendar tako lahke narave, da jo more predsednik občine prezreti ali se zadovoljiti z navadnim prijateljskim opozorilom. Tega opozorila ni smatrati za kazen, radi tega proti njemu tudi ni ugovora ali pritožbe. Če se zakasnitev ponavlja, ne da bi bilo posebnih kvarnih posledic za službo, se more smatrati za nerednost (disciplinski prekršek), ki se kaznuje pri pragmatičnih uslužbencih po čl. 97., pri pogodbenih uslužbencih pa po čl. 147. Če pa traja malomarno in neredno prihajanje v službo tudi po kaznovanju zaradi nerednosti še dalje, je to smatrati zbog ponavljanja prekršitve službene dolžnosti za disciplinski prestopok, ki se kaznuje po čl. 102. oziroma 149. — Dogodi se pa tudi lahko, da je krivda uslužbenca sicer neznatna, da pa je njegovo dejanje oziroma opustitev zvezana s tako kvarnimi posledicami za službo, da se mora prav to dejanje ali ta opustitev smatrati glede na nastalo škodo za težko prekršitev službenih dolžnosti, t. j. za disciplinski prestopok.

Razlikovanje med navadno nerednostjo (disciplinskim prekrškom) in disciplinskim prestopkom ni vedno lahko, je pa

bistvene važnosti radi postopka, ki je v obeh primerih različen. V prvi vrsti je treba ločiti, ali gre za pragmatične ali za pogodbene uslužbence. Disciplinski postopek zaradi nerednosti zoper pragmatične uslužbence je urejen v členih 97. do 100., zoper pogodbene uslužbence pa v členih 147. in 148. Za disciplinske prestopke pragmatičnih uslužbencev veljajo določbe členov 101. do 142., za take prestopke pogodbenih uslužbencev pa določbe členov 101., 149. in 150.

Člen 97.

Kazni za nerednosti sta téle:

1. pismeni ukor,
2. denarna kazen.

Denarna kazen ne sme biti v posameznem primeru večja od din 200.—. Seštevek kazni, pravnomočno naloženih uslužbencu v enem letu, ne sme presežati zneska enomesečne osnovne plače.

K t. 1. Samo ustni ukor (opozorilo) ni kazen za nerednost, radi tega tudi ni proti njemu pritožbe.

K t. 2. Glej 2. odstavek pojasnil k čl. 103.

Člen 98.

Kazni za nerednosti izreka predsednik občine.

Kazen se ne sme izreči, preden se uslužbenec ne zasliši. Obrazložena odločba se mu mora priobčiti pisмено.

Denarne kazni se izrekajo v korist banovinskemu pokojninskemu skladu za občinske uslužbence ter se odtegujejo od službenih prejemkov.

Če se uslužbenec ni predhodno zaslišal, je odločba o izreku kazni nična.

Člen 99.

Zoper odločbo o kazni za nerednost se sme uslužbenec pritožiti v osmih dneh od dne priobčitve na občinski odbor, ki odloči dokončno.

Pritožbo je vložiti pismeno pri predsedniku občine, ki je izrekel kazen. Občinski odbor naj razpravlja in sklepa o pritožbi v tajni seji. Razume se, da predsednik občine v tem primeru, ko gre za pritožbo zoper njegovo odločbo, nima pravice glasovati. Zakasnele pritožbe je zavriniti.

Člen 100.

Nerednosti zastarajo čez leto dni.

Da zastarajo nerednosti čez leto dni, pomeni: če se ne začne disciplinski prekršek (nerednost) preganjati v teku leta dni, odkar je bil izvršen, prestane s potekom tega roka pravica do preganjanja in kaznovanja tega prekrška (objektivno zastaranje). Zastaranje se začne onega dne, ko je bil prekršek storjen, ter se prekine z vsakim dejanjem občinskega oblastva, naperjenim zoper uslužbenca v zvezi s preganjanjem zbog storjenega prekrška. Z vsako prekinitvijo se začne zastaranje iznova.

Za disciplinske prekrške in prestopke pa je uporabljati tudi institut tako zvanega absolutnega zastaranja, ki ga uredba sicer ne omenja, a ga nahajamo v § 79. k. z. Ta zakonik je v splošnem strožji in kazensko postopanje navadno zvezano s hujšimi posledicami ko disciplinsko postopanje. Zato je pač upravičeno, da se uporabljajo predpisi sicer strožjega k. z., kolikor so v posameznem primeru za storilca ugodni, smiselno tudi na disciplinsko kazniva dejanja. § 79. k. z. določa, da zastara pravica do preganjanja kaznivega dejanja v vsakem primeru, če mine dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon, da zastara pravica, preganjati to dejanje. To pomeni v našem primeru, da zastara pravica do preganjanja navadne nerednosti, tudi če je bilo zastaranje prekinjeno, ne da bi bilo prišlo do izreka kazni, s potekom dveh let, odkar je bila nerednost storjena.

En primer naj to razjasni. Občinski uslužbenec je zakrivil nerednost n. pr. 15. januarja 1936. Če ne učini predsednik občine do vštetega 14. januarja 1937 ničesar, da bi preganjal to nerednost, zastara nerednost dne 15. januarja 1937; s tem dnem postane uslužbenec prost vsake disciplinske odgovornosti za to dejanje (objektivno zastaranje). Če pa zasliši predsednik občine v zadevi uslužbenca ali kako pričo n. pr. 18. maja 1936 ali če napravi kak drug čin radi preganjanja nerednosti, prekine s

tem činom tek zastaranja, ki se je pričelo 15. januarja 1936, ko je bila izvršena nerednost. Če ne ukrene predsednik občine po 18. maju 1936 v zadevi ničesar več, zastara nerednost dne 18. maja 1937. Če bi se pa preganjanje ponovilo s kakim novim činom, n. pr. dne 3. marca 1937, ne da bi se potem nadaljevalo in ne da bi prišlo do izreka kazni, ne zastara nerednost šele dne 3. marca 1938, marveč že dne 15. januarja 1938, t. j. v dvakrat enoletni zastaralni dobi, ki se je pričela z dnem izvršitve nerednosti, t. j. dne 15. januarja 1936 (absolutno zastaranje).

Glede zastaranja izvršitve že izrečene kazni nima u. o. u. nobene določbe. Smiselna uporaba odredbe § 81. k. z. tu pač ni dopustna. Sicer pa je to vprašanje praktično malega pomena, ker se izvrši kazen pismenega ukora že s samo odločbo o kaznovanju, denarna kazen pa po čl. 98. z odtegotvanjem globe od službenih prejemkov. Ker se izplačujejo službeni prejemki mesečno, vprašanje zastaranja izvršitve kazni pač ni aktualno.

Kaznovanje radi nerednosti ne oprasha od morebitne odgovornosti po kazenskem zakonu (čl. 96.) ali po drugih predpisih, po katerih se izrekajo kazni.

Člen 101.

Za dejanja, disciplinsko kazniva po tej uredbi, se smatrajo vse hujše prekršitve predpisanih službenih dolžnosti ali ugleda poklica, storjene v službi ali zunaj nje ne glede na to, ali so te prekršitve po odredbah kazenskega zakona kaznivo dejanje ali ne.

Za hujše prekršitve dolžnosti službe ali ugleda poklica se smatrajo tudi naslednja dejanja ne glede na to, ali so s predpisi izrečno prepovedana ali ne;

1. pristransko ali sebično, nevestno ali malomarno opravljanje službe;

2. iznujanje ali izsiljevanje kakršne koli nagrade bodisi zase bodisi za drugega neposredno od strank ali posredno za posle, ki se opravljajo po službeni dolžnosti;

3. sprejemanje podkupnine;

4. malomarno ali neredno prihajanje v službo tudi po kaznovanju zaradi nerednosti;

5. namerno netočno obveščanje v službenih stvareh;
 6. nedopustna kritika in preziranje naredb in postopanja oblasti, starešin in nadrejenih;

7. izdajanje službene tajnosti;

8. razsipno trošenje službenega materiala;

9. nedostojno ali surovo ravnanje s strankami;

10. slabo opravljanje starešinske oblasti proti podrejenim, zlasti nedostojno, surovo ali nepravilno ravnanje z njimi, nezadostno nadzorstvo nad njimi ali trajno zanemarjanje njih vzgajanja v službi; namerno ščitenje ali priporočanje nesposobnih ali malovrednih uslužbencev;

11. nedostojno ali nevljudno ponašanje podrejenih proti nadrejenim ali poniževanje njih ugleda;

12. napravljane zmede, prepira ali nesložnosti s tovariši v službi;

13. nemoralno ali nedostojno vedenje v privatnem življenju, kakršno je: pijančevanje, potepanje, igranje na slepo srečo in temu podobno, na krajih, v družbah in na način, ki ponižuje ugled občinskega uslužbenca;

14. lahkomišno zadolževanje;

15. opravljanje stranske službe ali poslov brez dovolitve pristojnega organa ali sprejemanje položajev in izvrševanje poslov, ki bi nasprotovali ugledu in časti uslužbenčevega položaja ali bi ga ovirali pri opravljanju njegovih stalnih službenih dolžnosti;

16. vsako delo in ponašanje, ki bi podpiralo izziivanje plemenske in verske mržnje, vsako delo in vsaka agitacija zoper idejo državnega in narodnega edinstva, zlonamerna kritika postopanja vlade in njenih aktov kakor tudi obstoječega reda.

Nerednosti so lažje prekršitve službenih dolžnosti ali ugleda poklica (glej pojasnila k čl. 96.). Ta dejanja so navadno enostavna in brez hujših posledic za službo in za ugled poklica. Kazni so temu primerno lahke in brez trajnih posledic (glej čl. 97.). Disciplinski prestopki pa so hujše prekršitve službenih dolžnosti ali ugleda poklica, ali sicer lažje prekršitve, vendar

s hujšimi posledicami. Kazni so temu primerno strožje, nekatere s trajnimi posledicami (glej čl. 102. in nasl.).

Člen 101. našteva celo vrsto dejanj oziroma opustitev, ki jih je obvezno smatrati za disciplinske prestopke, a ne za navadne nerednosti. To naštevanje ni izčrpno, marveč dopušča, da se preganja kot disciplinski prestopki tudi kako dejanje oziroma opustitev, ki v tem členu ni izrečno navedena.

K posameznim točkam se pripominja:

K t. 7. Glede pojma službene (uradne) tajnosti glej pojasnila k čl. 21.

K t. 10. Kot starešine so tu mišljeni samo vodilni občinski uradniki, ne pa tudi izvoljeni občinski funkcionarji (predsedniki občin itd.), ki vobče niso podvrženi disciplinskim predpisom te uredbe. Glej tudi pojasnila k čl. 18.

K t. 12. Prepirljivost se mora kaznovati kot disciplinski prestopki, ker more imeti zelo kvarne posledice za službovanje kot tako.

K t. 14. Zadolževanje po nujni potrebi ali iz sile ni lahko-miselno zadolževanje ter torej ni disciplinski prestopki.

K t. 15. Glej čl. 23.

Glede predpisov, ki veljajo za postopek v vseh primerih, ki jih je smatrati za disciplinske prestopke, glej zadnji odstavek pojasnil k čl. 96.

Člen 102.

Disciplinske kazni so:

1. zmanjšba prejemkov;
2. ustavitev napredovanja;
3. upokojitev brez zmanjšbe ali z zmanjšbo pokojnine;
4. ukinitiv stalnosti;
5. odpust iz službe.

Kazni pod točkama 1. in 2. tega člena se smejo izre-kati khratu po dve zaradi istega disciplinskega predmeta.

Disciplinske kazni izrekajo pristojna disciplinska sodišča, in sicer na podstavi predpisno izvedenega po-stopanja.

Člen 102. našteva pet vrst disciplinskih kazni, ne pozna pa disciplinske kazni premestitve, ker bi bila ta kazen v na-

sprotju s čl. 12., po katerem si občina svobodno izbira svoje uslužbenec. Za težo kazni ni odločilen njih vrstni red, kajti kazen, ki bi bila sicer v normalnih razmerah najmilejša, je lahko v danem primeru težja kot ostale in obratno. Uredba ne predpisuje, kako je postopati pri odmerjanju kazni, zato bo pač najprimerneje, da se ravna disciplinsko sodišče po § 70. k. z., ki se glasi:

»Kazen se odmerja storilcu po stopnji njegove kazenske odgovornosti.

Pri tem je treba jemati v poštev vse okolnosti, ki vplivajo na to, da bodi kazen večja ali manjša, posebno nevarnost za družabni red (v našem primeru: za službene interese) zbog storilčeve zločinske nagnjenosti, nagibe, iz katerih je bilo dejanje storjeno, svrha, v katero je bilo dejanje storjeno, neposredno nasnovno na izvršitev dejanja, prejšnje storilčevo življenje (v našem primeru tudi službovanje) in njegove osebne in gospodarske razmere, mero uvidevnosti, posledico dejanja in storilčevo ponašanje po storjenem dejanju, ali se kesa dejanja in ali se je trudil, popraviti ali odvrniti nastopivše posledice.

Ob odmerjanju denarne kazni je treba jemati v poštev poleg ostalih okolnosti zlasti obsojenčevo imovinsko stanje in njegove ostale življenjske razmere, ki vplivajo na njegovo plačilno zmožnost.«

K posameznim določbam tega člena se pripominja:

K odst. 1., t. 1. Glej čl. 103.;

k t. 2. Glej čl. 104.;

k t. 3. Glej čl. 105.;

k t. 4. Glej čl. 106.;

k t. 5. Glej čl. 107.

K odst. 3. Glede sestave disciplinskih sodišč glej čl. 108., glede postopanja pa čl. 109. in nasl.

Člen 103.

Zmanjšba prejemkov se nanaša na plačo oziroma osnovno plačo in osebno doklado, ki jo je prejemal uslužbenec, ali do katerih je pridobil pravico do dne, ko je postala disciplinska rzsodba pravnomočna. Izreči se sme največ do enega leta; toda v posameznem mesecu ne sme biti večja nego 20 % mesečne plače oziroma osnovne plače in osebne doklade.

Kazen zmanjšbe aktivnih prejemkov se prenese z istim odstotkom tudi na pokojnino, če se uslužbenec upokoji, dokler kazen traja.

Zmanjšba prejemkov se izreka v korist banovinskemu pokojninskemu skladu za občinske uslužbenec. Ustrezni zneski se odtegujejo od rednih službenih prejemkov.

Pri uradniških pripravnikih se nanaša zmanjšba prejemkov na plačo, pri uradnikih pa na osnovno plačo in osebno doklado.

V disciplinski razsodbi se mora izreči zmanjšba prejemkov v procentih, dočim se denarna kazen za nerednost (čl. 97.) izreče v globalnem znesku. Po svojem gmotnem učinku sta si obe kazni lahko enaki, denarna kazen more biti celo večja kakor zmanjšba prejemkov. Po svojem pravnem in moralnem učinku pa sta kazni različni, ker se kazen za nerednost že sama po sebi kvalificira kot kazen lažje vrste, dočim pomeni disciplinska kazen, da je uslužbenec v večjem obsegu kršil službene dolžnosti oziroma ugled poklica.

Člen 104.

Ustavitev napredovanja se sme izreči največ do treh let. Odrejena doba kazni se ne šteje za napredovanja.

Ustavitev napredovanja je samo na videz kazen z začasnim učinkom. Sme se sicer izreči največ za dobo treh let, ima pa posledico, da napreduje uslužbenec ves čas svojega službovanja tudi pri nadaljnjem rednem napredovanju stalno za tisto dobo pozneje, za katero se mu je ustavilo napredovanje. Učinek te kazni je torej — predpostavljeno sicer redno napredovanje — trajen in dokaj občuten.

Uredba vprašanja napredovanja občinskih uslužbencev zaradi raznolikosti razmer v občinah ni uredila, marveč je prepustila ureditev tega vprašanja občinskim statutom (čl. 46., odst. 2.). Marsikatera občina v statutu zbog finančnih razlogov ne ustanavlja napredovanja svojih uslužbencev. V teh primerih bi bila disciplinska kazen ustavitve napredovanja brezpredmetna in tako nastane nevšečnost, da mora disciplinsko sodišče v takem primeru ali izreči premilo kazen zmanjšbe prejemkov ali prehudo kazen upokojitve.

Člen 105.

Kazen zmanjšbe pokojnine sme trajati največ deset let; toda v posameznem mesecu ne sme biti večja nego 20 % mesečne pokojnine.

Izrek disciplinskega sodišča se more glasiti, da se izvrši upokojitev s polno pokojnino, ki pripada uslužbencu po službenih letih (čl. 61.), ali pa z zmanjšano pokojnino. Zmanjšba pokojnine sme trajati največ deset let, toda v posameznem mesecu ne sme znašati več nego petino mesečne pokojnine, ki bi uslužbencu sicer pripadala po službenih letih.

Kazen upokojitve se ne more izreči: 1. pri uslužbencih, ki na dan pravnomočnosti razzodbe še nimajo deset službenih let in zaradi tega tudi še ne pravice do osebne pokojnine (čl. 55.); 2. pri uslužbencih, ki so imeli na dan uveljavitve uredbe deset ali več let vštevne službe, tako da morajo obvezno nadaljevati svoje pokojninsko zavarovanje pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani, oziroma ki so imeli ta dan sicer manj ko deset let vštevne službene dobe, pa so podali izjavo, da žele nadaljevati svoje pokojninsko zavarovanje pri Pokojninskem zavodu (čl. 160.). Zakon o pokojninskem zavarovanju nameščencev ne pozna disciplinske kazni upokojitve s polno ali zmanjšano pokojnino. Zadevni izrek disciplinskega sodišča za občinske uslužbenca bi torej ne vezal Pokojninskega zavoda za nameščence in bi bil zaradi tega neizvršljiv, torej brezpredmeten. Za uslužbenca pa bi imel tak izrek vse dotlej, dokler mu ne pripada starostna ali invalidska renta po zakonu o pokojninskem zavarovanju nameščencev, učinek disciplinske kazni odpusta iz službe. Ker se torej v navedenih dveh primerih ne more izreči kazen upokojitve, naj bi se izrekla kazen po čl. 102., t. 1. ali 2., ali (ob uporabi 2. odstavka tega člena) obe hkrati, ali pa kazen po t. 4.

Disciplinska kazen upokojitve ima za posledico prestanek službenega razmerja (čl. 37., t. 2.). Službeno razmerje prestane z dnem pravnomočnosti razzodbe (čl. 39., odst. 1.). Predsednik občine mora prizadetega uslužbenca razrešiti po določbi čl. 43. Pokojnino prizna in odmeri ban (čl. 95.).

Člen 106.

Kazen ukinitve stalnosti se sme izreči največ do treh let. Uslužbenec, obsojen na to kazen, postane začasen uslužbenec v smislu čl. 11., odst. 2.

Glej zadnji odstavek pojasnil k čl. 11. Ta kazen je seveda možna samo pri tistih uslužbencih, ki so že pridobili stalnost.

Uslužbenec, ki je izgubil stalnost in ki se v tem stanju odpusti, ima pravico do osebne pokojnine, če ima na dan odpusta deset let službe, ki se šteje v rok po čl. 55. (glej tam. pojasnila). Odpust po občinskem odboru (čl. 3.) namreč ni istiti z disciplinsko kaznijo odpusta iz službe po čl. 102., t. 5., v zvezi s čl. 107. Za pravico do osebne pokojnine ne zahteva uredba izrečno stalnosti, dasi je ta normalno že po določbi čl. 11., odst. 2., podana, marveč je odločilno, da ima uslužbenec na dan prestopa službe deset let službe, da je za to ali v tej dobi vplačeval predpisane prispevke v pokojninski sklad in da ni zvezan prestop službe po čl. 38. z izgubo pravice do pokojnine. Zaradi tega je ukinitelj stalnosti učinkovita kazen samo pri uslužbencih, ki še nimajo ali ki vsaj v doglednem času ne pridobe pravice do osebne pokojnine, dočim ustvarja pri ostalih uslužbencih možnost za morebiti zaželeno predčasno upokožitev.

Člen 107.

Kazen odpusta iz službe ima za posledico izgubo pravice do osebne in rodbinske pokojnine.

Nekrivi rodbini odpuščenega uslužbenca, ki nima sredstev za vzdrževanje, se sme priznati iz posebnih ozirov z isto rzsodbo vzdrževalnina največ do zneska normalne rodbinske pokojnine, do katere bi imela pravico, če bi bil obsojeni uslužbenec umrl. Vzdrževalnina se sme priznati od dne, ko so se ustavili njegovi službeni prejemki.

Vzdrževalnino ustavi ban, čim prestanejo razlogi, zaradi katerih je bila priznana.

Odpust iz službe je najtežja disciplinska kazen. Zaradi tega bi se smela izreči samo pri najhujših disciplinskih prestopkih. Odpust iz službe ima za posledico prestop službenega razmerja (čl. 37., t. 2.) ter izgubo pravice do osebne in rodbinske pokojnine (čl. 38., odst. 2., v zvezi s čl. 107., odst. 1.). Služba prestane z dnem pravnomočnosti rzsodbe (čl. 39., odst. 1.), razrešitev pa je izvršiti takoj, ko prispe obvestilo o pravnomočnosti rzsodbe, po kateri je služba prestala (čl. 43., odst. 2.).

Priznanje vzdrževalnine nekrivi rodbini je akt milosti disciplinskega sodišča, ki izda razsodbo o odpustu iz službe. Rodbina (čl. 68.) torej nima pravice do vzdrževalnine. Vzdrževalnina se plačuje iz banovinskega pokojninskega sklada za občinske uslužbenec (čl. 76.). Nastane vprašanje, ali more odpuščeni uslužbenec dvigniti v pokojninski sklad vplačane prispevke (čl. 91.) kljub temu, da je priznalo disciplinsko sodišče njegovi nekrivi rodbini vzdrževalnino. Uredba nima določbe o tem ter je rešitev sporna. Pri strogi razlagi čl. 91. je dvig prispevkov možen, ker ga zabranjuje ta člen le, če je uslužbencu prestala služba z upokojitvijo, s katero se pa priznanje vzdrževalnine pač ne more vzporejati.

Člen 108.

O disciplinskih kaznivih dejanjih razsoja disciplinsko sodišče za občinske uslužbenec, ki zaseda pri pristojnem sreskem načelstvu (sreski izpostavi) ter sestoji iz enega političnoupornega uradnika, ki ga imenuje ban kot predsednika, in iz dveh prisednikov, katerih enega imenuje občinski odbor prizadete občine, drugega pa občinski uslužbenec iz svoje stanovske organizacije. Predsednik se odreja na pričetku vsakega leta, prisednika pa za vsak posamezen primer. Na isti način se odreja tudi po en namestnik.

V drugi stopnji razsoja disciplinsko sodišče za občinske uslužbenec, ki zaseda pri banski upravi ter sestoji iz enega političnoupornega uradnika, ki ga imenuje ban kot predsednika, in iz dveh prisednikov, katerih enega imenuje ban izmed članov banskega sveta, drugega pa vodstvo stanovske organizacije občinskih uslužbencev. Sodniki se odrejajo ob pričetku vsakega leta. Na isti način se odreja tudi po en namestnik.

Sodniki oziroma namestniki so dolžni čuvati tajnosti, ki jih zvedo v disciplinskem postopanju.

Služba sodnikov in njih namestnikov je častna.

Za katere občinske uslužbenec so pristojna disciplinska sodišča, glej splošne pripombe k XI. poglavju ter zadnji odstavek pojasnil k čl. 96.

K odst. 1. Način sestave disciplinskega sodišča daje jamstvo za res nepristransko in pravilno postopanje. Vodstvo postopanja po političnoupravnem uradniku, t. j. uradniku pri državnih oblastvih notranje uprave, z dovršeno pravno fakulteto (navadno sreski načelnik ali njegov namestnik) zajamčuje pravno brezhibno izvršitev posla, soodločevanje izvoljenega občinskega odbornika, o katerem je pričakovati, da pozna ustroj občine in obseg službenih dolžnosti uslužbenca, ter od obdolženca določena stanovskega tovariša pa še povečuje jamstvo, da se bo disciplinsko kaznivo dejanje pravilno ocenilo ter da se bodo primerno upoštevale vse olajševalne in obtežujoče okolnosti.

Prisednika in njuna namestnika se odreja sproti za vsak posamezni primer in ne na pričetku vsakega leta, da se ne obremenja po nepotrebnem poslovanje občin in disciplinskih sodišč.

K odst. 2. Tudi sestava disciplinskega sodišča druge stopnje daje vsa jamstva za povsem korektno, pravilno in nepristransko postopanje.

K odst. 4. Ne pripada jim torej nobena nagrada ali odškodnina za opravljanje sodniške funkcije.

Člen 109.

Disciplinska sodišča postopajo po predpisih te uredbe. Kolikor ti predpisi ne zadoščajo, se uporabljajo smiselno predpisi zakonika o sodnem kazenskem postopanju.

Disciplinska sodišča odločajo z večino glasov.

K odst. 1. Zakon o sodnem kazenskem postopanju (k. p.) je objavljen v »Uradnem listu ljubljanske in mariborske oblasti« z dne 31. oktobra 1929, št. 432/109 (»Službene novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca« z dne 23. februarja 1929, št. 45/XX/97). Upoštevati je pa tudi zakon o izpremembah in dopolnitvah v kazenskem zakoniku, zakoniku o sodnem kazenskem postopanju, zakonu o tisku in zakonu o izvrševanju kazni na prostosti (»Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 31. oktobra 1931, št. 474/67 — »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 20. oktobra 1931, št. 245/LXXV/512) in uredbo (z zakonsko močjo) o priprostejšem in hitrejšem postopku pri kazenskih sodiščih (»Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 13. aprila 1935, št. 208/30 — »Služ-

bene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 25. marca 1935, št. 71/XVII/183 in z dne 5. aprila 1935, št. 81/XXI/220).

K odst. 2. Če se porazdele glasovi na več kot dvoje različnih mnenj, tako da nima nobeno izmed njih večine, poskusi predsednik disciplinskega sodišča doseči absolutno večino tako, da oddeli vprašanja in ponovi glasovanje. Če ostane ta poskus brezuspešen, se prišteje glas, ki je za obdolženca najneugodnejši, onemu, ki je zanj manj neugoden, s čimer se doseže absolutna večina. Če se pojavi dvom, katero izmed dvoje mnenj je za obdolženca manj neugodno, se glasuje o tem posebej (§ 77., odst. 2. in 3., k. p.).

Če bi bil torej pri posvetovanju o odmeri kazni n. pr. en disciplinski sodnik za zmanjšbo prejemkov, drugi za ustavitev napredovanja, tretji pa za upokožitev, se prišteje najneugodnejši glas, ki je za upokožitev, manj neugodnemu glas, ki je za ustavitev napredovanja, s čimer dobi to mnenje absolutno večino, ker se smatra, da sta oddana za ustavitev napredovanja dva glasa. Obtoženec bi se torej kaznoval z ustavitvijo napredovanja.

Člen 110.

Stvarne potrebe disciplinskega sodišča prve stopnje krije pristojno sresko načelstvo (sreska izpostava), ki opravlja tudi njegove pisarniško-manipulativne posle ter odreja tudi zapisnikarja za posamezne disciplinske razprave iz vrste svojih uslužbencev.

Gornji predpisi veljajo smiselno tudi za bansko upravo, pri kateri je sedež disciplinskega sodišča druge stopnje.

Sreska načelstva (sreska izpostava) in banska uprava morajo priskrbeti razpravno dvorano, potrebni inventar, pisarniške potrebščine ter skrbeti za opravljanje pisarniških manipulativnih poslov, ki so v zvezi z disciplinskim postopanjem.

K stvarnim potrebam spadajo tudi pričnine in izvedenski honorarji, ki jih morajo gori navedena oblastva začasno založiti. Glede njih dokončne poravnave glej čl. 124., odst. 3.

Člen 111.

Krajevno pristojno je ono disciplinsko sodišče, na čigar področju je občina, pri kateri je uslužbenec usluž-

ben v trenutku, ko se uvede proti njemu disciplinsko postopanje.

Če se uslužbenec tekom postopanja upokoji, ostane pristojno ono sodišče, ki je že uvedlo postopanje.

Disciplinsko sodišče mora po uradni dolžnosti ugotoviti svojo pristojnost.

K odst. 2. Glede pristojnosti disciplinskih sodišč za postopanje zoper uslužbenca, ki so izvršili disciplinski kaznivo dejanje v stanju pokoja, glej čl. 145.

Člen 112.

Spore o pristojnosti med disciplinskimi sodišči prve stopnje v Dravski banovini rešuje disciplinsko sodišče pri banski upravi v Ljubljani; spore o pristojnosti med disciplinskimi sodišči na območju Dravske banovine in disciplinskimi sodišči z območja drugih banovin rešuje ministrstvo za notranje posle.

Člen 113.

Pri vsakem disciplinskem sodišču postavi ban disciplinskega tožilca in njegovega namestnika za dobo treh let, in sicer pri prvostopnih disciplinskih sodiščih v prvi vrsti izmed upravnih uradnikov sreskega načelstva (sreske izpostave), pri drugostopnem disciplinskem sodišču pa izmed političnoupornih uradnikov banske uprave.

Disciplinski tožilci zastopajo pred sodiščem koristi službe in ugled občinskih uslužbencev ter se morajo zaslišati pred vsako odločbo disciplinskega sodišča.

K odst. 1. Disciplinski tožilec ni član disciplinskega sodišča, marveč prav tako kakor obdolženi uslužbenec stranka (§ 6. k. p.).

Upravni uradniki so upravno-pisarniški (z nepopolno srednjo šolo), pomožno-konceptni (s popolno srednjo šolo) in političnoupornih uradniki (z dovršeno pravno fakulteto). Pri prvostopnih disciplinskih sodiščih tedaj ni treba, da so disciplinski tožilci pravniki, pač pa morajo to biti pri drugostopnem

disciplinskem sodišču; vendar se smejo le-ti vzeti samo iz vrst državnih, ne pa tudi banovinskih uradnikov pri banski upravi.

K odst. 2. Podrobnejše pravice in dolžnosti disciplinskih tožilcev so navedene pri posameznih členih te uredbe ter v odredbah k. p., kolikor se smiselno uporabljajo v disciplinskem postopanju (čl. 109., 2. stavek).

Člen 114.

Obdolženi občinski uslužbenec ima pravico do branilca v disciplinskem postopanju ter ga sme vzeti ali izmed državnih, banovinskih ali občinskih uslužbencev ali pa izmed javnih pravnih zastopnikov.

Če ga ne odredi sam, ali če od njega določeni branilec ne pride na razpravo, mu postavi disciplinsko sodišče branilca za ustno razpravo iz vrst uslužbencev, omenjenih v prvem odstavku.

Branilec je v obrambi svoboden. Dolžan je čuvati tajnost, ki mu je bila zaupana.

K odst. 1. Uredba ne predpisuje, da morajo biti branilci, če se vzamejo iz vrst državnih, banovinskih ali občinskih uslužbencev, uradniki, marveč so to tudi lahko ostali uslužbenci. Med javne pravne zastopnike je šteti advokate in javne notarje ter osebe, ki so usposobljene za advokate in javne notarje in finančne pravne zastopnike. Primerjaj § 58. k. p.

Več obdolžencev sme imeti skupnega branilca samo tedaj, če ne nasprotuje to koristim obrambe (§ 65. k. p.).

K odst. 2. Obdolženec mora torej imeti branilca. Če ga ne odredi sam, ga postavi disciplinsko sodišče po uradni dolžnosti, vendar samo iz vrst državnih, banovinskih ali občinskih uslužbencev, da ne nastanejo preveliki stroški. Prav tako se postopa, če je obdolženec sicer postavil branilca, a le-ta ne pride na razpravo.

K odst. 3. Da je branilec v obrambi svoboden, pomeni, da sme uporabljati v mejah zakona vsa sredstva, ki utegnejo po njegovem mnenju koristiti obrambi in da mu ne sme — tudi če je javen uslužbenec — glede izvajanja njegove funkcije nikdo dajati obveznih nalogov.

Tajnosti, ki so bile branilcu zaupane, so pod zaščito § 252. k. z., ki določa: »Z zaporem do šestih mesecev ali v

denarju do 5000 dinarjev se kaznujejo: pravni zastopniki, branilci in zastopniki v pravnih poslih, javni notarji (beležniki), kolikor ne poslujejo kot sodni poverjeniki..., če neupravičeno razodenejo drugim zasebne tajnosti, ki jih zvedo v izvrševanju svojega poklica.«

Člen 115.

Postavitev pod disciplinsko postopanje sme odrediti predsednik občine; le-ta pa jo mora odrediti na zahtevo občinske uprave, občinskega odbora ali nadzornega oblastva.

Predsednik občine izvrši potrebne predhodne poizvedbe ter dostavi vse spise z odločbo o postavitvi pod disciplinsko postopanje disciplinskemu sodišču prve stopnje.

Če sodišče ugotovi, da obstoji le nerednost, vrne spise predsedniku občine v pristojno poslovanje.

Odločba o postavitvi pod disciplinsko postopanje se vroči tudi obdolženemu uslužbencu. Zoper to odločbo ni samostojne pritožbe.

K odst. 1. Postavitev pod disciplinsko postopanje je formalna odločba predsednika občine, s katero uvede zoper osumljenega uslužbenca zaradi določenega dejanja ali opustitve, ki jo smatra predsednik občine za disciplinski prestopok, disciplinsko preiskavo.

To odločbo izda predsednik občine po prostem preudarku. Od njegove presoje zavisi, ali uvede z odločbo o postavitvi pod disciplinsko postopanje formalno disciplinsko preiskavo, ali pa smatra celo stvar za navadno nerednost, ki se kaznuje po čl. 97. Že v pojasnilih k čl. 96. smo omenili, da disciplinskega prestopka ni vedno lahko ločiti od navadne nerednosti. Postavitev pod disciplinsko postopanje tedaj še ne pomeni, da je inkriminirano dejanje ali opustitev tudi res disciplinski prestopok, ker je možno, da smatra sodišče dejanje od vsega pričetka le kot nerednost (odst. 3.), ali da disciplinski tožilec iz istega razloga ne vložijo obtožnice (čl. 116.) ali da izreče disciplinsko sodišče po izvršeni razpravi oprostilno razsodbo, ker smatra, da ni podan disciplinski prestopok, marveč le nerednost (čl. 124., odst. 2.).

Nasprotno je pa tudi mogoče, da hoče predsednik občine uslužbenca ščititi ter disciplinski prestopok prikriti. Za ta primer predpisuje uredba, da mora predsednik občine odrediti postavitev pod disciplinsko postopanje, če zahtevajo to občinska uprava, občinski odbor ali sreski načelnik (starešina sreske izpostave).

K odst. 2. Odločbo o postavitvi pod disciplinsko postopanje izda predsednik občine (kolikor je ne izda na zahtevo višjih oblastev) ali po lastni iniciativi, n. pr. če je ugotovil pri skontraciji občinske blagajne primanjkljaj, ki ga je zakrivil uslužbenec, ali pa na tujo pobudo, n. pr. če pride ovadba, da uslužbenec v svojem prostem času pijačuje, da izdaja uradne tajnosti, da se lahkomišelnost zadolžuje itd. V teh poslednjih primerih mora predsednik občine izvršiti kratke predhodne poizvedbe, ki naj ugotovijo, ali ustreza došla ovadba istini. V pritrdilnem primeru izda odločbo o postavitvi uslužbenca pod disciplinsko postopanje. Odločbo pošlje z vsemi spisi disciplinskemu sodišču prve stopnje, ki zaseda pri pristojnem sreskem načelstvu (sreski izpostavi).

K odst. 3. Disciplinsko sodišče pregleda došle spise z odločbo o postavitvi pod disciplinsko postopanje, pošlje vse gradivo disciplinskemu tožilecu v izjavo (čl. 113., odst. 2.) ter vrne vse spise predsedniku občine, če ugotovi v interni seji, da je podana le navadna nerednost, in to tudi tedaj, če je disciplinski tožilec nasprotnega mnenja. V teh primerih torej vobče ne pride do nadaljnega disciplinskega postopanja v ožjem smislu besede. Predsednik občine pa ima možnost, da kaznuje uslužbenca zaradi nerednosti (čl. 98.).

K odst. 4. Odločba o postavitvi pod disciplinsko postopanje se mora vročiti tudi obdolženemu uslužbencu. Odločba mora kratko navesti dejanja oziroma opustitve, ki se očitajo uslužbencu ter vsebovati pravni pouk, da proti tej odločbi ni samostojne pritožbe (glej tudi čl. 142., odst. 1.). Uslužbenec ne more za enkrat drugega storiti, kot zbirati gradivo za svojo obrambo in čakati, kaj bo ukrenilo disciplinsko sodišče.

Uslužbenec, ki se je hudo pregrešil, se lahko začasno odstrani (suspendira) od službe (čl. 136. in nasl.). Če se ni odredila odstranitev, vrši uslužbenec svoje posle dalje kljub postavitvi pod disciplinsko postopanje.

Člen 116.

Če je predmet dovolj razjasnjen in ko je disciplinski tožilec vložil obtožnico, odredi disciplinsko sodišče ustno razpravo, sicer pa uvede nadaljnje poizvedovanje.

Ko prejme disciplinski tožilec od disciplinskega sodišča spise (glej pojasnila k čl. 115., odst. 3.), ima pravico predlagati nadaljnje poizvedbe. Disciplinsko sodišče izvrši predlagane nadaljnje poizvedbe, če smatra, da so za razjasnitev stvari potrebne; v nasprotnem primeru jih pa odkloni. Sodišče pa more izvršiti poizvedbe tudi brez predloga tožilca, ker je dolžno, ugotoviti dejanski stan.

Če oziroma ko smatra disciplinski tožilec, da je stvar dovolj razjasnjena, vložil obtožnico, v kateri navede ob smiselni uporabi § 202. k. p. uslužbenca, ki ga obtožuje, disciplinski kaznivo dejanje z navedbo časa in kraja izvršitve oziroma opustitve, posledice in druge okolnosti, da se dejanje čim jasneje označi, določbe uredbe, ki so prekršene, ime disciplinskega sodišča, pred katerim naj se izvrši ustna razprava, imena morebitnih izvedencev in prič, ki naj se pozovejo na ustno razpravo, spise, ki naj se na tej razpravi prečitajo, in dokaze, ki jih misli uporabiti, ter predlog kazni.

Obtožnico, ki jo vložil tožilec, mora sodišče dostaviti obtoženemu uslužbencu s pozivom, da si postavi branilca ter da poda svoje morebitne predloge. Nato odredi sodišče ustno razpravo.

Če pa tožilec izjavi, da nima povoda za pregon, ker smatra dejanje za navadno nerednost, se ustavi postopanje ob smiselni uporabi § 96. k. p. V tem primeru vrne sodišče spise predsedniku občine v pristojno poslovanje po čl. 98. uredbe.

Člen 117.

Če ugotovi disciplinsko sodišče, da je storil obtoženi uslužbenec dejanje, kaznivo po kazenskem zakonu, dostavi vse spise rednemu sodišču, disciplinsko postopanje pa odloži do konca sodnega kazenskega postopanja.

Namen te določbe je preprečiti, da bi se ugotavljala ista stvar dvakrat (pred rednim in disciplinskim sodiščem), in disciplinskemu sodišču omogočiti, da se koristi z izsledki sodnega

kazenskega postopanja. Poleg tega ima sodno kazensko postopanje lahko za posledico tudi izgubo službe, s čimer postane posebno disciplinsko postopanje nepotrebno. Ni pa nujno, da involvira oprostitev pred kazenskim sodiščem tudi oprostitev v disciplinskem postopanju, ker more dejanje, ki ga kazensko sodišče ni kvalificiralo kot kaznivo, biti disciplinsko kaznivo zaradi težje prekršitve predpisanih službenih dolžnosti ali ugleda poklica (čl. 101., odst. 1.). Nasprotno pa obsodba po kazenskem sodišču nima nujno za posledico tudi obsodbo pred disciplinskim sodiščem, n. pr. če je uslužbenec izven svojega uradnega poslovanja razžalil kakega zasebnika. To je stvar zgolj zasebnega značaja, ki se, če se ni zgodila v javnosti, navadno ne bo mogla smatrati kot prekršitev predpisanih službenih dolžnosti ali ugleda poklica.

Člen 118.

Predsednik disciplinskega sodišča odredi dan ustne razprave, pozove disciplinskega tožilca, obtoženca in njegovega branilca, kakor tudi priče in izvedence ter izda vse druge naredbe, ki so potrebne, da se razprava neovirano izvrši.

O dnevu in kraju ustne razprave je stranke posebej obvestiti. Proti tej odredbi predsednika disciplinskega sodišča ni pritožbe.

Člen 119.

Od dneva vročitve poziva na ustno razpravo pa do ustne razprave mora poteči najmanj osem dni. V tem razdobju imata obtoženec in njegov branilec pravico, pregledati vse spise, razen zaupnih spisov in zapisnikov internih sej disciplinskega sodišča.

Predsednik disciplinskega sodišča odloči, kateri spisi so zaupnega značaja ter jih izloči od vpogleda.

Člen 120.

Razprava je ustna in tajna. Obtoženi uslužbenec sme zahtevati, da prisostvujejo razpravi trije javni uslužbenci, ki jih določi sam.

Radi tajnosti razprave ji smejo prisostvovati poleg članov disciplinskega sodišča in zapisnikarja samo še disciplinski tožilec, obtoženi uslužbenec z branilcem, največ trije javni uslužbenci, ki jih določi obtoženec ter morebitne priče in izvedenci. Glej tudi čl. 123., odst. 2.

Člen 121.

Razprava se začne s čitanjem odločbe o postavitvi pod disciplinsko postopanje in obtožnice. Potem se zaslisi obtoženec, pozvane priče in izvedenci ter se prečitajo zapisniki o preiskavi in drugi važni spisi.

Obtoženec in njegov branilec kakor tudi disciplinski tožilec imajo pravico dajati izjave o vsakem dokazu, podajati predloge in zastavljati po predsedniku disciplinskega sodišča vprašanja pričam in izvedencem.

Po izvršenem dokazovanju dobi besedo disciplinski tožilec, za njim branilec, poslednjo besedo pa ima v vsakem primeru obtoženec.

Če obtoženi uslužbenec, dasi je prejel poziv pravočasno, ne pride na razpravo in ne opraviči pravočasno svoje odsotnosti, se izvrši razprava in izreče razsodba tudi v njegovi odsotnosti, ko se je prečitala njegova obramba, če je bila izročena ali če je v spisih, in ko se je zasllišal njegov branilec.

V primeru opravičene odsotnosti se razprava preloži.

Za ustno disciplinsko razpravo veljajo zbog določbe drugega stavka čl. 109. smiselno naslednje odredbe k. p.:

§ 227. »Predsednik sodišča in sodniki, ki sodelujejo pri sojenju, kakor tudi zapisnikar morajo biti zdržema na razpravi. Predsednikova skrb je, da se sestavi sodišče, kakor je treba, zlasti pa, da ne sodeluje sodnik ali zapisnikar, ki je po zakonu izključen. Če zve šele med razpravo, da sodišče ni pravilno sestavljeno, odredi, da se razprava prekini, sodišče sestavi, kakor je treba, in razprava začni znova.

Predsednik mora poskrbeti, da se prinesejo na zasedanje pred začetkom razprave predmeti, ki so potrebni za dokazovanje ali ki jih je pokazati obtožencu ali pričam ali izvedencem, da se ugotovi istovetnost.

Predsednikova dolžnost je skrbeti za to, da se vsestransko preišče stvar in dožene resnica, kakor tudi, da se odvrne vse, kar bi zavlačevalo glavno razpravo in ne bi služilo razjasnitvi stvari.

Predsednik vodi razpravo in odloča o predlogih strank, kolikor ne odloča o njih sodišče. Zaslišuje obtoženca, priče in izvedence, daje besedo sodnikom, strankam in izvedencem, ki žele kaj vprašati osebe, katere je on zaslišal. Če opazi pri tej priliki, da obtoženec ali kakšna priča ne umeje službenega jezika, odredi takoj, česar je treba, da se pozove tolmač.

Če obseza obtožba več točk, sme odrediti predsednik, da se razpravljaj ločeno o vsaki ali poedini izmed njih.«

§ 228. »Če bi kakšna izmed prizadetih oseb, ki sodelujejo na razpravi, ugovarjala, da izvestna predsednikova odredba, ki se tiče voditve razprave, ni dopustna, odloči takoj o tem sodišče.

Sodišče odloči tudi, če poda stranka med glavno razpravo o poedinih točkah postopanja predlog, ki se mu protivi druga stranka, ali če predsednik ne pristane na predlog ene stranke, ki mu druga stranka ne ugovarja.

Sodišče mora vselej razglasiti svoje rešitve o takih predlogih in odrediti, da se vpišejo v zapisnik o glavni razpravi.

Zoper take rešitve sodišča ni posebnega pravnega sredstva, s katerim bi se zadrževalo nadaljevanje razprave.«

§ 229. »Predsednikova dolžnost je, skrbeti za to, da se vzdrži na zasedanju red in mir in dostojanstvo sodišča.

Kdor se zaslišuje pred sodiščem ali kdor hoče govoriti sodišču, govori stoje, če mu predsednik ne dovoli sesti radi njegove telesne kakovosti, njegovih let ali zbog tega, ker bo trajalo zasliševanje dlje časa, ali iz drugih tehtnih razlogov.«

Člen 122.

Če smatra disciplinsko sodišče bodisi na zahtevo bodisi po službeni dolžnosti, da je treba zaslišati kakšno pričo ali priskrbeti drug dokaz radi razjasnitve stvari, a tega ni mogoče izvršiti pred razpravo ali med njo, se razprava preloži.

Dan za novo razpravo odredi predsednik sodišča (čl. 118.).

Člen 123.

O razpravi se vodi zapisnik, v katerega se zapišejo dan razprave, imena predsednika, prisodnikov in zapisnikarja kakor tudi predmet in potek razprave v glavnih točkah. Zapisnik podpišeta predsednik in zapisnikar.

O posvetovanju in glasovanju, ki sta tajni, se vodi poseben zapisnik, ki ga podpišejo predsednik, prisodnika in zapisnikar.

K odst. 2. Pri posvetovanju in glasovanju o krivdi in kazni smejo biti prisotni samo člani disciplinskega sodišča in zapisnikar. Glede glasovanja glej pojasnila k 2. odst. čl. 109.

Člen 124.

Disciplinsko sodišče sodi po svobodnem prepričanju, dobljenem na ustni razpravi.

Z rzsodbo se obtoženi uslužbenec ali oprosti, ali pa se obsodi na disciplinsko kazen.

V rzsodbi je treba odločiti tudi o povračilu stroškov disciplinskega postopanja. Če se obtoženec oprosti, plača stroške postopanja občina, drugače pa obtoženec.

Branilčeve stroške plača vedno obtoženec.

Rzsodba se razglasi ustno z razlogi vred na koncu razprave in posvetovanja, pismeno pa se priobči najkasneje v osmih dneh od dne razglasitve z obrazložitvijo obtoženemu uslužbencu, disciplinskemu tožilcu in predsedniku občine.

Zbog določbe drugega stavka čl. 109. je smiselno uporabiti naslednje odredbe k. p.:

§ 273. »Če po mnenju sodišča ni treba odrediti preložitve razprave zato, da bi se postopanje dopolnilo in stvar razjasnila, izreče sodbo.

Predmet sodbe je obtoženec in njegovo dejanje, ki je predmet obtožbe. Sodišče je vezano v tem oziru toliko, da ne sme proglasiti obtoženca za krivega dejanja, ki ni bilo predmet ne prejšnje obtožbe ne obtožbe, izpremenjene ali razširjene na glavni razpravi. Kolikor gre za pravno oceno dejanja in za odmero kazni, ni sodišče vezano na tožilčev predlog.

Sodbo mora opreti sodišče samo na one dokaze, ki so bili podani na glavni razpravi, in na vsebino onih spisov, ki so se in kolikor so se prečitali na glavni razpravi . . . Držeč se tega, mora sodišče skrbno in vestno preskusiti dokaze, kolikor gre za njih verodostojnost in dokazno moč, tako posamič kakor tudi po njih notranji zvezi.«

§ 274. »O vprašanju, ali naj se smatra ali ne smatra kakšna činjenica za dokazano, odločijo sodniki po svobodnem prepričanju, ki so ga dobili na podstavi vestnega pretresa in ocene vseh dokazov, podanih na glavni razpravi, in niso vezani na nikakršna dokazna pravila.«

§ 275. »V sodbi sme izreči sodišče samo: ali da je obtoženec kriv dejanja, ki ga je obtožen, ali da se oprasča obtožbe zaradi tega dejanja ali da se obtožba, vložena zoper njega, zavrača.

Če se preganja obtoženec zaradi več kaznivih dejanj, izreče sodišče v sodbi točno, katerega dejanja se proglašajo za krivega, zaradi katerega se oprasča obtožbe in zaradi katerega se obtožba zavrača.

V sodbi, s katero se obtožba zavrača, se sodišče ne spušča v pretres same stvari.«

§ 276. »S sodbo se obtožba zavrne, če se pokaže, da pregon ni umesten, ali zato, ker se je pokrenilo kazensko postopanje brez zahteve tožilca, upravičenega po zakonu, ali ker se je nadaljevalo zoper njegovo voljo ali ker ni za zakonito pokrenitev postopanja ali za vložitev obtožbe potrebnega predloga ali odobritve upravičene osebe ali oblasti ali ker je tožilec odstopil od obtožbe, ko se je razprava začela, toda preden je predsednik izjavil, da je razprava končana (§ 272., drugi odstavek), ali ker je bil obtoženec zaradi istega dejanja že pravnomočno obsojen, ali je bil pregon z aktom kraljeve milosti razveljavljen, ali ker ovirajo postopanje druge zapreke, zlasti pa, da sodišče za sodbo ni pristojno.«

K odst. 2. Sodišče mora v razsodbi odločiti: 1. o krivdi; 2. o kazni; 3. o povračilu stroškov disciplinskega postopanja; 4. o morebitni povrnitvi dela ustavljenih prejemkov (čl. 138., odst. 3.) in 5., če je uslužbenec sodno kaznovan z zaporom do enega leta, o izplačevanju službenih prejemkov ter o štetju časa zavora za napredovanje in pokojnino (čl. 138., odst. 4.).

K odst. 5. Petnajstdnevni rok za pritožbo (čl. 126.) teče od dneva vročitve pismenega odpravka razsodbe, a ne od dneva ustne razglasitve.

Člen 125.

Če uslužbenec pred pravnomočnostjo rzsodbe umre, se disciplinsko postopanje ustavi. Stroške postopanja razen branilčevih stroškov plača v tem primeru občina.

Če se sprejme pred pravnomočnostjo rzsodbe uslužbenčeva ostavka na občinsko službo, se disciplinsko postopanje prekine, razen če je verjetno, da je uslužbenec storil dejanje, ki bi utegnilo imeti za posledico disciplinsko kazen odpusta iz službe. Če se uslužbenec vrne v službo, se disciplinsko postopanje nadaljuje.

Če se uslužbenec pred pravnomočnostjo rzsodbe upokoji, se nadaljuje disciplinsko postopanje po predpisih, ki veljajo glede disciplinskega postopanja za aktivne uslužbence, razen odredb o disciplinskih kaznih.

K odst. 1. Branilčeve stroške plačajo pravni nasledniki umrlega uslužbenca.

K odst. 2. Če je storil uslužbenec tako hudo dejanje, da je pričakovati, da bo disciplinsko sodišče izreklo kazen odpusta iz službe, se disciplinsko postopanje tudi s sprejetjem ostavke s strani občinskega odbora (čl. 40.) ne prekine, marveč se nadaljuje do konca. Če se dejanski izreče kazen odpusta iz občinske službe, in postane rzsodba pravnomočna, izgubi uslužbenec za vselej sposobnost za ponovni sprejem v občinsko službo (glej čl. 8., odst. 1., t. 10. v zvezi s čl. 37., t. 2.).

Glede zastaranja glej čl. 129., odst. 3.

K odst. 3. Glede disciplinskih kazni za upokojene uslužbence glej čl. 144.

Člen 126.

Zoper rzsodbo disciplinskega sodišča prve stopnje glede krivde, kazni in povračila stroškov se smejo pritožiti obsojeni uslužbenec, disciplinski tožilec in predsednik občine na disciplinsko sodišče druge stopnje v 15 dneh od dneva vročitve. Pritožba ustavi izvršitev kazni.

Glej pojasnilo k čl. 124., odst. 5. Pritožbo je poslati predsedniku disciplinskega sodišča prve stopnje, ki postopa po čl. 142., odst. 2., oziroma jo, če ni navedenih nedostatkov, nemudoma z vsemi spisi predloži drugostopnemu disciplinskemu sodišču pri banski upravi.

Člen 127.

Disciplinsko sodišče druge stopnje odloča brez ustne razprave:

1. če ugotovi, da je treba izvršiti nadaljnje poizvedbe; v tem primeru odredi disciplinskemu sodišču prve stopnje, naj to stori;

2. če ugotovi bistvene nedostatke postopanja, zbog katerih bi bilo treba obnoviti ustno razpravo pred disciplinskim sodiščem prve stopnje; v tem primeru razveljavi rabsodbo in vrne predmet sodišču prve stopnje;

3. če gre pritožba samo zoper oni del rabsodbe, s katerim se odloča o povračilu stroškov.

Če ni primera, navedenega v prednjem odstavku, odredi predsednik disciplinskega sodišča dan za ustno razpravo. Za nadaljnje postopanje veljajo smiselno predpisi o ustni razpravi in rabsodbi na prvi stopnji.

Člen 128.

Ko postane rabsodba pravnomočna, jo pošlje predsednik disciplinskega sodišča predsedniku občine, oziroma če se je izrekla kazen upokojitve, tudi banu v izvršitev.

Rabsodba disciplinskega sodišča prve stopnje postane pravnomočna s potekom petnajstih dni od dneva vročitve pismenega odpravka, če se ne vloži v tej dobi pritožba na disciplinsko sodišče druge stopnje. Rabsodba disciplinskega sodišča druge stopnje postane takoj pravnomočna, ker ni proti njej več pravnega sredstva. Kazni po čl. 102., t. 1., 2., 4. in 5., izvrši predsednik občine oziroma občinski odbor, kazen po t. 3. pa ban.

Clen 129.

Disciplinski prestopki zastarajo čez pet let.

Vsak čin disciplinskega sodišča ali njegovih organov pri preiskavi disciplinsko kaznivega dejanja prekine tek zastaranja in to začne teči šele od poslednjega čina.

Zastaranje ne teče glede uslužbenca, zoper katerega se prekine disciplinsko postopanje zbog ostavke na občinsko službo, dokler se ne vrne v občinsko službo.

K odst. 1. in 2. Pojasnila k čl. 100. o objektivnem in absolutnem zastaranju nerednosti veljajo smiselno tudi za zastaranje disciplinskih prestopkov, z razliko, da znaša pri le-teh zastaralna doba pet oziroma deset let.

K odst. 3. Glej tudi čl. 125., odst. 2.

Clen 130.

Če se obtoženec z razsodbo, ki je postala pravnomočna, oprusti, sme zahtevati disciplinski tožilec ali predsednik občine obnovo disciplinskega postopanja, če zve pozneje za nove činjenice ali priskrbi dokaze, ki jih prej ni mogel uporabiti, ki pa morejo po sebi ali v zvezi s prejšnjimi dokazi ugotoviti obdolženčevo disciplinsko kaznivo dejanje, ki še ni zastarano.

Disciplinski tožilec oziroma predsednik občine more zahtevati obnovo disciplinskega postopanja samo, če je postala razsodba disciplinskega sodišča, s katero je bil uslužbenec oproščen, pravnomočna (glej pojasnila k čl. 128.) in če disciplinsko kaznivo dejanje še ni zastarano (glej čl. 129.).

V smislu določbe drugega stavka čl. 109. je smiselno uporabljati odredbo § 364. k. p., ki določa, da je obnovo dopustiti, če je

»1. bila povzročena sodba z lažno ali z lažno prenarajeno listino ali z lažno izpovedbo prič ali z lažnim strokovnim mnenjem izvedencev ali s podkupitvijo sodnikov ali z drugim kaznivim dejanjem sodnikov (§ 362., št. 1.) ali z drugim kaznivim dejanjem obtoženčevim ali kakšne druge osebe; ali

2. če obtoženec pozneje pred sodiščem ali izven sodišča verodostojno prizna dejanje, ki ga je obdolžen, ali če se po-

javijo nove činjenice ali novi dokazi, ki so sposobni sami po sebi ali v zvezi s prejšnjimi preiskanimi dokazi, ugotoviti obdolženčevo krivdo.«

Glede obnove postopanja, ki jo sme zahtevati obsojeni uslužbenec, glej čl. 131.

Člen 131.

Uslužbenec, obsojen na disciplinsko kazen, ki je postala pravnomočna, sme zahtevati tudi po prestani kazni obnovo disciplinskega postopanja, če navede nove činjenice in dokaze, ki morejo po sebi ali v zvezi s prejšnjimi dokazi potrditi njegovo nedolžnost ali vplivati na milejšo odmero kazni.

Obnovo disciplinskega postopanja smejo zahtevati tudi njegov zakonski drug ter njegovi predniki in potomci.

Obnova se sme zahtevati samo v roku, določenem v čl. 129. za zastaranje disciplinsko kaznivih dejanj.

Tudi obsojeni uslužbenec, oziroma v primeru njegove smrti v odstavku 2. navedene osebe (prim. čl. 135., odst. 3.), morejo zahtevati obnovo disciplinskega postopanja, vendar samo, če je postala rzsodba, s katero je bil uslužbenec kaznovan, pravnomočna in če še ni potekel v čl. 129. navedeni rok za zastaranje disciplinsko kaznivih dejanj.

V smislu drugega stavka čl. 109. je smiselno uporabljati odredbo § 362. k. p., ki določa, da je obnovo dopustiti,

»1. če (obsojena oseba) dokaže, da je bila povzročena njena obsodba z lažno ali z lažno prenařeno listino, ki se je uporabila za dokaz, ali z lažno izpovedbo prič ali soudeležencev ali z lažnim strokovnim mnenjem izvedencev, ki se je podalo ali prečitalo na glavni razpravi, ali s podkupitvijo . . . kakšnega izmed sodnikov, ki so sodelovali pri izrekanju sodbe, ali z drugim kaznivim dejanjem kakšnega teh sodnikov, kolikor se tiče to dejanje postopanja;

2. če predloži nove činjenice ali nove dokaze, ki so sposobni sami po sebi ali v zvezi s prej preiskanimi dokazi, povzročiti njeno oprostitev ali obsodbo zbog takega dejanja, na katero se mora uporabiti milejši kazenski zakon; . . .«

Člen 132.

O obnovi disciplinskega postopanja odloči disciplinsko sodišče prve stopnje, in sicer brez ustne razprave.

Zoper to odločbo ima prizadeta stranka pravico pritožbe na disciplinsko sodišče druge stopnje v 15 dneh od dneva vročitve.

Člen 133.

Z dovolitvijo obnove disciplinskega postopanja se razveljavi razsodba, kolikor se nanaša na dejanje, zaradi katerega je bila obnova dovoljena.

Izvršitev disciplinske kazni se ustavi.

Člen 134.

Če se dopusti obnova v uslužbenčevo korist, pa se uslužbenec zopet obsodi, se ne sme kaznovati z ostrejšo kaznijo od prejšnje. Ob odmeri kazni se vzame v poštev kazen iz prejšnje razsodbe, kolikor se je že izvršila.

Če disciplinsko sodišče dopusti obnovo v korist uslužbenca, ga sme s pristankom disciplinskega tožilca takoj brez ustne razprave oprostiti ali obsoditi na milejšo kazen.

Člen 135.

Če se obsojeni uslužbenec na podstavi obnovljenega disciplinskega postopanja oprosti, se mu povrne vse, kar in kolikor je izgubil zbog neupravičene razsodbe na službenih prejemkih ali na pokojnini.

Če se obsodi obsojeni uslužbenec na podstavi obnove na milejšo kazen, sme izreči disciplinsko sodišče, da se mu mora povrni vse, kar in kolikor je izgubil zbog preveč prestane kazni na službenih prejemkih ali na pokojnini.

Če imajo zakoniti nasledniki obsojenega, toda med tem umrlega uslužbenca pravico do vzdrževalnine, so

upravičeni zahtevati povračilo samo v toliko, kolikor so oškodovani na vzdrževalnini, ki jim jo je obsojenec dolgoval.

Dasi ni izrečne določbe, kdo mora uslužbencu oziroma njegovim zakonitim naslednikom povrniti izgubo na službenih prejemkih oziroma na pokojnini in vzdrževalnini, ni dvoma, da zadene ta dolžnost tistega, ki bi bil sicer zavezan, izplačevati pripadajoče službene prejemke oziroma pokojnino in vzdrževalnino, če bi ne bilo neupravičene ali prestroge obsodbe uslužbenca, t. j. občina oziroma banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbenca.

K odst. 1. Določbo tega člena, da je povrniti obsojenemu uslužbencu v primeru oprostitve »vse, kar in kolikor je izgubil zbog neupravičene razzodbe na službenih prejemkih oziroma na pokojnini«, je široko razlagati, ker gre za popravo storjene krivice. Povrnitev je v primeru oprostitve obvezna.

K odst. 2. Pri obsodbi na milejšo od prejšnje kazni povrnitev izgube na službenih prejemkih oziroma na pokojnini ni obvezna, marveč fakultativna.

K odst. 3. Zakoniti nasledniki (čl. 131., odst. 2.) nimajo pravice do cele razlike, marveč samo do tistega dela vzdrževalnine (pokojnine), ki so ga izgubili zbog neupravičene ali prestroge obsodbe umrlega uslužbenca.

Člen 136.

Uslužbenca, zoper katerega se je uvedlo sodno kazensko ali disciplinsko postopanje, sme disciplinsko sodišče odstraniti od službe, če to zahteva vrsta ali teža disciplinskega prestopka.

Pravico odstranitve od službe ima disciplinsko sodišče tudi tedaj, če se uvede zoper uslužbenca pred sodiščem postopanje, da se postavi pod skrbstvo ali če je prišel v konkurz.

Uredba pozna dve vrsti odstranitve od službe (suspenzije): odstranitev (čl. 136.) in predhodno odstranitev (čl. 137.). Odstranitev od službe odredi disciplinsko sodišče, predhodno odstranitev pa v primeru 1. odstavka čl. 137. predsednik občine ali nadzorno oblastvo, v primeru 2. odstavka čl. 137. pa pred-

sednik občine, občinska uprava ali občinski odbor. Vsako predhodno odstranitev od službe mora disciplinsko sodišče ali potrditi ali pa razveljaviti (čl. 137., odst. 3.).

Namen (predhodne) odstranitve je, da se varujejo z oddaljitvijo uslužbenca službeni interesi oziroma ugled poklica. Glede postopka glej čl. 137., odst. 3., 139. in 140., glede pravnih posledic pa čl. 138.

K odst. 1. in 2. Odstranitev po disciplinskem sodišču ni obvezna, marveč fakultativna. Zoper odločbo o odstranitvi je dopustna pritožba na disciplinsko sodišče druge stopnje pri banski upravi (čl. 139., odst. 2.).

Clen 137.

Če dene redno sodišče uslužbenca v preiskovalni zapor ali ga postavi zbog zločinstva ali prestopka, poteklega iz nečastnih nagibov, pod kazensko postopanje, mora predsednik občine ali nadzorno oblastvo takoj odrediti njegovo predhodno odstranitev od službe.

Razen v primeru, navedenem v prednjem odstavku, smejo odrediti predsednik občine, občinska uprava ali občinski odbor predhodno odstranitev od službe, kadar koli uslužbenec odkrito odreče poslušnost ali kadar je njegovo kaznivo dejanje tako, da bi bilo škodljivo koristim in ugledu službe, če bi ostal nadalje v službi.

Vsaka odločba o predhodni odstranitvi se priobči v treh dneh tudi disciplinskemu sodišču prve stopnje, ki odločbo o predhodni odstranitvi nemudoma potrdi ali razveljavi.

V primerih, navedenih v odst. 1., je predhodna odstranitev od službe obvezna, v primerih, navedenih v odst. 2., pa fakultativna. O predhodni odstranitvi je izdati uslužbencu formalno odločbo s poukom, da proti odločbi ni pritožbe (čl. 139., odst. 3.). Ne glede na to pa mora organ, ki je izdal odločbo, po službeni dolžnosti predložiti odločbo v treh dneh z vsemi spisi disciplinskemu sodišču pri sreskem načelstvu (sreski izpostavi), da jo le-ta ali potrdi ali pa razveljavi (člen 137., odst. 3.). Disciplinsko sodišče mora predhodno odstranitev potrditi, če gre za kak primer iz 1. odstavka tega člena. Če pa

gre za predhodno odstranitev po 2. odstavku tega člena, jo sme disciplinsko sodišče potrditi, če smatra, da je upornost ali drugo disciplinsko kaznivo dejanje uslužbenca take narave, da bi trpeli interesi in ugled službe, če bi ostal še dalje v službi; v nasprotnem primeru pa jo sme razveljaviti.

Člen 138.

Uslužbencu, ki je z odločbo disciplinskega sodišča odstranjen od službe, bodisi da je s to odločbo potrjena odločba predsednika občine o predhodni odstranitvi, bodisi da je sodišče samo odredilo odstranitev, se sme z odločbo istega sodišča počenši s prvim prihodnjim mesecem od dne odločbe disciplinskega sodišča ustaviti izplačevanje plače oziroma osnovne plače do največ polovice.

Če ima kazenska obsodba za posledico izgubo službe ali če se uslužbenec disciplinsko kaznuje po točkah 3., 4. ali 5. čl. 102., izgubi pravico do ustavljenih prejemkov v korist občinske blagajne.

Če nima kazenska obsodba za posledico izgube službe, ali če se uslužbenec disciplinsko kaznuje po točki 1. ali 2. čl. 102., odloči disciplinsko sodišče ali in koliko se mu povrnejo ustavljeni prejemki; toda vrniti se mu ne sme več nego polovica teh ustavljenih prejemkov.

Če je uslužbenec z odločbo pristojnega državnega oblastva obsojen na kazen zavora, manjšo od enega leta, odloči disciplinsko sodišče s svojo razsodbo, kolikor ne izreče, da mu prestane služba, ali mu za ta čas pripadajo njegovi prejemki ali kateri del mu pripada in ali se mu ta čas šteje za napredovanje in za pokojnino.

Če se je končalo disciplinsko postopanje z oprostivijo ali če se je postavitev pod skrbstvo odklonila, se uslužbencu vrnejo ustavljeni prejemki.

K odst. 1. Če je uslužbenec uradniški pripravnik, se mu sme ustaviti največ polovica plače, če je uradnik, pa največ polovica osnovne plače. Ustavitev izplačevanja dela plače oziro-

ma osnovne plače odredi disciplinsko sodišče z isto odločbo, s katero odredi oziroma potrdi (predhodno) odstranitev od službe, ustavitve pa izvrši predsednik občine.

K odst. 2. Izguba pravice do ustavljenih prejemkov nastopi po sili uredbe ter ni treba za to posebne odločbe disciplinskega sodišča ali občinskega odbora.

K odst. 3. O povrnitvi ustavljenih prejemkov odloči disciplinsko sodišče v razsodbi o krivdi in kazni (glej tudi pojasnilo k čl. 124., odst. 2.). Prisojeni del ustavljenih prejemkov mora vrniti občina, ostali del pa zapade v korist občinske blagajne.

K odst. 4. O priznanju oziroma nepriznanju prejemkov, o štetju časa zopora za napredovanje in za pokojnino odloči disciplinsko sodišče v razsodbi o krivdi in kazni (glej tudi pojasnilo k čl. 124., odst. 2.). Ustavljeni prejemki zapadejo v korist občinske blagajne. Glede štetja dobe za pokojnino glej tudi čl. 59., t. 5.

K odst. 5. Pravica do vrnitve ustavljenih prejemkov nastopi po sili uredbe ter ni za to treba posebne odločbe disciplinskega sodišča ali občinskega odbora. Ustavljene prejemke mora vrniti občina.

Člen 139.

Če odloča disciplinsko sodišče o odstranitvi od službe, odloča brez ustne razprave, ko je predhodno zaslišalo disciplinskega tožilca.

V tem primeru se smeta zoper odločbo o odstranitvi pritožiti uslužbenec in disciplinski tožilec v petnajstih dneh od dneva priobčitve na disciplinsko sodišče druge stopnje, ki odloča dokončno.

Zoper odločbo o predhodni odstranitvi od službe (čl. 137.) ni pritožbe.

K odst. 1. Disciplinsko sodišče odloči o odstranitvi v interni seji, pri kateri ne smeta biti prisotni stranki. Predhodno zaslišanje disciplinskega tožilca ustreza načelu iz člena 113., odstavka 2.

K odst. 3. Dasi ni formalne pritožbe, je odločba o predhodni odstranitvi od službe vendarle podvržena pretresu disciplinskega sodišča (glej čl. 137., odst. 3., in ustrezno pojasnilo).

Člen 140.

Odstranitev od službe prestane, ko postane razsodba disciplinskega sodišča pravnomočna.

Če prestanejo pred tem okoliščini, zbog katerih je bila odrejena odstranitev od službe, ukine disciplinsko sodišče odstranitev.

K odst. 1. Glede pravnomočnosti razsodb glej pojasnila k členu 128.

K odst. 2. Okoliščini, zbog katerih se odreja odstranitev od službe, so navedene v čl. 136. in 137. Disciplinsko sodišče ukine odstranitev v interni seji, vendar mora predhodno zaslišati disciplinskega tožilca (glej pojasnilo k čl. 139., odst. 1.).

Člen 141.

Uslužbenec, za katerega se odredi odstranitev od službe, ne sme oditi iz službenega kraja brez odobritve predsednika občine.

Člen 142.

Kolikor ni določeno kaj drugega, se ne morejo izpodbijati med postopanjem samim posamezne odločbe disciplinskega sodišča ali njegovega predsednika s posebnimi pritožbami, temveč samo s pritožbo zoper glavno odločbo ali razsodbo.

Pritožbe se pošiljajo predsedniku disciplinskega sodišča prve stopnje, ki jih zavrne: če se ne izvrše pravočasno, če jih je vložila nepristojna oseba ali če po teh predpisih ni pritožbe.

K odst. 2. Če ni v tem odstavku navedenih nedostatkov, mora predsednik predložiti pritožbo nemudoma disciplinskemu sodišču druge stopnje pri banski upravi (glej čl. 126. in 139., odst. 2.).

Člen 143.

Upokojeni občinski uslužbenci odgovarjajo disciplinsko:

1. za disciplinsko kazniva dejanja, storjena v času, ko so bili aktivni uslužbenci;
2. za hude oškodbe ugleda občinskih uslužbencev, storjene v pokoju, in
3. za zločinstva in onečaščujoče prestopke, ki jih store, ko so v pokoju, in katere zasledujejo tudi redna sodišča.

Določbe členov 143. do 146. se nanašajo samo na upokojence, ki so bili pred upokojitvijo pragmatični občinski uslužbenci na glavnih službenih mestih in ki dobivajo svojo pokojnino od banovinskega pokojninskega sklada za občinske uslužbence v Ljubljani, ne pa tudi na bivše pogodbene ali bivše pragmatične uslužbence na glavnih službenih mestih, ki dobivajo rento zbog določbe čl. 160. od Pokojninskega zavoda za nameščence v Ljubljani. To izhaja iz besede »upokojeni« uslužbenci in čl. 144., odst. 1., t. 2. in 3., katere kazni pri rentnikih Pokojninskega zavoda sploh niso izvršljive (glej tudi 2. odstavek pojasnil k čl. 105.).

Upokojeni občinski uslužbenci ne odgovarjajo za dejanja oziroma opustitve, ki bi se pri aktivnih uslužbencih kvalificirale kot nerednosti.

Člen 144.

Disciplinske kazni za upokojene uslužbence so:

1. pismeni ukor;
2. zmanjšba pokojnine, največ do 10 let; toda zmanjšba v posameznem mesecu ne sme biti večja od 20 % mesečne pokojnine;
3. izguba pravice do osebne in rodbinske pokojnine, ki se sme izreči za določen krajši čas ali do smrti.

Predpisi čl. 107. veljajo smiselno tudi za rodbine upokojenih uslužbencev.

K odst. 1. Kazni izreče disciplinsko sodišče (čl. 145.). Če izreče disciplinsko sodišče kazen pod t. 2. ali 3., mora poslati razsodbo po pravnomočnosti v izvršitev banu, ker je ban nazovalc pokojninskega sklada (§ 88., odst. 5., z. o.).

K odst. 2. Mišljene so določbe 2. in 3. odstavka čl. 107.

Člen 145.

Za disciplinsko postopanje zoper upokojenega občinskega uslužbenca je pristojno disciplinsko sodišče, v čigar območje spada kraj njegovega stalnega prebivanja, če pa živi stalno v inozemstvu, disciplinsko sodišče v čigar območje spada občina, pri kateri je naposled služboval.

Ta člen določa krajevno pristojnost disciplinskih sodišč za postopanje zoper upokojene uslužbenca, ki so storili disciplinsko kaznivo dejanje v stanju pokoja. Glede pristojnosti disciplinskih sodišč za postopanje zoper uslužbenca, ki so izvršili disciplinsko kaznivo dejanje za časa aktivnega službovanja in ki so bili upokojeni med postopanjem, glej čl. 111., odst. 2.

Člen 146.

Disciplinsko postopanje zoper upokojene uslužbenca je isto, kakor disciplinsko postopanje zoper aktivne uslužbenca, vendar ima vlogo starešine predsednik občine, v kateri upokojenec stalno prebiva, ali, če živi stalno v inozemstvu, v kateri je naposled aktivno služil.

Za postopanje zoper upokojene uslužbenca veljajo čl. 109., 110., 112. do 124., 125., odst. 1., 126., 127., 129., odst. 1. in 2., 130. do 135. in 142. do 146. Glede izvršitve kazni glej pojasnilo k čl. 144., odst. 1.

Člen 147.

Kazni za nerednosti, ki jih izvrše pogodbeni občinski uslužbenca, sta pismeni opomin ali denarna kazen do največ din 100— v posameznem primeru.

Izreka jih predsednik občine.

Seštevek denarnih kazni, pravnomočno naloženih uslužbencu v enem letu, ne sme presežati polovice enomesečnih službenih prejemkov.

Ta člen velja (prav tako kakor čl. 148. do 150.) le za pogodbene uslužbenca na glavnih službenih mestih. V smislu čl. 6., odst. 5., veljajo tudi za disciplinsko kazniva dejanja po-

godbenih uslužbencev določbe čl. 96. (razlikovanje med nerednostjo in disciplinskim prestopkom), čl. 98., odst. 2. (predhodno zaslišanje uslužbenca in izdaja pismene odločbe) in odst. 3. (izrek denarnih kazni v korist banovinskemu pokojninskemu skladu za občinske uslužbence) ter čl. 100. (zastaranje nerednosti čez leto dni).

Člen 148.

Zoper odločbo o kazni za nerednost se sme pogodbeni občinski uslužbenec pritožiti v osmih dneh od dne priobčitve na občinski odbor, ki odloči dokončno.

Pritožbo je vložiti pismeno pri predsedniku občine, ki je izrekel kazen.

Člen 149.

Disciplinske kazni za pogodbene občinske uslužbence so:

1. pismeni ukor;
2. zmanjšba službenih prejemkov do 25 %, največ za tri mesece;
3. odpust iz službe (prestanek službe brez odpovedi).

Ta člen velja (kakor tudi čl. 150.) le za pogodbene uslužbence na glavnih službenih mestih. Ker navaja čl. 6., odst. 5., med določbami, ki veljajo za pogodbene uslužbence, tudi čl. 101., pomeni to, da je pojem disciplinskega prestopka enak pri pragmatičnih in pogodbenih uslužbencih na glavnih službenih mestih.

Člen 150.

Pogodbenim občinskim uslužbencem izreka disciplinske kazni občinska uprava. Zoper odločbo občinske uprave ima uslužbenec v petnajstih dneh po prejemu odločbe pravico pritožbe na občinski odbor, ki odloča dokončno.

Iz okolnosti, da čl. 6., odst. 5., ne navaja poleg čl. 101. tudi ostalih členov, ki urejajo disciplinsko postopanje zoper pragmatične uslužbence na glavnih službenih mestih, izhaja,

da ne veljajo določbe o disciplinskem postopanju zoper pragmatične uslužbenke na glavnih službenih mestih tudi za disciplinsko postopanje zoper pogodbene uslužbenke na glavnih službenih mestih, marveč da je to postopanje ob nedostajanju posebnih določb kratko in sumarično v tem smislu, da mora občinska uprava, preden izreče kazen, samo (ustno ali pismeno) zaslišati obdolženega uslužbenca. Tu odpadejo torej vse formalnosti, ki so predpisane za disciplinsko postopanje zoper pragmatične uslužbenke na glavnih službenih mestih (postavitve pod disciplinsko postopanje, vložitev obtožnice po disciplinskem tožilcu, morebitna odstranitev od službe z ustavitvijo dela službenih prejemkov, ustna razprava itd.). Pritožbo je vložiti pismeno pri občinski upravi, ki jo predloži občinskemu odboru. Občinski odbor naj sklepa o pritožbi v tajni seji.

XII. POGLAVJE.

Prehodne in zaključne določbe.

Člen 151.

Določbe te uredbe veljajo za občinske uslužbenke, ki se zatečejo v aktivni občinski službi na dan, ko stopi ta uredba v veljavo, ali ki stopijo po tem dnevu v občinsko službo, bodisi da stopajo v službo prvič, bodisi da so že bili v službi.

U. o. u. velja za uslužbenke občin, ki spadajo pod zakon o občinah, ne pa tudi za uslužbenke občin, ki spadajo pod zakon o mestnih občinah. Uredba pa ne velja samo za navedene uslužbenke, marveč ustanavlja pravice in dolžnosti tudi za razna upravna in druga oblastva in ustanove (bana, nadzorna in občinska oblastva, disciplinska sodišča, banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbenke itd.), za katere so določbe uredbe prav tako obvezne kakor za občinske uslužbenke, dasi to v tem členu ni izrečno navedeno.

Ta uredba ne velja za vse uslužbenke občin, ki spadajo pod zakon o občinah, marveč samo za one, 1. ki so bili na dan 29. julija 1936, ko je stopila ta uredba v veljavo, v aktivni občinski službi, in 2. za one, ki bodo stopili v občinsko službo po 29. juliju 1936, ne glede na to, ali so bili že kdaj prej v

občinski službi ali ne. Ta uredba ne velja 1. za bivše občinske uslužbenke, ki na dan 29. julija 1936 niso bili v aktivni občinski službi in ki tudi po tem dnevu ne bodo stopili v službo, in 2. za bivše občinske uslužbenke, ki so bili na dan 29. julija 1936 že upokojeni (primerjaj čl. 165.). Zadnji dve vrsti občinskih uslužbencev torej ne moreta izvajati iz uredbe nobenih pravic, kakor jim uredba tudi ne nalaga nobenih dolžnosti. Glej tudi člen 168.

Člen 152.

Ban sme v dobi petih let po uveljavljenju te uredbe dovoliti, da se sprejmejo v občinsko službo na glavna upravna službena mesta tudi osebe, ki nimajo predpisane kvalifikacije.

Spreglede kvalifikacije je možen samo za sprejem na upravna, ne pa tudi na strokovna glavna službena mesta (glej čl. 10.). Ban more spregledati kvalifikacijo popolne srednje ali njej enake strokovne šole z zaključnim izpitom ali pa kvalifikacijo štirih razredov srednje ali njej enake strokovne šole ne glede na šolsko izobrazbo, ki jo ima prosilec. Kvalifikacija se more spregledati osebam, ki bodo sprejete na glavna upravna službena mesta po dnevu uveljavljanja te uredbe. Pri uslužbencih, ki so bili na dan 29. julija 1936, ko je stopila ta uredba v veljavo, že na glavnih upravnih službenih mestih in ki se prevedejo po določbah čl. 155. in 157., spregled kvalifikacije po banu ni možen niti ne bi bil potreben, ker nadomešča akt prevedbe morebiti manjkajočo kvalifikacijo.

Spreglede kvalifikacije po banu je možen samo do vštetege dne 28. julija 1941, podeljeni spregled pa velja tudi še po tem dnevu.

Člen 153.

Vsaka občina mora v šestih mesecih po uveljavljenju te uredbe izdati nov statut po § 90. zakona o občinah, s katerim se ustanovijo in sistemizirajo občinska službena mesta ter uredijo ostali službeni odnosi, kolikor niso urejeni s to uredbo.

Novi statut stopi v veljavo, ko ga odobri ban.

Do odobritve novega statuta velja stari statut.

Pričujoča u. o. u. se razlikuje od u. o. u. z dne 12. marca 1934 v marsikaterem pogledu (glej uvod stran 6 i. sl.). Občinski statuti po § 90. z. o., ki so bili izdani v smislu določb prejšnje uredbe, ustrezajo pač prejšnji, ne pa povsem novi uredbi. Da se spravi stvar v sklad z novim stanjem, določa čl. 153., da mora izdati vsaka občina nov občinski statut. Statut mora skleniti občinski odbor v roku šestih mesecev po uveljavljanju nove u. o. u., t. j. do dne 29. januarja 1937.

Novi statut stopi v veljavo, ko ga odobri ban. Dotlej velja po izrečni določbi zadnjega odstavka tega člena prejšnji statut, in sicer tudi kolikor njegove odredbe niso v skladu s pričujočo u. o. u.

Člen 154.

V treh mesecih po odobritvi novega statuta po § 90. zakona o občinah naj sklepajo občinski odbori o prevedbi občinskih uslužbencev.

Glede sklenitve novih občinskih statotov glej člen 153. Iz stilizacije: »V treh mesecih... naj sklepajo...« (a ne: »...morajo sklepati...«) izhaja, da se občinski odbori ne prekludirajo, če ne izdajo odločbe o prevedbi v treh mesecih po odobritvi novega statuta. Rok treh mesecev torej ni prekluziven, marveč redoven rok. Besede: »...naj sklepajo občinski odbori o prevedbi...« pomenijo, da morajo občinski odbori o vsakem občinskem uslužbencu po uradni dolžnosti in brez formalne prošnje uslužbenca sklepati, ali ga prevedejo ali ne, ne pa, da ga morajo prevesti. Sklepati je tudi o prevedbi onih občinskih uslužbencev, ki so bili že prevedeni po določbah u. o. u. z dne 12. marca 1934.

Prevedba je akt občinskega odbora, s katerim se zadrži občinski uslužbenec v službi in pretvori njegovo dotedanje službeno razmerje v pragmatično službeno razmerje po tej uredbi in po ustreznih določbah novega občinskega statuta. O prevedbi oziroma odklonitvi prevedbe je izdati uslužbencu dekret (čl. 4.). Izvršena prevedba nadomešča morebiti manjkajočo kvalifikacijo (glej pojasnila k členu 152.) ter daje sposobnost za eventualni poznejši nastop službenega mesta iste vrste pri kaki drugi občini.

Prevedba ni vezana na določeno starost uslužbenca. Tu ne veljajo starostne omejitve iz čl. 8., t. 1. in 6., ker prevedbe ni istiti z novim sprejemom v službo.

V pogledu prevajanja deli uredba občinske uslužbenice v tri skupine: 1. v stalne uslužbenice. Le-ti se morajo prevesti (čl. 155.); 2. v nestalne pragmatične (čl. 156.) in 3. v nestalne pogodbene uslužbenice (čl. 157.). Poslednji dve vrsti občinskih uslužbencev nimajo pravice do prevedbe ter se smejo prevesti samo, če so podani izvestni pogoji.

Člen 155.

Občinski odbori ne morejo odkloniti prevedbe naslednjih občinskih uslužbencev na glavnih oziroma pomožnih službenih mestih:

1. katerim je občinski odbor pred 17. marcem 1934 s pravnoveljavnim sklepom priznal stalnost ne glede na kvalifikacijo;

2. ki so pravnoveljavno postali stalni pragmatični uslužbenci po 17. marcu 1934.

Prevedba se mora izvršiti na službena mesta, ki ustrezajo dosedanjemu službenemu položaju prevedenega uslužbenca in ki morajo biti v občinskem statutu (čl. 153.) sistemizirana kot pragmatična.

Glej pojasnila k čl. 154.

Člen 155. ščiti v smislu § 146., odst. 1., z. o. po dosedanjih predpisih pridobljeno pravico stalnosti. Stalnost se je mogla pridobiti do vštete dne 16. marca 1934 samo s formalnim sklepom občinskega odbora, ki mora biti zabeležen v sejnem zapisniku, od dne 17. marca 1934 (t. j. od dneva uveljavljenja prejšnje u. o. u.) dalje pa le po predpisih u. o. u. in občinskega statuta. Na drug način »pridobljena« stalnost se ne more priznati kot pridobljena pravica. Občinski uslužbenci na glavnih in pomožnih službenih mestih, ki so si pridobili stalnost na pravnoveljaven način, se **morajo** prevesti, in sicer na službena mesta, ki ustrezajo njihovemu dotedanjemu službenemu položaju. Ta mesta **mora** občinski odbor v občinskem statutu ustanoviti in jih sistemizirati kot pragmatična službena mesta.

Uslužbenci pod t. 1. se morajo prevesti na ustrezna pragmatična službena mesta ne glede na njih kvalifikacijo in ne glede na to, ali so pogodbeni ali pragmatični.

Pod t. 2. spadajo med drugim tudi uslužbenci, ki jih je ban Dravske banovine prevedel na osnovi čl. 151. u. o. u. z dne 12. marca 1934 na položaj stalnega pragmatičnega uslužbenca, ne pa tudi oni, ki jih je prevedel zaradi nedostajanja pogojev iz čl. 151., odst. 3., navedene uredbe začasne pragmatične uslužbenca. Glede teh uslužbencev veljajo določbe čl. 156.

Clen 156.

Pragmatični občinski uslužbenci na glavnih in pomožnih službenih mestih, ki so bili postavljeni na svoj položaj na osnovi uredbe o občinskih uslužbencih z dne 12. marca 1934, II. No. 5040/2, ali na osnovi odobrenih občinskih statotov po § 90. zakona o občinah, pa do dneva uveljavljenja te uredbe še niso pridobili stalnosti, se smejo po sklepu občinskega odbora ali prevesti, če je v občinskem statutu (čl. 153.) sistemizirano ustrezno pragmatično mesto, ali postaviti na kako sistemizirano pogodbeno mesto, ali pa odpustiti iz službe s predpisanim odpovednim rokom.

Glej pojasnila k čl. 154.

Clen 156. ureja vprašanje prevajanja začasnih pragmatičnih uslužbencev na glavnih in pomožnih službenih mestih. Ti uslužbenci nimajo pravice do prevedbe, kakor jo imajo stalni pragmatični in pogodbeni uslužbenci po čl. 155. Odklonitev njih prevedbe ni kršitev predpisa § 146., odst. 1., z. o., ker si ti uslužbenci s svojo postavitvijo oziroma po prejšnji u. o. u. izvršeno prevedbo za začasnega pragmatičnega uslužbenca niso pridobili pravice do stalnega službenega razmerja in tudi ne do nadaljnjega začasnega pragmatičnega službovanja, ker je njih služba po čl. 17. prejšnje (in čl. 11., odst. 2., nove) uredbe vsak čas odpovedljiva z enomesečnim odpovednim rokom.

Občinski odbor more

1. začasnega pragmatičnega uslužbenca prevesti. Prevedba se sme izvršiti samo na (dotedanjemu položaju) **ustrezno**, v občinskem statutu sistemizirano pragmatično službeno mesto. Če ni takega mesta, se prevedba ne more izvršiti; ali

2. prevedbo začasnega pragmatičnega uslužbenca odkloniti ter ga postaviti (ne prevesti!) na kako sistemizirano pogodbeno službeno mesto, in to tudi, če je sistemizirano v občinskem statutu ustrezno pragmatično službeno mesto in ima uslužbenec predpisano kvalifikacijo ali po prejšnji u. o. u. dovoljeni spregled kvalifikacije.

Uredba pravi, da se sme uslužbenec postaviti na »kako« (in ne na »ustrezno«) sistemizirano pogodbeno mesto. To pomeni, da sme občinski odbor postaviti dotedanjega začasnega pragmatičnega uslužbenca tudi na od dotedanjega službenega mesta nižje pogodbeno službeno mesto (n. pr. od glavnega na pomožno ali od pomožnega višje vrste na pomožno nižje vrste). V primeru postavitve dotedanjega začasnega pragmatičnega uslužbenca na kako sistemizirano pogodbeno mesto je skleniti z uslužbencem ob analogni uporabi čl. 157., odst. 2., službeno pogodbo, upošteva je določbe nove u. o. u. ter novega občinskega statuta; ali

3. prevedbo začasnega pragmatičnega uslužbenca odkloniti in ga odpustiti iz službe, in sicer tudi če je sistemizirano v občinskem statutu »ustrezno« pragmatično ali »kako« pogodbeno službeno mesto in ima uslužbenec predpisano kvalifikacijo ali po prejšnji u. o. u. dovoljeni spregled kvalifikacije. Odpust se mora izvršiti s predpisanim odpovednim rokom po u. o. u. oziroma po občinskem statutu.

Člen 157.

Pogodbene občinske uslužbenke, ki so na dan uveljavljenja te uredbe na glavnih ali pomožnih službenih mestih in do tega dne niso pridobili stalnosti, smejo občinski odbori le tedaj prevesti, če so sistemizirana v občinskem statutu ustrezna pragmatična mesta. Če se ti uslužbenci ne prevedejo, se presoja njih službeno razmerje po tedaj veljavnih službenih pogodbah.

S pogodbenimi uslužbenci, ki se nadalje pridrže v službi, naj sklenejo občinski odbori v roku enega meseca po sklepanju o prevedbi nove službene pogodbe, upošteva je predpise te uredbe in občinskih statutov (čl. 153.).

Glej pojasnila k čl. 154.

Člen 157. obravnava vprašanje prevajanja nestalnih pogodbenih uslužbencev na glavnih in pomožnih službenih mestih. Glede stalnih pogodbenih uslužbencev glej čl. 155.

Tudi nestalni pogodbeni uslužbenci nimajo pravice do prevedbe. Če se ne prevedejo, se presoja njih službeno razmerje po tedaj veljavnih službenih pogodbah, t. j. njih službeno razmerje je odpovedljivo v smislu sklenjenih službenih pogodb oziroma ob nedostajanju posebej dogovorjenega odpovednega roka v smislu §§ 1159., 1159. a in 1159. b občnega državljanškega zakonika.

Občinski odbor more tedaj

1. pogodbenega začasnega uslužbenca prevesti. To je samo tedaj mogoče, če je v občinskem statutu sistemizirano dotedanjemu položaju pogodbenega uslužbenca **ustrezno** pragmatično službeno mesto; ali

2. prevedbo začasnega pogodbenega uslužbenca odkloniti in ga postaviti (ne prevesti!) na dotedanjemu položaju **ustrezno** ali (s pristankom uslužbenca) tudi na **kako drugo** (morebiti nižje) v občinskem statutu sistemizirano **pogodbeno** službeno mesto, in sicer tudi, če je sistemizirano v občinskem statutu **ustrezno** pragmatično službeno mesto in ima uslužbenec predpisano kvalifikacijo ali po prejšnji u. o. u. dovoljeni spregled kvalifikacije. V primeru postavitve na dotedanjemu položaju **ustrezno** ali **kako nižje** pogodbeno mesto je skleniti z občinskim uslužbencem novo službeno pogodbo, upošteva je določbe nove u. o. u. in novega občinskega statuta (odst. 2.); ali

3. prevedbo začasnega pogodbenega uslužbenca odkloniti in ga odpustiti iz službe, in sicer tudi če je sistemizirano v občinskem statutu **ustrezno** pragmatično ali **kako pogodbeno** službeno mesto in ima uslužbenec predpisano kvalifikacijo ali po prejšnji u. o. u. dovoljeni spregled kvalifikacije. Odpust se mora izvršiti s svojčas pogojenim oziroma z zakonitim odpovednim rokom.

Člen 158.

Občinskim uslužbencem, ki so na dan, ko stopi ta uredba v veljavo, v aktivni občinski službi in se po predhodnih členih prevedejo, pripadajo službeni prejemki po določbah občinskega statuta (čl. 153.) od dne, ko stopi statut v veljavo.

Službeni prejemki po novem občinskem statutu (čl. 153.) pripadajo samo onim občinskim uslužbencem, ki se prevedejo po določbah čl. 155. do 157. na pragmatična službena mesta, ne pa tudi onim, ki se postavijo na pogodbeno mesta. Novi prejemki pripadajo od dneva odobritve statuta po banu (čl. 153., odst. 2.), ne pa od dneva sklenitve statuta ali prevedbe uslužbenca po občinskem odboru. Uporaba določbe čl. 52., odst. 2., v tem primeru ni dopustna.

Člen 159.

Če bi dobil uslužbenec ob prevedbi po čl. 158. nižje službene prejemke od dotedanjih, dobiva tudi razliko med prejemki vse dotlej, dokler ne dosežejo prejemki po občinskem statutu z napredovanjem višino dotedanjih prejemkov.

Ta člen ima svojo osnovo v § 146., odst. 1., z. o., ki varuje pridobljene pravice ter se nanaša prav tako kakor čl. 158. samo na uslužbenca, ki se prevedejo po določbah čl. 155. do 157. na pragmatična službena mesta, ne pa tudi na uslužbenca, ki se postavijo na pogodbeno službena mesta.

Člen 160.

Občinski uslužbenci, ki jih je zatekel zakon o občinah na mestih, ki ustrezajo sedanjim glavnim službenim mestom, in ki so zavarovani na dan, ko stopi ta uredba v veljavo, pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani ter še nimajo ta dan deset let vštene službene dobe, imajo v primeru prevedbe pravico nadaljevati po lastni izbiri pokojninsko zavarovanje ali pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani ali pa prenesti svoje pokojninsko zavarovanje na banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbenca v Ljubljani.

Pragmatični občinski uslužbenci, ki imajo ta dan deset ali več let vštene službene dobe, kakor tudi pogodbeni občinski uslužbenci ne glede na službeno dobo, ki se ne prevedejo po prehodnih določbah te uredbe,

po določbah čl. 155. do 157. Za osebe, ki so ostale oziroma postale pogodbeni občinski uslužbenci, veljajo določbe 2. odstavka tega člena. Navedeno pravico pa imajo samo oni pragmatični uslužbenci na glavnih službenih mestih, ki so imeli na dan 29. julija 1936, ko je stopila u. o. u. v veljavo, manj ko deset let vštene službene dobe. Za štetje dobe niso odločilna leta, zavarovana pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani, marveč leta, vštvena za odmero količine osebne pokojnine po čl. 55. in 56. uredbe. O priznanju dobe za pokojnino izda ban posebno odločbo (čl. 161.). — Uslužbenci morajo svojo odločitev, ali nadaljujejo svoje pokojninsko zavarovanje pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani ali pa ga prenesejo na banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence v Ljubljani, pismeno sporočiti temu skladu.

K odst. 2. Uslužbenci, navedeni v tem odstavku, svojega pokojninskega zavarovanja tudi prostovoljno ne morejo prenesti na banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence, marveč morajo isto obvezno nadaljevati pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani. Glede štetja dobe v pokojnino glej pojasnila k odst. 1.

K odst. 3. Z uslužbenci, ki nadaljujejo svoje pokojninsko zavarovanje pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani, so mišljeni uslužbenci po 1. odstavku tega člena, ki store to prostovoljno, in uslužbenci po 2. odstavku tega člena, ki store to obvezno. — Obveza občine, da bo plačevala pokojninske prejemke iz občinskih sredstev oziroma iz sredstev občinskih zavodov in ustanov, velja samo, če obstoji ustrezn sklep občinskega odbora, ki je zabeležen v sejnem zapisniku in ki je uslužbencu primerno posvedočen. Glej tudi čl. 165.

K odst. 4. Občina ne plača prispevka po čl. 89., t. 1., za posameznega uslužbenca, marveč za sistemizirano mesto, na katerem je uslužbenec. Ta odstavek tedaj pomeni, da občina toliko časa ni dolžna plačati prispevka po čl. 89., t. 1., za ustrezno sistemizirano mesto, dokler ga zavzema uslužbenec, naveden v 3. odstavku tega člena. Čim pa ta uslužbenec odpade, odpade tudi izjemno stanje, ustanovljeno s tem odstavkom, ter se spet uveljavlja načelo iz čl. 89., t. 1., da je plačati za vsako sistemizirano mesto, vezano s pravico do pokojnine iz banovinskega pokojninskega sklada za občinske uslužbence, ustrezn prispevek, ki ga mora občina tedaj naknadno odvesti v ta sklad.

nadaljujejo pokojninsko zavarovanje pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani.

Občinski uslužbenci, ki nadaljujejo svoje pokojninsko zavarovanje pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani, kakor tudi občinski uslužbenci, glede katerih se je občina pred 17. marcem 1934 pravnoveljavno zavezala, da jim bo plačevala pokojninske prejemke iz občinskih sredstev (občinskih proračunov) oziroma iz sredstev občinskih zavodov in ustanov, ne plačujejo v pokojninski sklad prispevkov po čl. 89.

Za občinske uslužbenke po prednjem odstavku občine ne plačajo prispevka po čl. 89., t. 1.

Občinski uslužbenci, ki so bili po določbah uredbe o občinskih uslužbencih z dne 12. marca 1934, II. No. 5040/2, zavezani plačevati svoje prispevke v banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbenke, a teh prispevkov temu skladu niso odvedli, ne plačajo teh prispevkov, če se ne prevedejo po prehodnih določbah te uredbe na ustrezna pragmatična službena mesta. V nasprotnem primeru pa morajo zapadle prispevke odvesti navedenemu skladu.

Za uslužbenke, ki se sprejmejo na pragmatična glavna službena mesta po objavi te uredbe, ne veljajo glede plačevanja prispevkov v banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbenke določbe tega člena, marveč določbe čl. 89., t. 2. in 3.

K odst. 1. Isto pravico so imeli občinski uslužbenci že po čl. 158., odst. 1., u. o. u. z dne 12. marca 1934. To pravico daje tudi nova uredba, vendar jo časovno utesnjuje na uslužbenke, ki so bili na dan uveljavljenja nove uredbe zavarovani pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani. Omejitev, da so morale biti te osebe na dan objave z. o. (15. aprila 1933) že v službi, ni primerna, ker ni razloga, da bi se uslužbencem, ki so vstopili v občinsko službo sicer po 15. aprilu 1933, a pred 17. marcem 1934, ko je bila objavljena prejšnja u. o. u., ne priznala pravica izbire pokojninskega zavarovanja po tem odstavku.

Pravico izbire po tem odstavku imajo samo pragmatični uslužbenci na glavnih službenih mestih, ki so bili prevedeni

K odst. 5. Tu so mišljeni uslužbenci, ki so bili od dne 17. marca 1934 dalje sprejeti na glavno pragmatično službeno mesto. Ti uslužbenci svojih prispevkov dejanski niso mogli odvajati banovinskemu pokojninskemu skladu za občinske uslužbence, dasi je to prejšnja u. o. u. predpisovala, ker sklad še ni bil organiziran. Če se prevedejo ti uslužbenci na ustrezna pragmatična službena mesta, morajo plačati poleg tekočih tudi vse zapadle prispevke. Če se pa ne prevedejo, marveč postavijo na kako pogodbeno službeno mesto ali odpuste, ne bi imelo plačilo zapadlih prispevkov pravega smisla, ker prenehajo ti uslužbenci zbog odklonitve prevedbe biti zavarovani pri pokojninskem skladu.

Člen 161.

O priznanju dobe za pokojnino izda ban uslužbencem posebne odločbe po zaslišanju uprave pokojninskega sklada

Glej drugi odstavek pojasnil k čl. 160., odst. 1. Posebno odločbo o priznanju dobe za pokojnino prejmejo samo uslužbenci, ki so bili na dan uveljavljenja te uredbe v službi in ki se zavarujejo pri banovinskem pokojninskem skladu za občinske uslužbence po določbah čl. 160. Uslužbenci, ki navedeni dan niso bili v službi, marveč ki stopijo v službo šele po objavi te uredbe, ne prejmejo posebne odločbe o priznanju dobe za pokojnino, marveč se jim prizna doba v odločbi o upokojitvi (čl. 62.) oziroma v odločbi o odmeri pokojnine (čl. 95.). — Glej tudi čl. 162.

Člen 162.

Občinski uslužbenci, katerim se prizna za pokojnino določeno število let, so dolžni vplačati v banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence prispevke po čl. 89., t. 3., za vso priznano dobo. Osnova za vplačevanje je plača oziroma osnovna plača, ki jo imajo na dan, ko izda ban odločbo glede priznanja dobe.

Ban more po zaslišanju uprave pokojninskega sklada dovoliti uslužbencem, da plačajo svoje prispevke po gornjem odstavku v mesečnih obrokih in to najkasneje v roku petih let.

Ta člen velja le za uslužbence, katerim se prizna s posebno odločbo po čl. 161. izvestno število let za pokojnino, torej le za uslužbence, ki so bili na dan uveljavljenja nove uredbe v službi. Če je uslužbenec uradniški pripravnik, je vzeti za osnovo vplačevanja prispevkov njegovo plačo, če je uradnik, pa osnovno plačo.

Glede uslužbencev, ki stopijo v občinsko službo po objavi te uredbe, glej čl. 93.

Člen 163.

Občinski uslužbenci, ki so na dan, ko stopi ta uredba v veljavo, na glavnih službenih mestih, ter se prevedejo na svojih mestih po predpisih tega poglavja, se ne smatrajo za novo sprejete v službo ter tudi ne plačajo prispevka od razlike po čl. 89., t. 2., ki nastane zbog prevedbe v smislu predpisov tega poglavja med dotedanji in novimi prejemki.

Prevedbe po čl. 155. do 157. ni istiti z novim sprejemom v službo (primerjaj tudi 3. odstavek pojasnil k čl. 154.). Prevedeni uslužbenci torej redoma ne plačajo prispevka po čl. 89., t. 2. Če pa uslužbenec na dan uveljavljenja nove uredbe še ni imel enega leta občinske službe, plača do dovršitve tega prvega službenega leta 10% svoje plače kot prispevek po prvem stavku čl. 89., t. 2. Če pa prejme zbog prevedbe višjo od dotodanje plače, mu od nastale razlike ni treba plačati 10%nega prispevka po drugem stavku čl. 89., t. 2., ker prevedbe, tudi če je združena z zvišanjem prejemkov, ni smatrati za napredovanje.

Člen 164.

Občinskim uslužbencem, ki jim je bila prestala občinska služba zbog podane ostavke, ki pa po dnevu, ko stopi ta uredba v veljavo, vnovič vstopijo v občinsko službo na glavnih službenih mestih, se šteje prejšnja služba pred ostavko v celoti za pokojnino, če plačajo za vso priznano dobo prispevke v banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence po predpisu čl. 89., t. 3. Osnova za vplačevanje je plača oziroma osnovna plača,

ki se jim prizna ob ponovnem sprejemu v občinsko službo.

Ban more na predlog uprave pokojninskega sklada dovoliti uslužbencem, da plačajo svoje prispevke po gornjem odstavku v mesečnih obrokih, in to najkasneje v petih letih po ponovnem sprejemu v službo.

Ta člen velja za osebe, ki so podale ostavko pred objavo uredbe, za časa objave uredbe niso bile v občinski službi, a se vrnejo po objavi uredbe v službo. Če je tak uslužbenec uradniški pripravnik, je vzeti kot osnovo vplačevanja prispevkov njegovo plačo, če je uradnik, pa njegovo osnovno plačo, ki jo ima ob ponovnem sprejemu v službo. — Glej tudi čl. 41. in 57.

Člen 165.

Občinski upokojenci ter rodbine po umrlih občinskih uslužbencih, ki prejemajo na dan, ko stopi ta uredba v veljavo, pokojnino iz občinskih sredstev (občinskih proračunov) ali iz sredstev javnih zavodov in ustanov, ki se ne morejo smatrati za občinske pokojninske sklade, prejemajo pokojnino tudi po uveljavljenju te uredbe iz dosedanjih sredstev.

Glej drugi odstavek pojasnil k čl. 151. Primerjaj tudi čl. 160., odst. 3.

Člen 166.

Določbe te uredbe tolmači ban.

Za izvrševanje te uredbe je pristojen ban, ki izda za to potrebne podrobne odredbe.

Tolmačenje določb uredbe po banu ne izključuje v konkretnem primeru uporabe pravnih sredstev.

Člen 167.

Po prevedbi občinskih uslužbencev v smislu prehodnih določb te uredbe razpiše ban volitve v banovinski pokojninski sklad za občinske uslužbence v Ljubljani.

Volitve vodi volilni odbor treh oseb, ki jih odredi ban.

Stroške volitev nosi pokojninski sklad.

Ta člen ne določa točneje, kdaj se morajo razpisati volitve v banovinski pokojninski sklad, marveč določa le splošno, da se morajo razpisati po prevedbi občinskih uslužbencev.

Prve volitve po tej uredbi vodi volilni odbor treh oseb, ki jih odredi ban, vse naslednje volitve pa volilni odbor oziroma komisar po čl. 79.

Clen 168.

Ta uredba velja za uslužbence občin na območju Dravske banovine, za katere velja zakon o občinah z dne 14. marca 1933, »Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 29. aprila 1933, št. 229/35, ter stopi v veljavo, ko se objavi v »Službenem listu kraljevske banske uprave Dravske banovine«, razen V. poglavja, ki stopi v veljavo dne 1. januarja 1937.

Ko stopi ta uredba v veljavo, prestane veljati uredba o občinskih uslužbencih z dne 12. marca 1934, II. No. 5040/2, razen VI. poglavja te uredbe, ki prestane veljati dne 31. decembra 1936.

II. No. 8407/1.

Na osnovi § 85. zakona o občinah odobrujem in objavljam gornjo uredbo o občinskih uslužbencih.

Kraljevska banska uprava Dravske banovine v Ljubljani,
dne 12. marca 1936.

B a n :

dr. Natlačen s. r.

Glede oseb, za katere velja ta uredba, glej pojasnila k čl. 151.

Uredba je bila objavljena v »Službenem listu kraljevske banske uprave Dravske banovine« v Ljubljani z dne 29. julija 1936, št. 477/61 ter je stopila ta dan v veljavo, z izjemo V. poglavja (čl. 12. do 15.), ki stopi v veljavo dne 1. januarja 1937. Čl. 13., 14. in 15. iz V. poglavja te uredbe so istovetni

s čl. 20., 21. in 22. iz VI. poglavja u. o. u. z dne 12. marca 1934, katero poglavje prestane po 2. odstavku tega člena veljati dne 31. decembra 1936. Določbe členov 13., 14. in 15. te uredbe veljajo po svoji vsebini že z dnem njene objave, le da je do 31. decembra 1936 mesto njih citirati člene 20., 21. in 22. u. o. u. z dne 12. marca 1934. Čl. 12. iz V. poglavja nove uredbe pa ni istoveten s čl. 19. iz VI. poglavja uredbe z dne 12. marca 1934. Zaradi tega stopi ta člen v smislu 2. odstavka čl. 168. vsebinsko in formalno v veljavo šele dne 1. januarja 1937, dočim velja dotlej čl. 19. uredbe z dne 12. marca 1934. — Glej tudi pojasnila k navedenim členom.

Zbog določbe 3. odst. čl. 153. veljajo v posameznih občinah eventualno tudi še po 1. januarju 1937 one določbe u. o. u. z dne 12. marca 1934, ki so prevzete v posamezne občinske statute, in sicer vse dotlej, dokler se ne zamenjajo ti statuti z novimi in dokler teh ne odobri ban (čl. 153., odst. 2.).

D o d a t e k.

Na osnovi § 7., odstavka 2., zakona o uradnikih z dne 31. marca 1931 in § 8. zakona o državnem prometnem osebju z dne 22. junija 1931 in po dobljeni soglasnosti ministrskega sveta predpisujem

uredbo o činu strokovnih šol nasproti srednji šoli in fakultetam.*

Člen 1.

Izobrazbi dveh razredov srednje šole ustrezajo in dajo šolsko kvalifikacijo za zvaničniško službo po § 10. zakona o uradnikih in § 11. zakona o državnem prometnem osebju téle šole, tečajji in izpiti:

* »Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 24. junija 1933, št. 326/51 — »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 10. maja 1933, št. 104/XXX/290.

Pripomba: Upoštevati je tudi § 61., t. 3., zakona o proračunskih dvanajstinah za mesece avgust, september, oktober, november in december 1935 ter januar, februar in marec 1936 in o naknadnih in izrednih kreditih k proračunskim dvanajstinaim za mesece april, maj, junij in julij 1935 in k proračunu državnih razhodkov in dohodkov za leto 1934./1935. (»Službeni list kraljevske banske uprave Dravske banovine« z dne 24. avgusta 1935, št. 453/68 — »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 30. julija 1935, št. 174/XXXIX/398), po katerem se ustanovi za domače šole, ki niso obsežene z uredbo o činu strokovnih šol nasproti srednji šoli in fakultetam, začasno do izdaje nove naknadne uredbe čin z odločbo ministra za prosveto po zaslišanju glavnega prosvetnega sveta, če gre za srednjo ali nižjo strokovno šolo, oziroma po zaslišanju fakultetnega sveta, če gre za višjo strokovno šolo.

1. Podčastniške šole (dveletne in osemnajstmesečne) vseh vrst orožja vojske in mornarice.
2. Bolničarska podčastniška šola.
3. Pomorsko-podčastniška zrakoplovna šola.
4. Vojaška podkovska šola.
5. Specialna mehaniška šola ministrstva za pošte in telegraf.
6. Triletna občeobrtna šola, dokler ostanejo osebe s to dovršeno šolo v svoji stroki.
7. Triletna obrtno-trgovinska šola, dokler ostanejo osebe s to dovršeno šolo v svoji stroki.
8. Babiška šola z završnim izpitom.
9. Nereformirana medresa.
10. Vse medrese na prejšnjem ozemlju Bosne in Hercegovine.
11. Prejšnji izpit za pomožnega poštno-telegrafskega uradnika v Črni gori.
12. Dveletne: nižje kmetijske šole, praktične kmetijske šole, specialne kmetijske šole, ratarske šole, vinarске ratarske šole, vinarske in kmetijske šole, vinarsko-sadjarske šole in kmetijske šole.
13. Cours supérieur: Mission laïque française v Bitolju.
14. Trirazredna nižja trgovinska šola v Prizrenu.
15. Dveletni tečaj za žensko ročno delo pri srednji tehniški šoli v Ljubljani.
16. Dvorazredna državna risarska šola v Ljubljani.
17. Triletna cerkvena glasbena šola v Celju.
18. Dveletna strojna šola v Škofji Loki.
19. Darul-mualimin v Sarajevu.
20. Dveletna državna obrtna šola v Sarajevu.
21. Dveletna šumarska šola v Sarajevu.
22. Višji tečaj šumarske šole v Aleksincu.
23. Trirazredna ratarska šola pri šumarski šoli v Križevcih.

Člen 2.

Izobrazbi nepopolne srednje šole ustrezajo in dajo šolsko kvalifikacijo za zvanja, ki se razporejajo od X. do vštete VII. položajne skupine po § 45., odst. 1., zakona o uradnikih, téle šole, tečajji in izpiti:

1. Višja gradbeno-obrtna šola z usposobljenostnim izpitom za gradbeni poklic.

2. Železniško-obrtna (štiriletni tečaj).

3. Triletna strokovna mehaniško-tehniška obrtna šola.

4. Dveletna industrijska šola.

5. Državni tečaj za prvega strojnika pri rečnem brodarstvu.

6. Državni tečaj za prvega motorista pri rečnem brodarstvu.

7. Strojno-podčastniška šola mornarice.

8. Vojaška-sanitetna šola.

9. Vojaško-veterinarska šola.

10. Vojaško-glasbena šola (od l. 1923. do vštete 1. 1928.).

11. Vojaško-glasbena šola z osnovnim tečajem in tečajem za izpopolnitev od dne 1. januarja 1929.

12. Trgovinska strokovna šola z odhodnim izpričevalom.

13. Dvorazredna trgovinska šola z završnim izpitom.

14. Štiriletne: nižje kmetijske šole, vinogradniško-sadljarske šole in ratarske šole z završnim izpitom.

15. Dveletna teoretska šola za sestre v državnih zavodih za zdravstveno zaščito mater in otrok.

16. Opravljen izpit za kvalificirano bolničarko.

17. Prejšnja osemrazredna višja ljudska šola.

18. Trirazredna ruždija z završnim izpitom.

19. Dovršeni tečaj »Nautike«, strokovne navtične šole pred l. 1916.

20. Trirazredna meščanska šola v Dravski in Primorski banovini do vštete dne 31. oktobra 1925.

21. Nižji tečaj vojaško-obrtniške šole v Kragujevcu in Obilićevu.

22. Višji tečaj vojaško-obrtniške šole brez izpričevala »za mojstra« v Kragujevcu in Obilićevu.

23. Nižja strokovna rudarska šola v Knjaževcu, Zenici in Celju.

24. Štiriletni nižji tečaj ženske strokovne šole.

25. Triletna gradbeno-obrtniška šola z završnim izpitom v Beogradu.

26. Specialna mehaniška šola ministrstva za pošte in telegraf v Beogradu (bivša) s predhodno izobrazbo dveh razredov gimnazije ali meščanske šole ali trirazredne obrtniške šole.

27. Rezbarska šola v Beogradu (bivša).

28. Gradbena in geodetska akademija prof. Andonovića v Beogradu — dveletna — z izpričevalom za tehniškega risarja ali za pomočnika geodeta, geometra in gradbenika, a s predhodno izobrazbo dveh razredov srednje šole.

29. Dveletna trgovinska šola Todorovića in Đorđevića v Beogradu.

30. Osemrazredna meščanska šola evangeljske cerkvene občine v Beogradu.

31. Ženski vzgojevalni zavod A. Cermanke v Beogradu (bivši).

32. Ženski vzgojevalni zavod M. Marinkovičke v Beogradu (bivši).

33. Nižji tečaj ženske delavske šole v Beogradu (bivši).

34. Dveletna šola za sestre pomočnice Rdečega križa v Beogradu.

35. Šola »Mektebi Edebija« v Skoplju.

36. Nižji tečaj »Mektebi Sultanije« (turška gimnazija) v Skoplju.

37. Petletna eksarhijska pedagoška šola v Skoplju (bivša).

38. Dveletna bolgarska svečeniška šola v Skoplju (bivša).

39. Trirazredna mizarско-mojstrska šola pri srednji tehniški šoli v Ljubljani.

40. Dnevna šola za obdelovanje lesa, oddelek pri umetno-obrtni strokovni šoli, v Ljubljani.

41. Štirirazredna meščanska šola pri Uršulinkah v Ljubljani.

42. Štiriletna državna železniška šola pri železniški delavnici v Sarajevu.

43. Dovršeni tečaj za strojne poslovodje v Sarajevu.

44. Tehniška strokovna šola v Sarajevu.

45. Triletna državna obrtniška šola v Sarajevu.

46. Štirirazredni k. k. Militärknabenpensionat (gimnazija) v Sarajevu (bivši).

47. Štirirazredna družbena madžarska srednja šola v Sarajevu.

48. Okrožna medresa v Sarajevu.

49. Nižji tečaj Husrev-begove medrese v Sarajevu.

50. Višja dekliška šola pri Nemškem šolskem zavodu sv. Avguščina v Sarajevu (meščanska šola).

51. Meniška šola v samostanu Rakovici.

52. Šola za konjarstvo državne žrebčarne v Ljubičevu.

53. Triletna strokovna obrtniška šola na Cetinju.

54. Kadetski korpus na Cetinju (bivši).

55. Štirirazredna seminarija na Cetinju (bivša).

56. Nižji tečaj bivšega Dekliškega zavoda carice Marije na Cetinju.

57. Triletna zemljedelska šola v Podgorici.

58. Strojna in hrzovjavna šola vojne mornarice v Kumboru (Boka kotorska).

59. Trirazredna kamenoseška šola v Korčuli.

60. Nižji tečaj (štirje razredi) Meščanske idadije z završnim izpitom v Plevlju.

61. Trirazredna delavska šola v Plevlju.

62. Višji tečaj gimnazijskega oddelka Netovičkinega zavoda v Nišu (bivši).

63. Štirirazredna delavska šola v Kruševcu.

64. Šola za živinorejo in planinsko gospodarstvo v Kraljevu.
65. Ženska strojna šola pri srednji tehniški šoli v Splitu.
66. Trirazredna obrtna šola v Splitu.
67. Dveletna trgovinska šola v Splitu.
68. Osemletna Koski Mehmed-pašine medrese z završnim izpitom v Mostarju.
69. Višja dekliška šola v Mostarju (meščanska šola).
70. Osemrazredna rimsko-katoliška višja dekliška šola usmiljenih sester v Travniku (meščanska šola).
71. Strojna šola v Bakru.
72. Deželna obrtna šola v Zagrebu (po zakonu z dne 10. decembra 1889).
73. Štirirazredna obrtna državna šola v Zagrebu.
74. Vojaška veterinarska šola v Zagrebu.
75. Triletna ženska strokovna šola v Zagrebu.
76. Višja ljudska šola realne smeri v Djakovu (meščanska šola).
77. Dveletni tečaj za izobrazbo učiteljic gospodinjstva v Gospiću.
78. Dovršeni trije tečaji začasne zidarske šole v Crikvenici.
79. Strojna šola v Pulju (bivša).
80. Strojna šola vojne mornarice v Pulju (bivša).
81. Zasebna dvorazredna slovenska trgovinska šola s pravico javnosti v Trstu.

Člen 3.

Izobrazbi popolne srednje šole ustrezajo in dajo šolsko kvalifikacijo za zvanja, ki se razporejajo od IX. do vštete V. položajne skupine po § 45., odst. 2., zakona o uradnikih, téle šole, tečaji in izpiti:

1. Učiteljska šola z završnim zrelostnim izpitom.
2. Bogoslovja z završnim zrelostnim izpitom.
3. Državna trgovinska akademija z završnim izpitom.

4. Srednja kmetijska šola z završnim izpitom.
5. Srednja tehniška šola z završnim izpitom.
6. Državna železniška prometna šola.
7. Pomorska zrakoplovna častniška šola.
8. Kadetna šola avstro-ogrske vojske (nekdanja).
9. Vojaško-glasbena šola z završnim dirigentskim tečajem od dne 1. januarja 1929.
10. Brodarska šola z završnim izpitom za kapitana.
11. Štiriletna šola za sestre pomočnice.
12. Štirirazredna državna višja trgovinska šola z završnim izpitom v Novem Sadu, Somboru, Velikem Bečkereku in Pančevu.
13. Pomorska akademija in pomorsko-trgovinska akademija v Bakru, Dubrovniku in Kotoru.
14. Navtična šola v Bakru, Dubrovniku in Kotoru.
15. Višji tečaj vojaško-obrtne šole z izpričevalom »za mojstra« v Kragujevcu in Obilićevu.
16. Vojni I. prometno-komercialni tečaj 1919 v Beogradu, Zagrebu in Ljubljani.
17. Vojni II. prometno-komercialni tečaj 1920 v Beogradu, Zagrebu in Ljubljani.
18. Nižja šola vojaške akademije v Beogradu.
19. Državna trgovinska šola v Beogradu.
20. Poštno-telegrafska šola v Beogradu.
21. Državna železniška šola v Beogradu.
22. Državna davkarska šola v Beogradu.
23. Državna dveletna zemljemerska šola v Beogradu.
24. Gradbena in geodetska akademija profesorja Andonovića v Beogradu — dveletna — z diplomom za gradbenika ali geodeta ali geometra in s predhodno izobrazbo šestih razredov srednje šole.
25. Višja ženska delavska šola z završnim izpitom v Beogradu.
26. Višja ženska obrtna šola z završnim izpitom v Beogradu.
27. Velika medresa kralja Aleksandra I. z zrelostnim izpitom v Skoplju.

28. Darul-mualimin z izpričevalom »mualin mektebi ibtidaija« v Skoplju.

29. Bogoslovno učilišče v Prizrenu.

30. Sedemrazredna idadija z završnim izpitom (nekdanja v Bitolju).

31. Državna strokovna tekstilna šola v Leskovcu.

32. Šestrazredna višja dekliška šola z završnim izpitom zrelosti v Ljubljani (nekdanja).

33. Privatna gimnazija v Zavodu sv. Stanislava v St. Vidu nad Ljubljano.

34. Srednja kmetijska šola v Mariboru do vštetega leta 1926.

35. Srednja strokovna šola v Mariboru izza l. 1927.

36. Popolni tečaj konjeniške nižje akademije v Sarajevu.

37. Osemrazredni ruski kadetski korpus z zrelostnim izpitom v Sarajevu.

38. Državna šerijatsko-sodniška šola v Sarajevu.

39. Državna šerijatska gimnazija v Sarajevu.

40. Učiteljski tečaj z učiteljskim izpitom 1920./23. v Sarajevu.

41. Trirazredna medresa Kuršumljija (učiteljska šola) v Sarajevu.

42. Sedemletna hebrejska nižja bogoslovna »Degel-Ator« z završnim izpitom v Sarajevu.

43. Hebrejski srednji teološki zavod v Sarajevu.

44. Frančiškanska gimnazija v Visokem.

45. Štirirazredna državna trgovinska akademija v Brčkem.

46. Trirazredna madžarska trgovinska akademija z zrelostnim izpitom v Novem Sadu.

47. Višja gospodinjska šola v Novem Futogu.

48. Artiljerijska oficirska šola v Cetinju (nekdanja).

49. Štirirazredna bogoslovno-učiteljska šola na Cetinju (nekdanja).

50. Sedemletni dekliški institut carice Marije na Cetinju (nekdanja).

51. Triletna ženska obrtna šola v Splitu.

52. Štiriletna državna ženska strokovna šola v Zagrebu.

53. Štiriletna ženska učiteljska šola z završnim izpitom v samostanu usmiljenih sester v Zagrebu.

54. Graditeljska šola v Zagrebu (nekdanja).

55. Šumarsko učilišče v Križevcih.

56. Triletni tečaj za izobražanje učiteljic gospodinjstva z završnim izpitom v Gospiću.

57. Srbska poštno-telegrafska šola na Krfu in v Solunu.

58. Vojni tečaj za prometne uradnike 1917 na Krfu in v Solunu.

59. Srbska višja trgovinska šola v Aix-en-Provence v Franciji (nekdanja).

60. Državna učiteljska šola (nekdanja) v Zadru.

61. Štiriletna pomorska strojna šola na Reki (nekdanja).

Člen 4.

Fakultetni izobrazbi ustrezajo in dajo šolsko kvalifikacijo za zvanja, razporejena od VIII. položajne skupine navzgor po § 45., odst. 3., zakona o uradnikih, téle šole:

1. Šumarska akademija v Zagrebu (nekdanja) s predhodno opravljenim zrelostnim izpitom na srednji šoli.

2. Triletna visoka šola za trgovino in promet v Zagrebu (nekdanja) s predhodno opravljenim zrelostnim izpitom na srednji šoli.

3. Pravoslavno srbsko-bogoslovno učilišče v Sremskih Karlovcih (nekdanje) s predhodno opravljenim zrelostnim izpitom na srednji šoli.

4. Pravoslavni bogoslovni zavod v Zadru (nekdanji) s predhodno opravljenim zrelostnim izpitom na srednji šoli.

Člen 5.

Katere tuje šole ustrezajo popolni ali nepopolni srednješolski izobrazbi ali izobrazbi dveh razredov sred-

nje šole, določi z odločbo minister za prosveto po predhodnem zaslišanju glavnega prosvetnega sveta.

Člen 6.

Za določitev, katere tuje šole ustrezajo fakultetni izobrazbi, veljajo povsem predpisi zakona o nostrificiranju diplom s tujih univerz in visokih šol z dne 6. julija 1930.

Člen 7.

Za domače šole, ki niso obsežene s to uredbo, se predpišejo po postopanju, določenem v § 7., odst. (2), zakona o uradnikih, naknadne uredbe — občasne po potrebi.

Člen 8.

Če se ne more priznati izvestni šoli čin, ki se zahteva, se to ugotovi z rešitvijo ministrstva za prosveto za vsako takšno šolo posebej, ko se predhodno pribavi mnenje glavnega prosvetnega sveta za nižje in srednje šole, pristojnega fakultetnega sveta pa za visoke šole.

Člen 9.

Ob nejasnosti pri uporabljanju te uredbe je pristojen za avtentično razlago minister za prosveto.

Člen 10.

Ta uredba stopi v veljavo, ko se razglasi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 1. maja 1933; P. br. 13.767.

Minister za prosveto
R. Stanković s. r.

Stvarno kazalo.

(Številke pomenijo člene uredbe o občinskih uslužbencih oziroma k členom spadajoča pojasnila.)

Agronom, občinski 6 Aktivna vojaška služba, prejemki 36. Babice, občinske 6 Ban, dovolitev plačevanja prispevkov v banov. pok. sklad v obrokih 89, 93, 162, 164 — — uživanja pokojnine v inozemstvu 74 — dovoljenje postavitve pogodbenega uslužbenca na glavno upravno službeno mesto 6 — imenovanje uprave banov. pok. sklada 77 — — volilnega odbora za volitve v banov. pok. sklad 167 — izda predpise glede zaključnega računa in upravljanja imovine banov. pok. sklada 86 — nadzor nad poslovanjem uprave banov. pok. sklada 87 — odločba o odmeri količine rodbinske pokojnine 69	Ban, odločba o odmeri osebne pokojnine 95 — — pritožbi proti zavrnitvi kandidatne liste 81 — — priznanju dobe za pokojnino 161 — — razdelitvi rodbinske pokojnine med uživalce 70 — — reklamacijah glede volilnih seznamov 80 — — upokojitvi 62 — odobritev občinskega statuta 153 — — zaključnega računa banov. pok. sklada 86 — odredba o izplačevanju vzdrževalnine 72 — — kritju primanjkljaja banov. pok. sklada 90 — podelitev spregleda kvalifikacije 152 — postavitev disciplinskega tožilca in namestnika 113 — pristojnost za tolmačenje in izvrševanje uredbe 166 — pritožba nanj proti volitvam v banov. pok. sklad 83 — razpisuje volitve v banov. pok. sklad 78, 167

- Ban, tolmačenje uredbe 166
 — zmanjševanje rodbinske pokojnine 66
- Banovinska služba, štetje za pokojnino 56
- Banovinski pokojninski sklad za obč. uslužbenca 15, 57, 75 nasl.
 — — dohodki (prispevki) 89
 — — glavnica 89, 90
 — — izguba pravice vplačevanja 91
 — — izplačevanje osebne in rodbinske pokojnine 76, 90
 — — komisar 79, 84
 — — kritje primanjkljaja 90
 — — namestniki predsednika in članov uprave 77
 — — pobiranje prispevkov od občinskih uslužbencev 94
 — — prispevki 89, 93, 160, 162, 164
 — — pravica voliti in biti izvoljen v upravo 77
 — — preizkus stanja po zavarovalnem matematiku 88
 — — razpis volitev 78, 167
 — — reklamacije glede volilnih seznamov 80
 — — skupine volilnih upravičencev 80, 81
 — — uprava 77, 84
 — — uslužbenci sklada 85
 — — volilni odbor 80, 82, 83, 167
 — — volilni seznam 80, 81
 — — volitve 78. nasl., 167
 — — vrnitev vplačanih prispevkov 91, 92
 — — zaključni račun in letno poročilo 86
- Banovinski pok. sklad, zapisnik o izvršenih volitvah 83
- Blagajnik, občinski 6, 19, 25
 — — pomožni 6
- Bolezen 30
- Bolovanje, prejemanje prejemkov 30
- Branilec, disciplinski 114
 — — stroški 124.
- Cestarji, občinski 6.
- Čas, nevšteven za osebno pokojnino 59
 — za odmero količine osebne pokojnine 63
- Častnik (občinski uslužbenec), prejemki 36
- Čin strokovnih šol, uredba 10
- Člani volilnega odbora za banov. pok. sklad 79, 167
- Čuvanje tajnosti v discipl. stvarih 108, 114
 — uradne tajnosti 21.
- Dajatve (prejemki) v naravi 51
- Dekreti, službeni 4
- Dejanja, kazniva, odgovornost zanje 24
- Dela, občinska 23
- Delo, službeno, razdelitev 19
- Denarna kazen 89, 97, 98, 147
 — — odtegnitev od prejemkov 98
 — — se steka v banov. pok. sklad 89, 98
- Diplome s tujih univerz in visokih šol, nostrifikacija 10
- Disciplinska obtožnica 116
 — odgovornost obč. uslužbencev 96, 143
 — razprava, potek 121

Disciplinska razsodba 124

- — neupravičena, povrnitev prejemkov (pokojnine) 135
- — pravnomočnost 128
- — pritožba 126
- — razglasitev 124
- sodišča, izrek disciplinske kazni 102, 145
- — krajevna pristojnost 111, 145
- — postopanje 109
- — 1. in 2. stopnje, sestava 108
- — smiselna uporaba zakona o sodnem kazenskem postopanju 109
- tajnost 108

Disciplinske kazni pogodbenih uslužbencev 149

- — pragmatičnih uslužbencev 102 nasl.
- — upokojenih uslužbencev 144
- — ustavitve izvršitve 133

Disciplinski branilec 114

- prekrški 96
- prestopki 96, 101
- — zastaranje 129
- tožilec 113
- — vložitev obtožnice 116
- zapisnikar 110, 123

Disciplinsko postopanje 107 nasl.

- — obnova 130 nasl.
- — odložitev do konca sodnega kazenskega postopanja 117
- — odreditev ustne razprave 118
- — odstranitev od službe 136 nasl.

Disciplinsko postopanje, odstranitev, zmanjšanje prejemkov 138

- — postavitev pod 115
- — predhodne poizvedbe 115
- — prekinitve 125
- — pritožbe med postopanjem 142
- — ustavitve 125
- — zoper pogodbene obč. uslužbence 147—150
- — zoper upokojenca 143 do 146

Doba, neštevna za pokojnino 59

- za pokojnino, odločba bana o priznanju 161

Dohodki banov. pok. sklada 89

- — namen 75, 76

Dokazi, novi, obnova discipl. postopanja 130 nasl.

Doklade, osebne uradnikov 47

Določbe uredbe, veljavnost 151, 168

Določitev višine službenih prejemkov 50

Dolžnosti, službene 17 nasl.

Dopisovanje z drugimi oblastvi 22

Dosedanji obč. upokojenec, izplačevanje pokojnine 165

Dovoljenje za vršenje postranskih poslov 23

Državljanstvo obč. uslužbencev 7

Državna služba, štetje za pokojnino 56, 93

Duševna nesposobnost, prestanek službe 37.

Efektivna občinska služba 55, 56.

Funkcijska doba uprave banov. pok. sklada 84.

- Glasovanje pri volitvah uprave banov. pok. sklada 82, 83
- Glasovnice za volitve uprave banov. pok. sklada 82
- Glavna službena mesta 5, 6, 8, 93
- — popolnjevanje 12
- Glavnica banov. pok. sklada 89, 90
- Gozdni čuvaji 5.
- Hranilnica Dravske banovine v Ljubljani, nalaganje banov. pok. sklada 77, 94.
- Inozemstvo, uživanje pokojnine 74
- Interne seje discipl. sodišč, zapisniki 119
- Inženir, občinski 6
- Izguba državljanstva, učinek na obč. službo 37
- pravice do osebne pokojnine 38, 64, 107, 144
- — rodbinske pokojnine 71, 72, 107, 144
- — vplačevanja v banov. pok. sklad 91
- službe zaradi nenastopa 27
- Izločitev discipl. spisov od vpogleda 119
- Izostanek obtoženca od discipl. razprave 121
- iz službe, opravičilo 29
- Izplačevanje pokojnin dosedanjim obč. upokojencem 165
- pokojninskih prejemkov 73
- vzdrževalnin po banovi odredbi 72
- — po razsodbi discipl. sodišča 107
- Izpremembe osebnih in rodbinskih razmer, prijava 34
- Izvrševanje obrta, prepoved 23
- službenih dolžnosti 17 nasl.
- — nalogov 20
- uredbe, pristojnost bana 166
- Izvršitev discipl. kazni, ustaviteljev 133
- — razsodbe 128.
- Javni pravni zastopniki kot discipl. branilci 114
- Jugoslovansko državljanstvo, pogoj za sprejem v obč. službo 7
- — izguba, učinek na obč. službo 37
- Jugoslovanska narodnost, pogoj za sprejem v obč. službo 7.
- Kadrski rok, službeni prejemki 36
- Kandidatne liste za volitve uprave banov. pok. sklada 81, 82
- — potrditev ozir. zavrnitev 81
- Kavcija 25
- Kazen, disciplinska, za aktivne pragmatične uslužbence 102
- — za pogodbene uslužbence 149
- — za upokojene uslužbence 144
- za nerednost pogodb. uslužbencev 147
- — pragmatičnih uslužbencev 97
- — izrek pri pogodb. uslužbencih 147
- — izrek pri pragmatičnih uslužbencih 98
- — pritožba 99, 148

- Kazen zaporna, vpliv na prejemke, napredovanje in pokojnino 138
 Knjigovodja, občinski 6
 Količina osebne in rodbinske pokojnine 61, 66
 — odločba 95
 Komisar banov. pok. sklada 79, 84
 Kompetenčni konflikti med discipl. sodišči 112
 Konjači, občinski 6
 Konstituiranje uprave banov. pok. sklada 84
 Krajevna pristojnost discipl. sodišč 111, 145
 Krajevni razredi 49
 Kritje primanjkljaja banov. pok. sklada 90
 Kvalifikacija občinskih uslužbencev, minimalna 10
 — pogoj za sprejem v obč. službo 8
 — spregled 152
 — strokovnih uslužbencev 10.
- Letni odmor 31, 32
 — — ukoriščanje 32
 Letno poročilo in zaključni račun banov. pok. sklada 86.
- Materialne potrebe discipl. sodišč 110
 Mesogledi, občinski 6
 Mestne občine 10
 Minimalna kvalifikacija 10
 Ministrstvo za notranje posle rešuje kompetenčne spore med discipl. sodišči 112
 Mobilizacija, službeni prejemki 36.
- Nabave, občinske 23
 Način glasovanja pri volitvah uprave banov. pok. sklada 82
 — popolnjevanja glavnih službenih mest 12
 — — pomožnih službenih mest 13
 — volitev v banov. pok. sklad 82
 Nadomeščanje obč. uslužbencev 32
 Nadzor nad poslovanjem uprave banov. pok. sklada 87
 Nakazovanje osebne in rodbinske pokojnine 95
 — prejemkov 52
 — razlike na prejemkih zbog prevedbe 159
 Naknadno vplačilo prispevkov v banov. pok. sklad 15, 93, 162, 164
 Nalogi, službeni 19, 20
 Namen banov. pok. sklada 75, 76
 Namestniki predsednika in članov uprave banov. pok. sklada 77
 Napredovanje, ustavitve, disciplinska kazen 102, 104
 Nastop službe 27
 — — nakazilo prejemkov 52
 Naturalne dajatve 51
 Nekriva rodbina, priznanje vzdrževalnine 107
 Nerednosti, kazni za 97, 98, 147
 — pritožba zoper odločbo 99, 148
 — zastaranje 100
 Neopravičen izostanek iz službe, prestanek službe 37

- Nepravilna discipl. razsodba, povračilo prejemkov (pokojnine) 135
- Nezakonitost službenih nalogov 20
- Nostrifikacija diplom s tujih univerz in visokih šol 10
- Nove činjenice in dokazi, obnova discipl. postopanja 130, 131
- Nravstveno spričevalo 8.
- Občine**, plačevanje prispevkov v banov. pok. sklad 89, 160
- mestne 10
 - podeželske (vaške) 10
 - trške 10
 - zdraviliške 10
- Občinska dela in nabave 23
- služba, javnopravna 2
 - — vrnitev vanjo 14, 57, 91, 93, 164
 - — stalna 11
 - — začasna 11
 - uprava, izrek discipl. kazni pogodbenim obč. uslužbenecem 150
- Občinski odbor, obnova službenih pogodb 157
- — pristojnost za sklepanje o službenih razmerjih 3
 - — odločba o prestopu službe 39
 - — odločbe o službenih razmerjih 3
 - — postavitve občinskega tajnika 12
 - — sklenitev pravilnika o povračilu stroškov za službena potovanja 35
 - — sklepanja o prevedbi obč. uslužbenecv 154 do 157
- Občinski uslužbenec, definicija 1
- — pogodbeni, obnova službene pogodbe 157
 - — prevedba 154 — 157
 - — razrešitev 43
 - — upokojeni s pokojnino iz obč. sredstev, ne prejema pokojnine iz banov. pok. sklada 165
 - — ureditev pokojninskega zavarovanja po prehodnih določbah 160
- Občevanje s strankami, uradno 33
- z drugimi oblastvi 22
- Občinski statuti po § 90. z. o. 6, 13, 16, 31, 50, 51, 153, 158, 159
- Objava razpisa glavnih službenih mest 12
- Oblast, starešinska 18
- Obnova disciplinskega postopanja 130 nasl.
- — nove činjenice in dokazi 130, 131
 - službenih pogodb 157
- Obrestna mera pri ponovnem vplačilu pokojninskih prispevkov 57
- Obroki, plačevanje prispevkov v banov. pok. sklad 89, 93, 162, 164
- Obrt, prepoved izvrševanja 23
- Obtožnica, disciplinska 116
- Odgovornost, kazenska in disciplinska 24, 96, 143
- Odločba bana o upokojitvi 62
- odmeri pokojnine 62, 95
 - — količine rodbinske pokojnine 69
 - pritožbah proti volitvam v banov. pok. sklad 83

- Odločba bana o reklamacijah glede volilnih seznamov 80
 — zavrnitvi kandidatnih list 81
 Odločba disciplinskega sodišča 2. stopnje 127
 — o odstranitvi od službe 136 nasl.
 — — prevedbi obč. uslužbencev 154 — 157
 Odločbe o službenih razmerjih 3
 Odložitev discipl. postopanja do konca sodnega kazenskega postopanja 117
 Odmor, letni 31, 32
 Odobritev zaključnega računa banov. pok. sklada po banu 86
 Odpoved službe 11
 Odpravnina zbog ukinitve službenega mesta 38
 Odpust iz službe 3, 11, 38
 — discipl. kazen 102, 107, 149
 Odredba bana o izplačevanju vzdrževalnine 72
 Odreditev disciplinskega postopanja 115
 — ustne razprave 118
 Odstotek za odmero osebne pokojnine 61
 — rodbinske pokojnine 66
 Odstranitev od službe 136 — 141
 — oddaljitev iz službenega kraja 141
 — ukinitiv 140
 — zmanjšanje prejemkov 138
 Odveza od uradne tajnosti 21
 Opravičilo izostanka od službe 29
 Osebna pokojnina, odločba o odmeri 95
 — — pravica do 55
 — — izguba pravice 64
 Osebne doklade uradnikov 47
 Osnova za odmero osebne pokojnine 60
 — rodbinske pokojnine 66
 Osnovna plača uradnikov 46
 Ostavka na službo 3, 37, 40, 41, 57, 164
 Otroci, izguba pravice do rodbinske pokojnine 72.
 Pisarniški pomočniki 5
 Pismeni ukor 97, 144
 Plačevanje prispevkov v banov. pok. sklad v obrokih 89, 93, 162, 164
 Podaljšanje roka za nastop službe 27
 Podčastnik (obč. uslužbenec), prejemki 36
 Podčastniške šole vojske in mornarice 10
 Podeželske občine 10
 Podpora ženi in otrokom po smrti uslužbenca 53
 Pogodba, službena 4, 157
 Pogodbeni obč. uslužbenci 6
 — discipl. kazni 149
 — discipl. postopanje 147 nasl.
 — izrek discipl. kazni in pritožba 150
 — kazni za nerednost 147
 — na glavnih upravnih službenih mestih 6
 — pojem 2
 — pritožba zoper kazen za nerednost 148
 — veljavnost uredbe 6
 Pogoji za sprejem v obč. službo 7, 8, 9
 Pogrebina 53
 Pokojnina, osebna 54
 — — pravica do nje 55

- Pokojnina rodbinska 54
- — pravica do nje 65, 68
 - uslužbencev na glavnih službenih mestih 54
 - uživanje v inozemstvu 74
 - vrnitev zbog neupravičene discipl. razsodbe ustavljene 135
 - zmanjšba, discipl. kazen 102, 105, 144
- Pokojninski sklad, banovinski 75 nasl.
- dohodki 89
 - izguba pravice do vplačevanja 91
 - izplačevanje osebnih, rodbinskih pokojnin in vzdrževalnin 76
 - komisar 79, 84
 - namen 75, 76
 - osnova vplačevanja 89, 93, 162, 164
 - plačevanje prispevkov v obrokih 89, 93, 162, 164
 - pobiranje prispevkov od obč. uslužbencev 94
 - primanjkljaj, kritje 90
 - uprava 77, 84
 - — poslovna doba 84
 - — pravica voliti in biti izvoljen v 77
 - — pravilnik za poslovanje 84, 86
 - — poverilnice za izvoljene člane 83
- Pokojninski zavod za nameščenice v Ljubljani 54, 160
- Pokojninsko zavarovanje občinskih uslužbencev, ureditev 54, 160
- Poljski čuvaji 5
- Pomožna službena mesta 5, 6
- popolnjevanje 13
- Pomožni uslužbenci 5, 6
- blagajnik 6
 - tajnik 6
- Ponovni vstop v obč. službo 14, 57, 91, 93, 164
- Popolnjevanje glavnih službenih mest 12
- pomožnih službenih mest 13
- Postavitev pod skrbstvo, prestanek službe 37
- Postranski posli 23
- Poškodba v službi 58
- — smrt zaradi nje 67
- Povišanje prejemkov 46
- Povračilo stroškov discipl. postopanja 124
- — za službena potovanja 35
 - v banov. pok. sklad vplačanih prispevkov 91, 92
- Pragmatični uslužbenci 6
- Pravica do nadaljnega vplačevanja v banov. pok. sklad 91
- — osebne pokojnine 54, 55
 - — rodbinske pokojnine 65, 68
 - — upokojitve 42
- Pravilnik o povračilu potnih stroškov za službena potovanja 35
- Pravne posledice prestanka službe 38
- — ostavke 41
- Pravnomočnost rozsodb v discipl. postopanju 128
- Pravno razmerje obč. uslužbencev nasproti občini 2
- Predhodne poizvedbe v discipl. postopanju 115

- Predsednik občine, starešinska
 oblast 18
 Prehodne in zaključne določbe
 151 nasl.
 Prejemki, aktivni, minimalni,
 uradnikov 46, 47
 — — uradniških pripravnikov
 48
 — nakazilo 52
 — povišanje 46
 — ustavitev 44
 — vrnitev zbog neupravičene
 discipl. razsodbe 135
 — v naravi 51
 — vrste 45
 — za časa bolovanja 30
 — — vojaške službe 36
 — zmanjšba po disciplinski
 razsodbi (odločbi) 102, 103
 (149)
 Prekinitev discipl. postopanja
 125
 Prekrški, disciplinski 96
 Prestanek službe 26, 37, 38, 39,
 42, 43
 — — odločba občinskega od-
 bora 3, 39
 — odstranitve od službe 140
 Prestop iz pomožnega na glav-
 no službeno mesto 15, 93
 Prestopki, disciplinski 96, 101,
 143
 Prevedba dosedanjih obč. usluž-
 bencev 154—157
 — prejemki 158, 159
 Pridobitev pravice do osebne
 pokojnine 55
 — — rodbinske pokojnine 65
 Pridobljene pravice 155, 156,
 157, 159
 Primanjkljaj banov. pok. skla-
 da, kritje 90
 Prisega, službena 16
 Prispevki v banov. pok. sklad
 89, 162, 164
 — izguba pravice do vplače-
 vanja 91
 — osnova vplačevanja 89, 93,
 160, 162, 164
 — plačevanje v obrokih 89, 93,
 162, 164
 — pobiranje od obč. uslužben-
 cev 94
 — vrnitev vplačanih prispev-
 kov 91, 92
 Pripravljalna služba 11, 15
 — — vštevna v dobo za dose-
 go pravice osebne pokoj-
 nine 55
 Pristojnost bana za tolmačenje
 uredbe 166
 — discipl. sodišč, krajevna 111
 — — za upokojene obč. usluž-
 bence 145
 Pritožba zoper kazni za nered-
 nost 99, 148
 — — odločbo o odstranitvi od
 službe 139
 — — posamezne odločbe dis-
 cipl. sodišča 142
 — — razsodbo disc. sodišča 126
 Pritožbe med discipl. postopa-
 njem 142
 Priznanje dosedanje službene
 dobe za pokojnino 161
 Procent za odmero osebne po-
 kojnine 61
 — — rodbinske pokojnine 66
 Prošnja za sprejem v službo 12
 — — upokojitev 42.
 Razdelitev dela pri občini 19
 Razglasitev discipl. razsodbe 124

- Razlika med prejemi zavoljo prevedbe 159
- Razmerje med občino in uslužbencem, službeno 2
- Razpis glavnih službenih mest 12
- volitev v banov. pok. sklad 78, 167
- Razprava disciplinska, potek 121
- Razredi, krajevni 49
- Razrešitev službene dolžnosti 43
- Razsodba discipl. sodišča 124
- neupravičena, povrnitev prejemkov (pokojnine) 135
- Referent, vojaški 6
- Reklamacije glede volilnih seznamov 80
- Rodbine umrlih obč. uslužbencev, ki prejemajo pokojnino iz obč. sredstev, ne prejemajo pokojnine iz banov. pok. sklada 165
- Rodbinska pokojnina 54
- izguba pravice do 71, 72
- — zavoljo discipl. kazni odpusta 107, 144
- odločba o odmeri 69, 95
- odstotek 66
- pravica do nje 65, 68
- razdelitev po banu 70
- Rodbinske razmere, spremembe 34, 66
- Rok za nastop službe 27
- — razpis volitev v upravo banov. pok. sklada 78, 167.
- Sestava discipl. sodišč 1. in 2. stopnje 108
- uprave banov. pok. sklada 77, 84
- Služba discipl. sodnikov in namestnikov je častna 108
- vštevna za odmero količine osebne pokojnine 15, 55, 56, 57, 93, 162, 164
- Službena dolžnost, izvrševanje 17 nasl.
- mesta, vrste 5
- pogodba, 4, 157
- pot 22
- potovanja, povračilo stroškov 35
- Službeni dekreti 4
- kraj, oddaljitev za časa odstranitve od službe 141
- nalogi 19, 20
- prejemi, najnižji, uradnikov 46, 47
- — nakazilo 52
- — po novem občinskem statutu 158, 159
- — prevedenih obč. uslužbencev 158, 159
- — uradniških pripravnikov 48
- — ustavitev 44
- — višina 50
- — v naravi 51
- — vrste 45, 48, 51
- Smrt v ali zavoljo službe 67
- Sodni kazenski postopnik, smiselna uporaba pri discipl. postopanju 109
- Sorodstvo in svaštvo 26
- Splošni pogoji za sprejem v obč. službo 7, 8, 9
- Spori iz službenega razmerja 2
- o pristojnosti med discipl. sodišči 112
- Spregled kvalifikacije 152
- Stalnost 11, 155, 156

- Stalnost, ukinitev, disciplinska kazen 102, 106
- Starešinska oblast 17, 18, 20, 101
- Starost, pogoj za sprejem v obč. službo 8
— povod za upokojitev 42
- Statuti, občinski po § 90. z. o. 6, 13, 16, 31, 50, 51, 153, 158, 159
- Strokovni uslužbenci 6
— — kvalifikacija 10
— — vršenje službene dolžnosti 17 nasl.
- Stroški discipl. branilca 124
— discipl. postopanja 124
- Stvarne potrebe discipl. sodišč 110
- Štetje časa za odmero osebne pokojnine 15, 55, 56, 57, 93, 162, 164.
- Tajnik, občinski 6, 19
— pomožni 6
- Tajnost, čuvanje po discipl. sodnikih in namestnikih 108
— — branilcu 114
— uradna 21, 101
- Tehnik, občinski 6
- Telesna nesposobnost, prestanek službe 37
- Tolmačenje določb uredbe po banu 166
- Tožilec, disciplinski 113
- Trške občine 10
- Ukinitev odstranitve od službe 140
— službenega mesta 37
— — odpravnina 38
— stalnosti, disciplinska kazen 102, 106
- Ukoriščanje letnega odmora 32
- Upokojenci, dovedanji, izplačevanje pokojnin 165
— se ne morejo postaviti na glavna službena mesta 8
- Upokojeni obč. uslužbenci, disciplinska odgovornost 143—146
— pristojnost discipl. sodišč 145
- Upokojitev, discipl. kazen 102
— na zahtevo uslužbenca 42
— odločba o 62
— odmera pokojnine 95
— pravica do 42
- Uprava banov. pok. sklada 77, 84
— nadzorstvo bana nad poslovanjem 87
— pravica voliti in biti izvoljen v 77
— volitve v 78 nasl.
- Upravni uslužbenci 6
- Uradna tajnost 21, 101
- Uradne ure 28
- Uradniki, občinski 5, 6
- Uradniški pripravniki 5, 6
- Uradno občevanje s strankami 33
— — z drugimi oblastvi 22
- Uredba o činu strokovnih šol 10
- Uslužbenci banov. pok. sklada 85
— državljanstvo 7
— občinski, definicija 1
— pogodbeni 6
— — dovoljenje za postavitve na glavno službeno mesto 6
— pomožni 5, 6
— pragmatični 6
— prevedba 154—157

- Uslužbenci, razrešitev službene dolžnosti 43
- strokovni 6
 - upravni 6
 - vedenje 33
- Ustavitev discipl. postopanja 125
- izvršitve discipl. kazni 133
 - napredovanja, discipl. kazen 102, 104
 - službenih prejemkov 44
 - — zbog odstranitve od službe 138
- Ustna razprava, disciplinska 116
- 118, 119, 120 nasl.
- Uživalci rodbinske pokojnine, razdelitev pokojnine mednje 70
- — zmanjšanje pokojnine 66
- Uživanje pokojnine v inozemstvu 74.
- Varščina 25
- Vdova, izguba pravice do rodbinske pokojnine 71
- Vedenje uslužbenca 33
- Veljavnost uredbe o obč. uslužbencih 6, 151, 168
- Višina službenih prejemkov 50
- Vojaški referent 6
- rok, pogoj za sprejem v občinsko službo 8
- Vojna služba, prejemki 36
- Vojne vežbe, prejemki 36
- Volitve uprave banov. pok. sklada 78 nasl., 167
- Volilni odbor za volitve uprave banov. pok. sklada 80, 82, 83, 167
- seznam 80, 81
 - upravičenci 77, 80, 81
- Vpogled v discipl. spise, njih izločitev 119
- Vplačevanje v banovinski pok. sklad 89, 160
- izguba pravice do 91
 - pobiranje prispevkov od občinskih uslužbencev 94
 - vrnitev vplačanih prispevkov 91, 92
- Vrnitev v obč. službo 14, 57, 91, 93, 164
- zbog neupravičene disc. razsodbe ustavljene pokojnine 135
 - — neupr. disc. razsodbe ustavljenih prejemkov 135
- Vrste discipl. kazni 102, 144, 149
- službenih mest 5, 6
- Vstop upokojenca na glavno službeno mesto, prepoved 8
- — v drugo javno službo, izguba pokojnine 64
- Vzdrževalnina za nekrivo rodbino 76, 107
- — otroke, nesposobne za pridobivanje 72, 76.
- Začasna služba 11
- Zaključne in prehodne določbe 151 nasl.
- Zaključni račun banov. pokojninskega sklada 86
- Zapisnik internih sej discipl. sodišča 119
- o izvršenih volitvah v upr. banov. pok. sklada 83
 - — opravljeni službeni pri-segi 16
 - — ustni discipl. razpravi 123
- Zapisnikar, disciplinski 110, 123

- Zaporna kazen, vpliv na prejemke, napredovanje in pokojnino 138
- Zaslišanje uslužbenca pred izrekom kazni za nerednost 98
- Zastaranje disciplinskih prestopkov 128
— nerednosti 100
- Zastopnik, javnopravni, kot disciplinski branilec 114
- Zaupni spisi v discipl. postopanju, njih izločitev 119
- Zavarovalni matematik, preizkus stanja pok. sklada 88
- Zavarovanje, pokojninsko, pri ban. pok. skladu 54, 160
— — Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani 54, 160
- Zavrnitev kandidatne liste za volitve v upravo banovinskega pok. sklada 81
- Zdraviliške občine 10
- Zdravnik, občinski 6
- Zdravniško spričevalo 8, 30
- Zmanjšba pokojnine, disciplinska kazen 102, 105, 144
— prejemkov, discipl. kazen 102, 103, 149
— rodbinske pokojnine po stopnjah 66
- Zvaničniki, občinski 5.
- Žena, sodno ločena po lastni krivdi, nima pravice do rodbinske pokojnine 68
- Živinozdravnik, občinski 6.

COBISS. sl 1284

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000176886

18. zv.: Zakon o občinah. Druga, z izpr. in dop. izpopolnjena izdaja. Broš. Din 8'—, vez. Din 15'—.
19. zv.: »Cestni promet«, broš. Din 18'—, vez. Din 24'—.
20. zv.: Učbenik zakona o državnem računovodstvu, broširan Din 8'—.
21. zv.: Uredba o spojitvi občin v Dravski banovini. — Uredba o sestavi kandidatnih list, o sestavi in o poslovanju volilnih odborov in o glasovalnem postopku pri volitvah občinskih odborov v Dravski banovini, broš. Din 10'—.
22. zv.: Gasilstvo in požarna obramba, broš. Din 24'—, vez. 32'—.
23. zv.: Zakon o obrtih. Druga, pregledana, s pripombami in stvarnim kazalom opremljena izdaja, broš. Din 40'—, vez. Din 48'—. Razprodano.
24. zv.: Državni svet in upravna sodišča. Druga, pregledana izdaja. Broš. Din 16'—, vez. Din 24'—.
25. zv.: Zakon o kontroliranju čistine izdelkov iz zlata, srebra in platine, z izvršilno uredbo in žigovinsko tarifo, broš. Din 16'—.
26. zv.: Uredba o občinskih uslužbencih. Glej 50. zvezek.
27. zv.: Naredba o mrliško-preglednem redu. — Navodila za mrliškega preglednika, broš. Din 5'—.
28. zv.: Uredba o banovinski trošarini na vino in žganje, broš. Din 6'—.
29. zv.: Zakon o mestnih občinah, broš. Din 8'—.
30. zv.: Gradivo, norme in predpisi, vez. Din 60'—.
31. zv.: Naredba o odpiranju in zapiranju trgovinskih in obrtnih obratovalnic v Dravski banovini, broš. Din 3'—. Razprodano.
32. zv.: Zakon o nepravdnem postopku z uvodnim zakonom in zakon o zasilnih poteh, broš. Din 24'—, vezan Din 32'—.
33. zv.: Zakon o volilnih imenikih in zakon o volitvah narodnih poslancev, predelana izdaja, broš. Din 10'—.
34. zv.: Uredba o volitvi svetnikov trgovinskih, industrijskih in obrtnih zbornic, broš. Din 5'—.
35. zv.: Uredba o osebni in rodbinski dokladi državnih uslužbencev. — Uredba o osebni in rodbinski dokladi državnih upokojevcev, broš. Din 6'—.
36. zv.: Pravilnik o višini nagrad za odvetniške posle, broš. Din 8'—.
37. zv.: Pravilnik o nadrobni prodaji tobačnih izdelkov itd., broš. Din 8'—.
38. zv.: Pravilnik o pokojninskem skladu stalnih monopolskih delavcev, broš. Din 4'—.
39. zv.: Pravilnik o finančnem poslovanju v občinah, broširan Din 16'—.
40. zv.: Uredba o obč. uslužbencih s komentarjem in dodano uredbo o činu strokovnih šol nasproti srednji šoli in fakultetam, broš. Din 24'—, vez. Din 36'—.

Sledijo nadaljnji zvezki.

V založbi tiskarne Merkur v Ljubljani

so izšle naslednje

leposlovne knjige:

- Mala knjižnica: zbirka 10 zvezkov, broš. Din 80'—
posamezni zvezki broš. Din 15'—, vez. Din 20'—
- Dr. Ivo Šorli: Izbrani spisi, 6 zv., broš. Din 230'—, vez. Din 320'—
posamezni zvezki broš. Din 45'—, vez. Din 60'—
- Emil Vachek: Kri ne kliče po maščevanju.
Roman, broš. Din 48'—, vez. Din 54'—
- Conan Doyle - Mulaček: Pozna osveta. Detektivski
roman broš. Din 25'—, vez. Din 30'—
- Kreff: V oklopnjaku okoli sveta. V dveh delih;
vsak del broš. Din 20'—, vez. Din 26'—
oba dela skupaj broš. Din 40'—, vez. Din 46'—
- Ouida: Farnmor. Roman, broš. Din 28'—, vez. Din 35'—
- J. Špicar: Martin Napuhek. Pravljica igra za mla-
dino v petih slikah broš. Din 10'—
- Radivoj Rehar: Popotovanje po zvezdi Večernici, broš. Din 12'—
- Radivoj Rehar: Pesmi o kraljeviču Marku, kart. Din 36'—

Razno:

- Dr. Milan Vidmar: Moj pogled na svet vez. Din 120'—
- Andrej Gabršček: Goriški Slovenci vez. Din 120'—
- Dr. I. Matko: Perkusija in avskultacija vez. Din 150'—
- Pomen trgovinskega registra broš. Din 4'—
- Ženevske menične konvencije broš. Din 6'—
- Dnevnik za babice broš. Din 4'—
- Porodni izkazi broš. Din 1'—

Razne tiskovine po obrtnem zakonu.

Ob naročilu je poslati denar vnaprej in za odpravo in poštnino še po 1 Din za izvod.